

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Други дан рада
28. март 2019. године

(Седница је почела у 10.20 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2019. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 74 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 92 народна посланика, односно да је присутно најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, од 2011. године Република Србија покушава да реши питање Косова и Метохије кроз дијалог под покровитељством ЕУ. Власт је до 2012. године преместила дијалог са нивоа Уједињених нација и Савета безбедности на ниво Европске уније и са тим у вези инсталирала на Косову мисију Еулекс, која има за циљ да изгради косовске институције.

Ми у јавности можемо да сазнамо само спекулације о преговарачким позицијама Србије, уопште о плану и предлогу за неки тзв.

компромис између Срба и косовских Албанаца, те упућујем посланичка питања госпођи Ани Брнабић, председници Владе Републике Србије, и Александру Вучићу, председнику Републике.

Које су преговарачке позиције Србије? Шта је наш став и да ли, да бисмо сазнали шта ми желимо на Косову и Метохији, како то има обичај да каже Александар Вучић, морамо да одемо на један панел, који се организује у Београду, где је главна тема, дакле, досадашњи домет и процес нормализације односа између власти у Београду и Приштини, на којем је главни учесник саветник председника Републике Косово Хашима Тачија, Бљерим Шаља? Да ли ми у Београду, а поготово Народна скупштина, треба да идемо и слушамо шта каже Бљерим Шаља шта ће да буде на Косову и Метохији или се ваљда и ми нешто питамо? С друге стране, где су реакције власти у Београду због овог догађаја?

Осим саветника председника Косова, ту су још и Илир Деда, потпредседник странке Алтернатива из Приштине, Фахри Муслију и Белул Бекај, доктор политичких наука из Приштине. Да ли ми сад водимо дијалог овде у Београду? Наравно, са српске стране ту су Соња Бисерко и Чедомир Јовановић. Где су информације о напретку овог дијалога?

С друге стране, госпођа Ана Брнабић је још у новембру рекла како ће, ако Косово не укине таксу од 100% на српску робу, бити избачено у року од 90 дана из ЦЕФТА споразума. Ево, прошло је мало више од 90 дана, неких 120. Шта се дешава са ЦЕФТА споразумом? Шта смо ми урадили да заштитимо српски народ на Косову и Метохији, који је на ивици хуманитарне кризе због ових такси, или исто да идемо да питамо шта мисли Бљерим Шаља?

Даме и господо народни посланици, имали смо и прошле недеље један немио догађај, када је антисрпски суд у Хагу осудио бившег председника Републике Српске на доживотну робију по измишљеној оптужници. Где су реакције из Београда? Да ли се ми слажемо са тим? Да ли ми прихватамо да је Радован Караџић крив за тзв. геноцид? Знате, ја сам имао наду да ће се то променити када сам гледао Ану Брнабић која је у интервјуу за „Дојче веле“ рекла како у Сребреници није било геноцида. И није било геноцида. Свако ко зна и познаје Конвенцију о геноциду, ко зна било шта из међународног права и ко зна да чита и пише, може да види да у Сребреници никаквог геноцида није било.

Дакле, где је реакција председника републике? Где је реакција српских званичника на то? Да ли смо се ми са тим помирили? Да ли ми прихватамо да смо ми геноцидни народ? Неће нас то ништа више приближити Европској унији. И ако будемо ћутали и ако будемо прихватили, то ће само показати како је наша кичма слаба, како могу са нама да раде шта год хоће, шта год им падне на памет, а да ми без икаквог

поговора све испуњавамо. Апелујем на власт у Београду да се такво понашање промени и да политика почне да се води на начелима суверености.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење? (Да.)

Реч има колегиница Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господа народни посланици, моје посланичко питање упућено је Министарству унутрашњих послова, а поводом веома узнемирујућих медијских навода о припреми евентуалних крвавих сукоба планираних за 13. април, за када је заказан протест опозиције.

Наиме, дневни лист „Информер“ од 26. марта ове године писао је о томе како је Бошко Обрадовић на састанку свог руководства у свом покрету најближим сарадницима ни мање ни више него наложио да се припреме за „Мајдан“. Ко се не сећа, „Мајдан“ је крвави сукоб који је у 2014. години у Украјини изазвао грађански рат. Цитираћу вам један део: „Бошко нам је рекао да будемо спремни на све. Рекао је да нам треба максимална радикализација, да морамо да доведемо ситуацију до тоталног усијања. Три пута је поменуо Украјину и украјински сценарио као пример на који се треба угледати. Двојица функционера су покушала да му се супротставе, али их је Бошко Обрадовић ућуткао“. То је све рекао извор „Информера“, који је иначе члан најужег руководства Двери.

Данас поново имамо насловну страну „Информера“ на којој можемо да видимо – Спремају „Мајдан“ у Србији. И још се каже да хоће чак и да опкољавају зграде у којима живе политичари и новинари.

Јавност је, логично, узнемирена. Јавност је посебно узнемирена јер знамо да се ради о Бошку Обрадовићу, који је, нажалост, симбол за насиље у Србији. Сви смо сведоци његовог насилног понашања. Сви смо сведоци његових насилних метода. Пре само неколико дана он је био један од виновника упада у зграду РТС-а, да би одмах сутрадан испред зграде Председништва на протесту тзв. опозиције први био који је позвао на сукобе са полицијом.

Сматрам да надлежни органи морају да реагују и да морају да се посебно позабаве оваквим наводима, поготово ако знамо да је опозиција и сама свесна да на регуларан начин на изборима неће моћи да дође на власт. Они желе да их на власт доведе улица. Због тога је јавност узнемирена, због тога што очекујемо да улица неког доведе на власт и због тога што су они очигледно спремни и на изазивање хаоса и нереда само да би се докопали власти.

Посебно забрињава податак да је Ђилас отпутовао у Вашингтон, како из писања штампе можемо да видимо, где је тражио да добије подршку управо за овакве њихове планове. Притом, нисмо чули да је тако нешто демантовао. Очигледно је да имамо посла са људима који су спремни на све, па и да ризикују нереде, хаос и крвопролиће зарад остваривања својих циљева.

Они су спремни чак да нападну и Српску православну цркву и патријарха Иринеја зато што им се није свидела нека његова изјава. Они су чак толико далеко отишли да су увредили жртве бомбардовања Србије, само зато што је Александар Вучић био на церемонији обележавања НАТО агресије на Србију.

Даћу вам пример, Санда Рашковић Ивић, Јеремићева посланица, у петак 22. марта на протесту у Нишу дословце је рекла како у Ниш долази путујући циркус, мислећи управо на ту манифестацију обележавања страдања нашег народа у НАТО бомбардовању. Дакле, то је за њу путујући циркус. На овај начин она је директно увредила све жртве бомбардовања. На овај начин она се директно наругала свим људима који су изгубили своје најближе у бомбардовању и НАТО агресији. Без икакве срамоте она је рекла „путујући циркус“ за комплетан државни врх Србије и Републике Српске, за верске поглаваре, за дипломатски кор, за представнике војске и полиције и за све људе који су тада дошли да одају почаст погинулима.

То је иста она, да се подсетимо мало, Санда Рашковић Ивић која је за Олују рекла да је легитимна акција, а за Сребреницу да је геноцидни злочин. Да ли је то патриотизам који нуди Санда Рашковић Ивић? Да ли су то квалитети који се нуде на протестима опозиције? За сваку осуду је овако срамна изјава Санде Рашковић Ивић управо у Нишу који је толико страдао, који је претрпео стравичне губитке током и након бомбардовања.

Подсетила бих јавност да је Ниш бомбардован 29 дана. Погинуло је 26 цивила, теже је рањено 60 људи, лакше је повређено више од 200 људи. Само у Шуматовачкој улици у једном дану, не ни у једном дану, у једном тренутку живот је изгубило 15 особа. На Ниш су испаљена 324 пројектила, од чега је највише било касетних бомби, чак 161.

За разлику од Санде Рашковић Ивић и организатора протеста у Нишу, ми никада нећемо заборавити ужасе које смо доживели у бомбардовању Шуматовачке улице, Дуваништа, Клиничког центра.

Управо ти организатори протеста, на којима ће се сутра у Нишу појавити и Драган Ђилас, јесу они који су најодговорнији за уништавање нашег града. Нишлије памте. Никада таква опозиција неће моћи да победи Српску напредну странку, јер Нишлије памте ко је, како и на који начин вршио власт. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да је спречен да седници присуствује народни посланик Ђорђе Милићевић.

Сагласно члану 90. став 2. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да, на основу члана 101. става 1. Пословника, прекидам рад ове седнице ради одржавања Двадесет прве посебне седнице Народне скупштине у Једанаестом сазиву, која је сазвана за данас, 28. марта 2019. године, са почетком у 11.00 часова.

У складу са чланом 101. ставом 5. Пословника, обавештавам вас да ће прекинута седница бити настављена након завршетка Двадесет прве посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву и то са преласком на заједнички јединствени претрес о предлозима аката из тачака од 6. до 9. тачке дневног реда. Захваљујем.

(Седница је прекинута у 10.35 часова.)

(После паузе – 11.30)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

Прелазимо на тачке 6–9 дневног реда: ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ АКТА О ОСНИВАЊУ АЗИЈСКЕ ИНФРА-СТРУКТУРНЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ, ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЛИТВАНИЈЕ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ КРИМИНАЛА, ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ и ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА КОМИСИЈЕ ЗА ХАРТИЈЕ ОД ВРЕДНОСТИ (заједнички јединствени претрес).

Сагласно одлуци Народне скупштине да се обави заједнички јединствени претрес о предлозима аката из тачака од 6. до 9. дневног реда, а пре отварања заједничког јединственог претреса, подсећам вас да, сходно члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе за посланичке групе износи пет сати, као и да се ово време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова те посланичке групе.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 90. ставу 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да је седници позван да присуствује Златибор Лончар, министар здравља у Влади Републике Србије са сарадницима.

Сагласно члану 170. и члану 192. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички јединствени претрес о Предлогу закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала, Предлогу одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине, Предлогу одлуке о избору председника Комисије за хартије од вредности.

Да ли представници предлагача желе реч? (Да.)

Реч има министар господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Уважени председавајући, поштовани посланици, поштовани грађани Србије, прво желим да кажем да је једини разлог зашто сам овде и представљам ове акте који треба да се ураде тај што су министар Стефановић и министар Синиша Мали тренутно ван Београда и нису били у могућности да присуствују овој седници, тако да ћу прво кренути о Предлогу закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке.

Пред вама се налази Предлог закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке. Прво бих желео да напоменем основну информацију о Азијској инфраструктурној инвестиционој банци. Основана је на иницијативу Народне Републике Кине 2015. године, када је 57 чланица потписало Акт о приступању, односно прихватило Акт о оснивању, од којих су 37 држава регионални чланови банке, а 20 нерегионални.

Банка је почела са радом у јануару 2016. године, као релативно нова мултилатерална развојна банка са капиталом од 100 милијарди америчких долара. Првобитно је основана да буде регионална финансијска институција, али је приступио велики број чланица изван Азијско-пацифичког региона, као што су Велика Британија, Немачка, Француска, Италија, Холандија, Шпанија и друге, тако да банка има међународни карактер и тренутно броји 93 државе чланице, а седиште банке се налази у Пекингу.

Сврха АИБ је да подстиче одрживи економски развој, ствара богатство и побољшава повезаност инфраструктуре у Азији, инвестира у инфраструктуру и друге производне секторе, као и да подстиче регионалну сарадњу и партнерство, блиско сарађујући са другим мултилатералним и билатералним развојним институцијама.

Банци је додељен највиши кредитни рејтинг од стране рејтинг агенције *Standard and Poor's, Fitch ratings*.

АИБ као међународна финансијска институција новијег датума представља алтернативу Светској банци и ММФ-у. У циљу финансирања инфраструктурних, као и пројеката из области енергетике, телекомуникација, заштите животне средине и руралног развоја, АИБ ће земљама чланицама одобравати повољне зајмове.

Поред Кине, највеће учешће у капиталу ове банке имају Индија, Руска Федерација, Немачка, Аустралија, Француска, Велика Британија.

Свака земља чланица АИБ остварује гласачки удео према свом учешћу у капиталу банке.

Утврђивањем писма о намерама од стране председника Република Србија је исказала свој интерес за пријем у чланство АИБ, на основу којег је Одбор директора Банке понудио учлањење нашој земљи. Поступајући по закључку Владе од 18. октобра 2018. године, којим је усвојен Нацрт писма пријаве у чланство Републике Србије у АИБ, министар финансија је упутио банци званичну пријаву за чланство, коју је Одбор гувернера размотрио и одобрио на седници одржаној у децембру 2018. године. Након ратификације акта о оснивању, депоновања инструмената о приступању и уплате прве рате учешћа у капиталу банке, Република Србија ће и званично постати нерезионални члан банке.

Одредбама акта о оснивању дефинисана је основна сврха и функција Банке, чланство, капитал, пословање, финансије, односно фондови којима Банка располаже, управљање, суспензија чланства, престанак пословања, статус и имунитет Банке и њеног особља, арбитража, начин избора, овлашћење Одбора гувернера, Одбора директора и председника и поступак гласања.

Банка ће у оквиру свог пословања пружати финансијску подршку својим члановима, њиховим агенцијама, институцијама и правним субјектима који послују на територији држава чланица кроз одобравање, суфинансирање или учествовање у директним кредитима, капиталним улагањима, гарантовање различитих кредита намењених економском развоју, распоређивање средстава из посебних фондова и пружање техничке помоћи како би подстакла развој инфраструктуре и других производних сектора. Коришћењем расположивих ресурса Банка ће финансирати пројекте и програме који ће најефикасније допринети усклађеном економском расту и развоју региона у целини, посебно у погледу потреба мањеразвијених чланица.

Учлањење у Банку омогућује Републици Србији приступ повољним кредитима, кредитним средствима за реализацију приоритетних пројеката у нашој земљи и обезбеђује већу конкурентност кредитних понуда.

За ступање на снагу закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке услов је да Акт о оснивању постане правоснажан, а његове одредбе правнообавезујуће и примењиве на територији Републике Србије. Такође, то је предуслов да Република Србија у одређеном року и према утврђеној процедури банке спроведе све предвиђене активности у процесу приступања, да обезбеди потребну документацију и испуни своје обавезе плаћања прве рате на основу уписа уплатних акција.

Следећи је Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала.

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала потписан је 16. априла 2013. године у Виљнусу, али је литванска страна накнадно, дипломатским путем, најавила исправку у потписаном тексту Споразума, што је био разлог да се застане са поступком потврђивања.

У конкретном случају, исправка се односила на то да је у првој реченици става 1. члана 8. између речи „заштита“ и речи „информација“, унета реч „поверљиви“, тако да реченица гласи „надлежни органи гарантују један другом заштиту поверљивих информација прослеђених по основу овог споразума“. Имајући у виду да је у питању била само техничка грешка, односно изостављена једна реч у члану 8. става 1. Споразума, ово министарство је прихватило предлог за измену у тексту и о томе обавестило литванску страну дипломатским путем.

Нацрт закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала садржаће пречишћен текст Споразума.

За Републику Србију би оваква сарадња могла бити корисна у смислу интензивирања и унапређења сарадње са једном од држава ЕУ, а што је био и основни мотив закључивања предметног споразума.

Током председавања ЕУ у другој половини 2013. године Литванија је активно подржавала наставак приступног процеса Републике Србије изражавајући спремност за интензивирање сарадње у области евроинтеграција кроз преношење искуства из овог приступног процеса на политичком и експертском нивоу.

У априлу 2013. године потписан је Меморандум о сарадњи две владе у области европских интеграција.

Доношењем закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала Република Србија показује спремност да унапреди билатералну сарадњу са Републиком Литванијом у области безбедности.

Даље, доношењем закона о потврђивању предметног споразума остварују се предуслови за заједничко деловање против безбедносних изазова, ризика и претњи, који се односе не само на Републику Србију, већ представљају глобалне безбедносне изазове, ризике и претње.

Истовремено, доношењем закона о потврђивању овог споразума, стварају се услови за ефикаснију сарадњу државних органа Републике Србије и Републике Литваније у области борбе против криминала.

Уједно, доношењем закона о потврђивању предметног споразума, ствара се правни оквир за интензивирање и унапређење сарадње са једном од држава Европске уније.

Потврђивањем Споразума омогућује се његово ступање на снагу, како је предвиђено чланом 13. Споразума, тридесетог дана од дана када стране обавесте једна другу писменим путем преко дипломатских канала да су испуњене неопходне правне процедуре за ступање на снагу овог споразума у складу са националним законодавством страна. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем господину министру.

Реч има колегиница Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

У име предлагача и Одбора за буџет, финансије и контролу трошења јавних средстава, данас имамо на дневном реду Предлог за избор председника Комисије за хартије од вредности.

На седници Одбора одржаној 21. марта 2019. године Одбор је обавио разговор са кандидатом. С обзиром на то да је предлог за председника Комисије за хартије од вредности досадашњи члан Комисије, као чланови Одбора имали смо прилику да чујемо шта је досада урађено, колико се Комисија променила у свом раду и шта је то што можемо у будућности очекивати од рада и ове комисије. Оно што је најважније јесте да сама комисија функционише као институција надлежна за рад Народне скупштине Републике Србије.

Имали смо прилике да чујемо од кандидата одређене ствари које досада у извештајима који су се подносили нисмо имали прилике да чујемо. Од 2016. године кандидат је и као члан активно учествовао у многим променама које су се десиле у раду саме институције.

Морам да кажем да је број аката који су урађени као начин рада Комисије у задње две године заиста отворио могућности за унапређење тржишта капитала. То у Србији отвара и нове могућности за прилив страних директних инвестиција и не само конкретних страних директних инвестиција, већ и тзв. портфолио инвестиција страних инвеститора. То је низ пројеката у којима страни инвеститори виде могућност да у Србији улажу свој капитал од оних који се односе, ово што је господин министар

Лончар говорио за саму азијску инфраструктурну инвестициону банку, који се односе на профитабилне секторе до оних тзв. непрофитабилних, а нама јако важних, као што су области здравства, културе и образовања.

Оно што смо имали прилике да чујемо од самог кандидата је да је Комисија досада, у протекле две године одржала 83 седнице и дала мишљење на 11.786 предмета. То је заиста импозантан број, који је захтевао рад нових пет чланова Савета комисије за хартије од вредности. Поред тога, дала је 40 понуда по питању приватизације, три проспекта, издала 62 сагласности инвестиционим фондовима да могу да раде према одређеним стандардима, процедурама и законским решењима, спровела 36 надзора тамо где је задужена, издала 41 подзаконски акт и 33 мишљења.

Значи, тиме је показала да она заиста активно учествује у политици тржишта капитала у Србији, иако је нагласила да је доминантан утицај учешћа на тржишту капитала преко 90% од стране банака.

Међутим, то даје шансу да на тржишту капитала учествују и многи други који нису банке – различити инвестициони фондови, затим осигуравајућа друштва. Њихов циљ је, заједно са Министарством финансија, да направе такав законодавни регулаторни оквир којим ће заиста обезбедити прилив страних директних инвестиција. Знате да то значи и нова радна места и нове фабрике. Активно је учествовала у процесу европских интеграција када су у питању поглавља 4, 6, 9. и 17.

Оно што је за нас важно, оно што нас очекује као народне посланике у наредном периоду, јесте да активно учествујемо у стварању нових законских решења, као што су закон о робним берзама и закон о рачуноводству и ревизији, где би и сама комисија за хартије од вредности узела своје одређено учешће. Значи, самим излагањем кандидата добили смо на знање да је ово само почетак промене и унутрашњег и спољашњег рада саме ове комисије, која тренутно има 35 запослених.

Оно што је важно рећи јесте да, када видите биографију самог кандидата, морам да кажем да је, када смо га бирали за члана Савета комисије за хартије од вредности, добио комплетан број гласова, и позиције и опозиције, зато што је био на највећем тесту када су у питању хартије од вредности. Тада су учествовали сви чланови Одбора на том избору и он је заиста нашао адекватне, стручне одговоре и решења за сва питања која су му постављена.

Говори се о господину Марку Јанковићу, дипломираном економисти на Економском факултету у Београду Београдског универзитета, 1982. годиште је, који поред стеченог академског знања, има различиту врсту лиценци. Говори енглески, руски и немачки језик.

Оно што он жели да истакне јесте да је у својој каријери као извршни директор различитих организација имао прилике да учествује у

процесу доношења стратешких докумената, поготово када је у питању извештавање Београдске берзе и Комисије за хартије од вредности. Значи, имао је прилике да види и споља и унутра како изгледа рад државних институција и тржишта.

Од 2014. до 2016. године био је у „Центру Фактор д.о.о.“, у делу који се искључиво бави ризицима. Од 2007. до 2012. године је у *Credit Agricole* банци био главни брокер, као члан комитета који се бави управо хартијама од вредности, а као највеће послове види своје одређено учешће у редовним куповинама трезорских записа, затим у продаји *Agricole life* Србија осигурања, у заступању великог броја малих акционара, као и у обављању послова корпоративног агента. Значи, то је биографија са којом је ушао за члана Савета комисије за хартије од вредности, а ово све пре тога је његово учешће у раду које је допринело различитим активностима саме комисије за хартије од вредности.

Оно што је најважније јесте да је у свом излагању рекао да жели много тога да промени када је у питању законска регулатива, управо због тога да бисмо на адекватан начин одговорили на све промене на тржиштима капитала које се дешавају у складу са политиком не само Владе Републике Србије, него и са политиком председника Републике Србије, који је по први пут објединио рад свих институција са циљем да Србија увек прави јако добре резултате када су у питању финансијски ефекти рада, фискална консолидација коју смо преживели у претходне четири године, као и економске реформе које Србија спроводи.

Да бисте обезбедили законодавне услове за већи економски раст Србије, који треба да иде изнад четири процента, много тога треба да мењате. Управо због тога мислимо да је он права особа која ће, заједно са Народном банком Србије и са Министарством финансија, у законском делу моћи да да свој пун допринос, да мења одређене законске предлоге који ће Србији омогућити да иде у степене високог раста и да иде ка томе да се отварамо као држава и да своју законску регулативу имплементирамо и хармонизујемо, не само са стандардима Европске уније већ и са светским стандардима, где тржиште капитала не познаје границе, али уз очување своје националне економије и рад у интересу свих грађана Србије. Сматрамо да је предлог за председника Комисије за хартије од вредности, Марко Јанковић, адекватан предлог за овакву позицију и за овакво место у институцији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли известиоци надлежних одбора желе реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Да.)

Реч има колегиница Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, у овој обједињеној расправи расправљамо о четири предлога дневног реда.

Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније је споразум који је закључен још 16. априла 2013. године и то је, генерално, наша примедба, да заправо Влада Републике Србије преузме одређене обавезе и да фактички споразум већ буде на снази пре него што га за годину, две, три или пет Народна скупштина потврди. И да није тога, мислимо да овај споразум никако не треба да се ратификује, нити је требало да се овакав споразум потписује.

Република Србија нема шта да тражи у односима са Републиком Литванијом, поготово не у сарадњи у борби против криминала, с обзиром на чињеницу какво је заправо стање у тој земљи и какав је однос те земље и према Србији, наравно, гледајући га, пре свега, према Руској Федерацији, а требало би ваљда да водимо рачуна и о томе, и да се коначно определимо као држава, односно ви који сте власт да се определите коначно да ли је Русија тај наш трајни стратешки партнер или и даље мислите да цинцулирате на две столице.

Одавно вам говоримо да то није могуће и, када год добијемо овакав предлог, онда заправо схватимо да ви нисте озбиљни у односима са Руском Федерацијом и да ви мислите да можете њих да преварите и, уместо да сте се на Влади zaloжили да се коначно додели дипломатски статус члановима Српско-руског хуманитарног центра у Нишу и да се исти такав центар отвори у Новом Саду на иницијативу Српске радикалне странке и више од 30.000 потписа које смо уз ту иницијативу предали Скупштини АП Војводине, ви и даље желите да сарађујете са онима који заправо нису пријатељи Србије.

Нико ко признаје лажну државу Косово не може бити пријатељ Србије и морате с тим да се помирите. Ваљда треба да будете свесни шта се дешава са Косовом и Метохијом, у каквом смо сад стању ми као држава, у каквом су стању људи, Срби на Косову и Метохији.

Ми смо јутрос кроз посланичко питање питали и председника Владе и председника државе да коначно Народној скупштини, а и јавности Србије кажу која је то платформа, шта је то о чему ћемо ми разговарати, које су наше тзв. црвене линије итд. Ништа од тога. Ви нити имате... Причате неку општу причу, а проблеми стоје.

Литванија је признала независност Косова, лажне државе Косово, још 6. маја 2008. године, а сама се у ЕУ учланила 1. маја 2004. године. Интересантно је да је парламентарна већина Литваније у то време тврдила да ће признавање лажне државе Косово заправо промовисати, замислите, стабилизацију Балкана, а мањи број посланика у њиховој скупштини, који је гласао против независности Косова и који није признао ту независност,

тврдио је оно што јесте чињеница и што се показало да је тако, да ће то признање заправо изазвати регионалну напетост и они су упозорили да ће то бити преседан у кршењу територијалног интегритета суверене државе. Знате ли ко су били ти мањински посланици? Наравно, Руси. Браћа Руси који су и у њиховом парламенту водили рачуна о интересима Србије и српског народа. Литванија је, дакле, била, замислите колико су пожурили, 39. земља по реду која је признала независност те шиптарске државе на територији државе Србије.

Е сад, зашто ми мислимо да с њима не може, рекли смо из политичких разлога зашто нам не треба сарадња с њима, а зашто не можемо с њима да сарађујемо у борби против криминала? Па зато што су они поприлично легло криминала, у њиховој држави.

Фабрика глинице „Бирач“ из Зворника, из Републике Српске, рецимо, преживела је, сачувана је у току рата у Републици Српској и све до 2001. године је функционисала, добро радила и онда су је приватизовали Литванци са тадашњим властима у Републици Српској. Приватизацију је извршила нека „Укио група“. До 2014. године су извукли из глинице скоро милијарду КМ. У то доба, односно у доба бивше Југославије, фабрика глинице је била фабрика са највећим извозом у Републици Српској. Бивши министар Зоран Тегелтија, министар финансија у Влади Републике Српске, представнике те групе литванских контроверзних бизнисмена, тада је назвао бандитима због тога што су урадили глиници и Републици Српској.

Дакле, то је само један од примера због чега и конкретно на тему борбе против криминала нема разлога да закључујемо овакав споразум. Српска радикална странка, наша посланичка група, апсолутно је против Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала.

Када је у питању Предлог одлуке о избору председника Комисије за хартије од вредности, ту имамо одређене примедбе. Ми у принципу мислимо да онај ко врши власт треба да одговара за све сегменте друштва и код кадровских решења ретко стављамо неке примедбе и ово што ћемо сада рећи, јер то је заправо ваша одговорност, ово што ћемо сада изнети је и конкретно, а више онако уопштено, какав је начин вашег рада.

Чули смо малопре све најлепше о том кандидату, о ономе кога ћете ви изабрати. Марко Јанковић се зове. Завршио је Економски факултет Универзитета у Београду са просечном оценом 8,39. Овде нам фали податак колико је студирао. То стално тражимо и код судија. Тај просек од 8,39 може да се заради и у десет година студирања, а може и у регуларних четири. Дакле, битан нам је тај податак. Што се тиче онога што сте ви овде изнели као препоруку и што је он сам о себи написао, па и није

то баш нека стручност, бар није била потребна на пословима које је овде навео и које је радио.

Кажете има брокерску лиценцу и добио је у организацији Комисије за хартије од вредности и финансијско тржиште. Онда каже да је био у „Центропрому“ извршни директор, радио на организацији свих процеса рада. Мора да је пржио кафу. Учествовао је у доношењу стратешких одлука компаније и спровођењу одлука одбора директора. Е па сад, да ли је он то организовао или је учествовао у спровођењу одлука? То се мало разликује. Од 2007. до 2012. године господин Јанковић је ангажован у *Credit Agricole* банци. Тамо је био главни брокер, био је члан девелопмент комитета *Credit Agricole* банке. Сарађивао је са Комисијом за хартије од вредности, са Централним регистром хартија од вредности. Трговао је на аукцијској платформи Управе за трезор Министарства финансија. Био је берзански посредник „Еуро-хипо а.д.“ и онда још каже – највећи су му послови редовне куповине трезорских записа опет за *Credit Agricole* банку. Консултант је компаније „Теледирект“ итд. и сад, када се све ово прочита, односно део овога што је представљено као његов квалитет да буде директор Комисије за хартије од вредности, нама више личи на сукоб интереса. Ево, процените сами и нека јавност процени на основу овога што смо изнели.

Када је у питању Предлог закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке, СРС мисли да је ово добро. Наш став генерално је да Србија треба да сарађује у свим сегментима са пријатељским земљама, пре свега са Руском Федерацијом и Кином. Сваки пут када се наша политика проводи на нивоу неке владе, ми дајемо подршку за тако нешто, јер ово јесу трајна политика и ставови СРС.

Када су у питању ове разне банке, те тзв. развојне које су биле на територији Србије, ми имамо јако лоша искуства и треба то да се помене, чисто да упоредимо са овим једним добрим послом кроз шта смо ми све пролазили. Ево да се подсетимо, рецимо, чувене „Националне штедионице“. Сећају се грађани, претпостављамо, када је Динкић направио ту „Националну штедионицу“, која је заправо била приватна банка, па је онда Ђинђић ишао да он као уложи први динар, па онда после извесног времена изјавио да је био обманут, да је он стварно мислио да је то национална штедионица само зато што се тако звала. Сада замислите председника Владе којег министар може да обмане на такав начин.

Плашимо се, рецимо, да се тако нешто десило и председнику Владе Ани Брнабић и да је можда обманута од стране министра Зоране Михајловић. Председник СРС пре четири-пет месеци најмање овде у Скупштини на конференцији за новинаре упозорио је и показао и поделио новинарима нацрт уговора који је Зорана Михајловић потписала са

„Бехтелом“, где је обећала да ће „Бехтел“ радити деоницу пута на моравском коридору и да ће то коштати 800 милиона евра. Тада је питао Ану Брнабић, овде је седела, да ли она зна за то и она је рекла да не зна. Дакле, то је било у време...

После тога је Зорана Михајловић довела Скота у Владу Републике Србије и, да подсетимо, са широким осмехом је пратила његову изјаву усред Владе Србије, да је Косово самостална држава и да треба Република Србија да је призна. Ми смо тада рекли да кинеске фирме и фирме из Азербејџана нуде да овај посао ураде за 500 милиона евра, значи 300 милиона евра мање него што то тражи „Бехтел“, којег је Зорана назвала Американцима. „Бехтел“ није америчка фирма у смислу државне фирме. То је приватна компанија која је послужила Зорани Михајловић и Скоту да узму озбиљну провизију.

Шта се десило? Пре неколико дана... И да, тада је речено да је то само неки предуговор, да ће бити расписан тендер и да нема ни говора да се може унапред рачунати да ће тај посао бити завршен. Пре четири-пет дана Вучић у овом свом обиласку Србије каже, не знам у ком месту је био, каже – ево да се похвалимо да смо пре неки дан потписали уговор са „Бехтелом“ за ту деоницу пута на моравском коридору за 800 милиона евра. Значи, 300 милиона евра је украдено из буџета Републике Србије.

Такав посао и такви послови су заправо били проблем 2015. године, када је основана ова азијска банка за инвестиције у инфраструктури у Пекингу, и тада су се против оснивања ове банке побунили и ММФ и Светска банка, зато, наравно, што су схватили да ће ова банка стати на пут њиховим малверзацијама. Онда, између осталог, каже, противници, углавном из САД-а, тврде да би новац оснивача ове банке могао да буде протраћен кроз инвестиције у корумпиране и политички нестабилне државе. Ваљда су мислили на овај „Бехтел“ и на корупцију коју су они овако у Србији развили.

Дакле, ова банка смета ММФ-у, смета Светској банци, али ми мислимо да је добро што постоји ова банка. Највећи деоничари те 2015. године ове банке били су Индија и Русија, са укупним почетним капиталом од 100 милијарди долара, што све говори да се ради о добром послу, о доброј банци, а стратешки Србија мора да настави озбиљну сарадњу, рекох, са Русијом на првом месту, али и са Кином. Сада када говорим о овом закону, о потврђивању овог акта о оснивању те азијске инфраструктурне инвестиционе банке, онда треба подсетити да је Народна Република Кина најважнији спољнотрговински и финансијски партнер Републике Србије на азијском континенту.

Наравно, ми то поздрављамо и добро је што је тако. Робна размена између две државе бележи константан пораст и оно што је интензивирање

билатералних односа између Србије и Кине започето је још 2009. године изјавом о стратешком партнерству приликом посете државно-привредне делегације Србије у августу те године Кини. Том приликом је потписан оквирни споразум о привредно-техничкој сарадњи између Владе Србије и Владе Народне Републике Кине.

У међувремену се заиста показало да се ради о добром стратешком партнеру. Обим економске сарадње са Кином до 2014. године достигао је рекордан ниво од 1.650 милијарди америчких долара. Та сарадња се огледала у кредитирању и изградњи моста Земун–Борча. Кинеска компанија „Чајна роуд“ је то радила и радила је на изградњи пута Обреновац–Љиг, на термоелектрани и коповима „Костолац“. Инвестирали су у рударска истраживања, у финансирање и изградњу Студије изводљивости о пловном каналу Дунав–Морава–Вардар. Један од најзначајнијих договорених пројеката је градња пруге Београд–Будимпешта. Одређен је и рок и техничке карактеристике те пруге.

Наравно, поздрављамо и долазак, поред ове компаније, велике компаније „Хуавеј“ и оно што у јавности такође износимо и говоримо, добро је да су Кинези купили „Железару Смедерево“ и подсећамо да је председник наше странке на својим конференцијама и јавним иступима износио податке да су „Железару“ хтели да нам купе Американци и да је то била припремљена озбиљна превара и да је и тада била озбиљна корупција у питању. Срећом, после тих његових конференција ипак су се у Влади дозволили памети и није се десило то, него је направљен овај добар посао, као што мислимо да је добро да је РТБ Бор продајом Кинезима, иако има и одређених примедби на тај уговор, али у сваком случају скинут са грбаче буџету и држави Србији.

Генерално, СРС мисли и поручује Влади Републике Србије да што је могуће више будућу сарадњу усмерава управо на, не само политичку, али пре свега политичку, него и економску сарадњу на наше искрене пријатеље, на Русију и Кину, јер осим што ћемо имати економске користи од тога, можемо бити сигурни да једино у искреној, али искреној, не оваквој дволичној политици према тим државама које су и светске силе, можемо рачунати на то да ћемо сачувати Косово и Метохију у границама Републике Србије и да ћемо сачувати територијални интегритет и суверенитет своје државе, што нам је ваљда свима циљ. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Поштовани, само пар детаља због питања која сте поставили, а то је зашто се каснило оволико, од 2013. године па досад, да се не потпише. Само ћу подсетити да је било техничких проблема, односно да су неке речи изостављене и да обе стране нису биле

задовољне тим првобитним уговором и да се онда приступило исправци која је потрајала. Један од разлога је што је једна од страна, односно из Литваније, мало каснила са тим и док се није испоштовала процедура, није могло да се потпише. Чим су сазрели услови, чим се испунило све, потписало се.

Мислим да се сви слажемо да је овај споразум у интересу грађана Србије, свих грађана Србије, да нема везе никакве са политиком из разлога што криминал не познаје ни границу, не познаје ни политику толико, јер ако нећете са неким да сарађујете, да размењујете информације везане за криминал и за све оно што то подразумева, онда ћете тешко моћи да се одбраните и да на време и адекватно реагујете. То је једини разлог. Значи, да би грађани Србије били безбеднији, циљ државе је да има са што више њих добру сарадњу везану за размену информација и све оно што је неопходно да не бисмо ми имали у Србији неке проблеме које можемо да спречимо ако се на време добије информација. То је једини разлог.

Следећа ствар, више пута сте потенцирали да Србија седи на две столице. Да поновим, Србија има само једну столицу и то је српска столица. Хвала свима на свим другим столицама. Једини циљ и једини интерес Србије је да у Србији и грађанима Србије буде боље. Сваког поштујемо и са сваким хоћемо да сарађујемо ко жели добро Србији и ко ће урадити нешто да Србији буде боље.

Што се тиче наших грађана на Косову, најбоље је да они сами кажу, а они то и показују на изборима, какав је однос и шта мисле о актуелном режиму у Србији, колико води рачуна о њима и они врло добро знају да ћемо учинити све.

Питали сте зашто се не дође са неком платформом или са неким предлогом у Скупштину. Ја само да вас подсетим да не постоји друга страна, не постоје преговори, тако да немате о чему ни да причате, јер за дијалог је увек потребно минимум двоје. А када немате тог другог, онда нема никакве сврхе ни да причамо јер коме бисте то пренели да бисте спроводили тај став. Најлепше захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Није наша основна примедба била зашто је овај споразум са Литванијом потписан 2013. године. То је генерална наша примедба када је у питању потврђивање споразума и потписивање споразума од стране Владе. Ми мислимо да треба да буде обрнуто. Али не можемо, заиста је немогуће сарађивати, чак ни када је у питању борба против криминала, са једном таквом државом која је, само да вас подсетимо, у току ратова деведесетих година отворено стала на страну

усташа и на страну усташког протеривања Срба из Републике Српске Крајине. То је просто нешто што нормалног човека тера да за сва времена каже да је то непријатељска држава. Ко год је могао да подржи усташе, а Литванија је то урадила, не можемо сарађивати са њима. Бар је то став СРС. Ви имате другачије мишљење и ви зато на тај начин и радите.

Не можемо ни у борби против криминала, знате, у реду је да се сарађује са разним земљама када је у питању криминал, али, министре, суштина борбе против криминала у Србији и у свакој озбиљној земљи јесте борба против корупције, Србија је земља у којој се корупција дешава. Корупција је најопаснији вид криминала. Корупција је криминал у коме учествују представници власти. Корупције нема ако високи функционери из власти не учествују у корупцији. И то је проблем који треба, прво, отворено тако да се назове, јер знате, не знају сви грађани, кад се каже борба против корупције, мисле да је то борба против неког ко је опљачкао банку. Није. То је борба заправо против представника власти који или учествују или дозвољавају коруптивне радње. И зато мислимо да вам је погрешан пут и да треба да се усредсредите на овај начин на ту борбу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

Реч има министар господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Као што сами знате, нико овде не жели да каже, не у Србији, него у Европи, да су корупција и криминал озбиљан проблем. И даље мислим, нисте ме убедили, да ако мислите да ћете са неким по том питању размене битних информација, да ћете добити нешто добро... Ако немате на време информацију, мислим да то није могуће.

Што се тиче корупције, само ћу да вас подсетим једну ствар. Ево, по први пут ће бити у Србији, многи су о томе причали, и то увеличавали и шта све радили, по први пут ће сада бити закон о пореклу имовине. Мислимо да је то најбоља ствар за све оне које смо опомињали, којима смо причали, да се докаже, да сви добију прилику, и они који су нападали и они који се бране, да се докаже, да се види да ли су они то зарадили, да ли су они то стекли и шта је било.

Пуно је приче било да мора да се крене и да се ради. Ево, коначно ће се кренути и то није једини начин. Има још других начина. Апсолутно се залажем за то да сви они који су огрезли у криминал, у корупцију да одговарају, јер ће то бити одличан пример будућим генерацијама да то не раде. Лоше је ако они то раде, прођу некажњено и онда будуће генерације кажу – шта има везе, ови су радили, прошли су како су прошли.

Дошло је време и то ће морати да се промени. Да је лако, није лако. Препрека је огромна, противљење и све, али решено је и то ће морати да се уради. Сви морају да буду сигурни у то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Литванија је једна од земаља која је позната по највећем броју корупције, по убиствима, али пошто ви инсистирате на томе, надам се да ћете ово што сам навела као пример због чега не треба са њима да сарађујемо, да ћете помоћи браћи из Републике Српске да реше проблем корупције, куповине фабрике глинице „Бирач“ из Зворника од стране тих корумпираних Литванаца, од стране корумпираних тадашњих функционера који су то дозволили.

Ако ми имамо потребу да тражимо неког криминалца који се евентуално крије у Литванији, ви добро знате да то можемо лако да завршимо преко наших искрених пријатеља и да нам ово није потребно.

Малопре сте помињали, нисам стигла за ова два минута, седење на две столице, седење, како ви кажете, на српској столици. Онај ко искрено седи на српској столици, мора да зна да су једини искрени чувари те српске столице наша браћа Руси, Руска Федерација, да су то Кина и остале пријатељске земље које нам никада нису тражиле и никада неће тражити да ампутирамо део своје територије.

Сви који то траже, не могу бити наши пријатељи, министре Лончар. Не може нама бити пријатељ овај Зоранин пријатељ који дође у Владу, говорим о Скоту, дође у Владу и каже – Косово је самостална држава и то треба да призна Република Србија. Не може нам то бити пријатељ. Не може вам бити пријатељ неко ко је спреман да вам одсече руку десну и да каже – поздравите се са мном левом, ја сам вам пријатељ. Не.

Дакле, морамо ми политички размишљати. И ви сте министар и политичар. Морамо водити рачуна о националним интересима, пре свега, јер држава која нема јасне националне ставове, цабе и путеви и градња и шта год хоћете. Ако ће нам се пут завршити код Рашке, код Новог Пазара, а неће бити слободан даље кроз Косово и Метохију, шта ће нам тај пут?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Мислим да Србија по први пут у једној новијој историји има баш таквог човека, Александра Вучића, који има визију и који води Србију у правом правцу и доказује то сваки дан, јер оно што он ради, можда неки не схватају данас, али ће схватити сигурно сутра, али сигурно ради најбоље за Србију. У сваком случају, Србија има човека који зна да је води, који има визију и који сваког дана постиже резултате и зато ће вредети сви ти путеви, све те фабрике и све то што се ради. Хвала.

(Вјерица Радета: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право. Не дам кад нема основа.

(Вјерица Радета: А не даш?)

Захваљујем, колегинице Радета.

Реч има колегиница Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Због јавности желим да образложим предлог за кандидата за председника Комисије за хартије од вредности, а конто излагања колегинице која је посумњала у сукоб интереса овог кандидата. Морам да кажем да је и иначе обавезна документација која је морала да се поднесе, да би се то уопште ставило на дневни ред Одбора и као предлог, биографија кандидата са изјавом о прихватању кандидатуре, затим, оквирни план рада Комисије који предлаже кандидат, али је он доставио плус и потврду да никад није био осуђиван и обавештење Агенције за борбу против корупције да не постоје никакве сметње за обављање ове функције.

Морам да кажем и да се 2016. године кандидат такође обратио Агенцији за борбу против корупције управо због ових дилема које сте можда ви имали, а можда смо и ми имали. У тренутку када смо расписали јавни позив за достављање предлога и размишљате о неком кандидату, сам кандидат је изразио жељу да се једноставно обрати надлежним институцијама где ће добити одређене потврде да не постоје никакве сметње да се кандидује за одређену функцију. То сматрам једним заиста позитивним искорак, и још 2016. године, и ове године, када је кандидат предложен за ово место. Тиме смо показали суштински да заиста не постоји било каква сумња у то, јер ми можемо као народни посланици да сумњамо да ли постоји негде сукоб интереса за обављање неке функције, али мислимо да је једина институција надлежна да стручно донесе овакву одлуку и обавештење управо Агенција за борбу против корупције. То је оно због чега смо сматрали да заиста не постоје сметње за обављање било какве функције. А да ли постоји искуство, да са сваке стране, кад посматрате тржиште капитала и његов рад, и видите да је квалификован за ово место, сигурно да постоји.

О томе смо разговарали и 2016. године када је био предлог за члана Савета комисије за хартије од вредности, и тада смо, на основу разговора са њим, сви чланови Одбора донели ту једногласну одлуку, јер је тада он у ствари показао на том интервјуу колико заиста поседује знања и искуства у овој области. Због тога смо видели да на основу тог знања и оног што је радио протекле две године заиста заслужује да буде кандидат за ову позицију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, по ком основу?

(Вјерица Радета: Реплика.)

Коме?

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Зашто, колега Арсићу, питате коме реплику? Па ономе ко је говорио малопре. Малопре сте рекли да ми не дате реплику. Ја сам била изненађена. Мислила сам да ви одређујете према Пословнику да ли неко има право или нема на реплику.

Дакле, колегиница није пажљиво слушала. Нисам ја рекла да је овај кандидат у сукобу интереса. Врло прецизно сам рекла – ово што ви називате препорукама више личи на сукоб интереса. Дакле, врло термилошки прецизно. И такође сам рекла – ви сте власт, ви имате право да предлагате, ви ћете да бирате и ви ћете једног дана и да одговарате, свако за свој посао, и ми за свој, и ви за ваш, и кривичноправно и политички.

Зато, господине Лончар, ви сте вероватно после ове ваше седнице добили пацку што нисте били међу онима који су оног дана бранили Вучића када је био опкољен на Андрићевом венцу, па онда сада овде као да сте на митингу причате, да изазовете аплауз, да је Вучић овакав или онакав. Ја у својој расправи Вучића нисам поменула. Говорила сам о политици. Говорила сам о конкретном овом предлогу и говорила сам о седењу на две столице. То што сте ви препознали да Вучић седи на две столице, браво, у праву сте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Прво, морам да вас разочарам. Све време сам био у Председништву са председником Вучићем.

Друга ствар, морам да кажем тим јунацима који долазе и који јуришају да ћу увек бити у таквим ситуацијама са председником Вучићем и да ћу увек бити испред, јер мислим да је Александар Вучић човек кога заслужује Србија, кога заслужују грађани, који може да уради много добрих ствари за Србију и већ их ради.

Одговорно тврдим, довољно га познајем, познајете га и ви, врло добро га познајете, драго ми је због тога, и врло добро знате, можете овде да кажете и једно и друго, Александру Вучићу је на првом месту Србија, апсолутно. И све ће урадити за грађане Србије и да иза њега остане резултат, бољитак за Србију и за њене грађане, посебно за будуће генерације. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, сад заиста немате право на реплику.

(Вјерица Радета: Бићу кратка.)

Бићете кратки? Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Добро је, министре Лончар, да сте били у Председништву тог дана. Заиста, крили су вас од камера, не знам што, да ли нисте играли шах, или шта је, није важно.

Дакле, свакако да је требало тог дана заштити институцију председника државе, јер нико нема право да упада у институције. Ми смо, рецимо, против руководства РТС-а и одавно тражимо смену тог руководства, али смо рекли да нико нема право са тестерама и на онај начин дивљачки да упада у РТС.

Само да вам кажем, кажете да ви познајете Вучића и да га ми познајемо и кажете – Вучићу је Србија у срцу и на првом месту и да ми то треба овде да кажемо. Господине Лончар, Вучићу је велика Србија у срцу. Видећете ускоро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да ја подржим велику Србију. Шта је велика Србија? За мене је велика Србија не она која је само територијално велика, за мене је велика Србија она која је вредносно велика. Ја бих волео да она има више територија. У овом тренутку има што има. Мењају се границе, то су историјски процеси. Али ја волим да Србија буде велика и када је „територијално мала“. Велика Србија изнутра је гарант мира на Балкану. Велика, вредносно велика Србија изнутра ће довести до тога да наши противници постану наши савезници. Можда нам Република Српска буде ближе него неки данашњи крајеви Србије. Радујем се томе. Радујем се Србији која постаје све већа, вредносно већа изнутра.

Захвалан сам и опозицији зато што је набројала све пројекте које је Влада Републике Србије реализовала и ова владајућа већина, посебно у вези кинеских пројеката. Сетимо се „Сартида“, сетимо се инфраструктуре, ауто-путева, сетимо се Бора, не знам да ли сам и то набројао, сетимо се свега што су Кинези, а и Руси уложили у Србију. Ја сам им захвалан.

Морам да упозорим и евроскептике и љубитеље ЕУ да ми не можемо, по мени, без једних и других. Не верујем да би Кина инвестирала оволико у Србију да не верује да кроз Србију може да приступи још већем тржишту. Мислим да тржиште Србије за челик, за бакар, за производе, за путеве, за инфраструктуру којима треба да иду робе из Србије пут ЕУ не би толико били занимљиви да они који инвестирају, не верују да ће кроз инвестиције у Србији приступити једном већем тржишту, али такође, не верујем у оно што ови несрећници из ДС-а верују, да би раскид са Русијом и Кином био добар за Србију. Мислим да не би. Никакве економске користи наши грађани не би имали од тог раскида, као што никакве економске користи не би имали од раскида са ЕУ.

Један филозоф је рекао да је успех кад од противника направиш савезника. Мораш да га убеђујеш. Тако смањујеш број противника. Нисам

за то да немамо сарадњу у борби против криминала са Литванијом. Сетимо се Чаба Дера, или како се звао криминалац који је ухапшен у Чешкој. Да није било те сарадње надлежних органа, ја верујем да тај вишеструки опасни убица не би пао. Не улазим у оперативне начине како се до тога дошло, чак и да знам не бих рекао, а не знам. Ко нам гарантује да сутра неће неки убица збрисати у Литванију и да, захваљујући сарадњи са литванским органима, нећемо ухватити неког терористу, рецимо, са Косова. Ако нећемо да сарађујемо у безбедносном смислу са земљама које су признале КиМ, нажалост, признале, онда ту сарадњу не можемо да имамо ни са Црном Гором, а Црна Гора је расадник криминалаца.

Мило Ђукановић је правио своју приватну државу на штету српског народа. Црна Гора, којој ја не спорним државност, јесте српска држава вазда била, како они кажу, и вазда ће бити, без обзира на тренутно стање и на приватну милогорску државу Мила Ђукановића, који прогони на одређен начин Србе. Он је од државе Црне Горе направио расадник криминалаца, па бога ми и склониште за албанске терористе. Са њима је направио бизнис. Он је признао албанске терористе за политичко руководство. Он је признао лажну државу Косово, нашу покрајину КиМ. Он се разграничио са њима. Он је криминалац који гаји криминалце, али ми не пада на памет да саветујем да са њиховим безбедносним органима раскидамо сарадњу у борби против криминала и корупције.

Мило је пролазна ствар. Свака власт је пролазна ствар. Црна Гора као српска држава није пролазна ствар. Србија ће једног дана бити у савезу са српским државама, али је то процес и ми не смемо садашњим суседима претити да ће се то десити силом или неком нашом вољом. То ће се десити вољом народа, и не само српског.

Верујем како Србија буде привредно боље стајала, а овде имамо и ову банку азијску, ако та средства паметно уложимо у то чланство, у инфраструктуру, у економију, јер се не ради само о инфраструктури, прочитајте мало пажљивије овај закон, верујем да, када подигнемо економију, да ће сви хтети са Србијом. Питам вас – да ли би Албанци хтели са Швајцарском? Врло би радо. Да ли би Бошњаци желели чвршће односе са Србијом? Да ли би било мање отпора? Да ли би заборавили неке своје историјске лажи, подметања, ако виде да Србија иде напред и вуче регион? Ја верујем да би се они предомислили.

Ми морамо знати, такође постоји изрека, да од наше међусобне мржње, то је Дучић рекао, корист имају само наши противници. Ови што нас мрзе, ако своју мржњу претворе у енергију, што је Тесла рекао, могу обасјати не само Србију, него цео свет. То они треба да знају.

Рецимо, онај Бошко Љотић сад није дошао овде да води парламентарну дебату око банака и да ми каже да је и сад против страних

банака, јер овде се учлањавамо у суштини у неку банку која није искључиво српска. Он је против страних банака, а седи са онима који су те стране банке овде довели. Парламентарна дебата би била прилика да му уживо у преносу кажемо да је на РТС-у само на Другом каналу уживо наступао 36 сати, што је вишеструко више од уживо наступа председника Републике. Данас их нема јер су побегли.

Упозоравам вас, а доћи ће Влада и то ћу их питати, они ће, ако овако наставе, постати терористи. Они су покушали државни удар. Господине министре, Влада је то мекано пропустила желећи да немамо ту врсту антагонизма и да праштањем и ходањем у прави пут, у изборе... И нека победе. Ниједна власт није вечна. И ова ће престати да влада. Можда ће они доћи на власт. Али на власт се долази изборима. То је демократија. За њих је то диктатура, али долазак на власт силом, државним ударом, насиљем, заузимањем државних институција, за њих је то демократија. То је за мене неспојиво.

Не знам које то државе околу могу такве бандите да подрже. То су политички бандити. Лудило политичког бандитизма влада Београдом. Ђилас, Јеремић и Бошко Обрадовић су три носиоца. Ја питам Загорку Доловац – зашто у покушају државног удара Бошко Љотић и Драган Ђилас нису приведени правди? Још није касно. Они су вршили тешка кривична дела. У РТС се не улази да би се стругала дрва. Није РТС пиљана. РТС је државна институција, веома битна, и свако ко врши државни удар, свугде у свету, улази претходно да заузме централну телевизију, државну централну радио-телевизију. То су свугде искуства. Шта чекате, људи?

Он вас позива још од Горачићке, како се звала она буна са 14 мртвих радикала итд., из историје, колико ја знам, господине Мартиновићу, у Лучанима, па он улази на бирачко место, ломи кутије, он вежба. Они ће сутра то радити широм Србије и зато најављују неку крв. То је била вежба у Лучанима. Упада у полицијску станицу и пита шта државни секретар Министарства унутрашњих послова ради у Министарству унутрашњих послова, у организацији, да ли је то био СУП, ОУП итд., не улазим у то. То је полицијска станица. То би било као кад бисте патријарха и владика питали – је ли, шта ви радите у цркви? Е, то вам је Бошко. Он је навикао и у цркву да уђе да узме пет хиљада евра, или не знам, у „Ђурђево ступове“. Овај његов је узео 100.000 евра итд. Морамо се ми клонити тих мржњи.

Ко нам гарантује да нам такви ликови, када покушају још једном нешто, па кад им почне горети под ногама, неће збрисати баш у Литванију? Зато ја подржавам све споразуме, без обзира на уређење државе, ни ко у тим државама влада, ни да ли су диктатуре, ни да ли су демократије, ни да ли су републике, ни да ли су краљевине. Ја подржавам све споразуме којима ми можемо да смањимо и криминал и корупцију и

тероризам. Ко нам гарантује да ови албански терористи, које је више држава признало за политичко руководство, неће сутра побећи у Литванију? Можда се промени став. Како су од УЧК, терористичке организације, постали миљеници и борци за слободу, можда су истрошени, можда ће бити још тих бораца за слободу. Мења се све у свету. Мењају се политичке прилике. Можда ће да беже баш у ту Литванију. Можда ћемо их потраживати баш оданде.

Али не верујем да ћемо ми, ако ово власт буде владала, а верујем да хоће, јер је то воља народа, не верујем да ћемо радити оно што су радили несрећници Борис Тадић, Ђилас, Јеремић итд. Када је Ејуп Ганић приведен, пуштен је на захтев Србије. Ја не знам да ли то наша публика зна. Ми то нећемо радити. Ми ћемо гледати да у борби против тероризма будемо ефикасни, и у борби против криминала да сарађујемо са свим државама, да та сарадња буде двосмерна да бисмо дошли до оних који су се огрешили о државу Србију и о њену касу.

Волео бих, од ових што најављују ауто-путеве, јер ми смо затекли разграђену ливаду... То није била држава него разграђена ливада, запуштена, без инфраструктуре, без пруга. Дилижансом се ишло. Брзина возова била је 30 и нешто километара. До Бара се путовало три дана. То смо ми затекли. Ауто-путеви су већином били направљени пола од глине, пола не знам од чега. Волео бих да они блокирају путеве које су они направили. Ја не знам шта би они у том случају блокирали, али им ја препоручујем да не блокирају саобраћај, јер тиме шаљу веома ружну слику и спречавају наше грађане да дођу до својих радних места, пријатеља, да нормално живе.

Морате обратити пажњу на њих. Ситуација може да буде веома опасна, јер они више не иду да добију власт изборима. Драгану Ђиласу се жури. Драгану Ђиласу се жури, боји се закона који сте ви помињали. Њему се жури. Он ће због свог цепа ризиковати људске главе, то запамтите, због свог цепа Јеремић и Ђилас, уз подршку Бошка Љотића и његових, они ће ризиковати да изазову сукоб и можда планирају чак и неки „Мајдан“ на Тргу републике итд. Ви као Влада, господине министре, треба да их у томе спречите и то је још једна изрека филозофа, треба их победити на време без употребе силе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите, колега.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, ја ћу у име Посланичке групе СПС, не желећи, и без намере да се удаљавам од тачке дневног реда, о предлозима о којима данас расправљамо, још једном похвалити један ваш

изузетан напор који је очигледно на путу коначног резултата, врло позитивног, а то су јучерашњи предлози закона из области здравства, са изузетно добро лоцираним проблемима и изузетно dobrим решењима да се ти проблеми реше. Зато свака похвала за један такав напор.

Што се тиче ових предлога о којима данас расправљамо, став Посланичке групе СПС недвосмислено је јасан – ове предлоге треба прихватити. Треба их прихватити у интересу Србије, у интересу грађана Србије и треба их прихватити ради општег добра. Зашто ово говорим, ради општег добра, нарочито када је у питању друга тачка дневног реда која се односи на споразум са Литванијом о сарадњи у борби против криминала? Криминал је аномалија која је општег карактера и не погађа само Литванце, Србе или не знам кога другог. Она, нажалост, представља пошаст за грађане ове планете, за становнике који живе на планети. Уколико се томе не посветимо са дужном пажњом, онда смо створили проблем за све нас, а наша партиципација у борби против тог проблема, без обзира на то колико се чинила мала, у суштини је врло велика, имајући у виду то против каквог зла се боримо.

Оно што је битно истаћи када је у питању први предлог о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке, уважени министре, посланичка група и ми социјалисти се са вама потпуно слажемо да Србија треба да буде члан ове банке. То је општа обавеза према грађанима Србије и опет нешто што је у корист грађана Србије како би они од овога што ми радимо и што ћемо усвојити, сигурно добили барем нешто што се може назвати добрим.

Шта је добро? Добро је што је на, нећу рећи на челу ове банке, али у сваком случају неко ко има значајну улогу и у оснивању и у функционисању ове банке, држава са којом имамо изузетно успешну сарадњу захваљујући Влади Републике Србије и председнику Републике Србије, а то је Кина.

Имајући у виду да је Кина по економској снази друга држава у свету, са озбиљном перспективом да буде и прва, економски и привредно најмоћнија држава планете, зар је уопште потребно коментарисати колико је значајна та врста сарадње која се из године у годину, која се из месеца у месец интензивира, где Влада Републике Србије посвећује огромну пажњу развоју свих врста односа, не само економско-привредних, него и других, у сваком пољу живота и деловања, односно рада обичног грађанина?

Ако је тако, а јесте тако, онда треба подсетити на нешто што је јако значајно, а то је да ми већ имамо на територији Републике Србије аутохтона или аутентична предузећа кинеске државе, која овде обављају врло деликатне послове који подразумевају грађевинске захвате изузетно

високог степена сложености са великим успехом. Ја ћу поменути само једно од привредних друштава, односно предузећа Кине, привредно друштво које се зове „Констракшн комјуникејшн“, која има 120.000 запослених и које је на целом свету успело да обави најсложеније захвате, грађевинске захвате, мостове, пруге, путеве итд.

Председавајући Арсић и те како добро зна шта смо видели у Кини када смо као делегација Скупштине Републике Србије посетили и ово предузеће. Упознали смо се са изузетним резултатима у раду тог предузећа, у функционисању, односно обављању делатности. То исто предузеће је на територији Србије једини актер, једини извођач радова на изградњи железничке пруге која ће повезати Београд и Будимпешту и то пруге по најсавременијим стандардима градње који данас постоје, где ће возови управо том пругом саобраћати знатно већим брзинама него што је то сада, да не кажемо, више него скромно.

Имајући у виду само тај један пример, кажем само један, а има их небројено много, наша обавеза да будемо чланови управо ове банке, управо Азијске инфраструктурне инвестиционе банке је обавеза која у сваком случају у овом тренутку треба да има неку врсту приоритета. На тај начин се не угрожава било шта што подразумева евроинтегративни правац којим се води економска политика и политика Владе Републике Србије уопште, односно којим иде држава Србија. Ми нећемо изгубити ништа на том евроинтегративном путу.

Напротив, ова банка се појављује чак и као алтернатива Светској банци и ММФ-у, али то не значи да одустајемо од сарадње ни са Светском банком ни са ММФ-ом. Зашто? Па због тога што највећи обим робно-новчане размене постоји са земљама Европске уније. Нажалост, кажем нажалост и подвалим нажалост, то није у оној мери у којој би требало да буде са Русијом, Кином и земљама евроазијског подручја, али док је тако, а то је неминовност, онда је логично да ту врсту повезивања афирмишемо, јер од тога добијамо корист и кредите, како год их ко ценио, да ли су повољни или неповољни, кредите који су омогућили да се и економија и привреда и много штошта у општем животу грађана Србије побољша.

Само ћу указати на један пример колико су Светска банка, *USAID*, као и друге организације помогле у одређеним проблемима и у решавању тих проблема у правосуђу, колико су наши судови добили кроз разне врсте улагања, како у погледу техничке опремљености тако и у погледу стручних едукација.

Дакле, на овај начин ми ни у ком случају не угрожавамо евроинтеграције којима Србија тежи, али с друге стране се приближавамо онима којима ћемо се вероватно све више приближавати. То је оно са чиме се и ја и моје колеге са вама потпуно слажемо. Није то седење на две

столице. Ми немамо разлога да седимо на две столице и немамо разлога да будемо уопште сервилни било према једној, било према другој страни, али имамо разлога и потребу и обавезу да због грађана Србије афирмишемо све оно што нас повезује у економском, привредном и сваком другом смислу, како би нашим грађанима било боље, а то је – и према Западу и према Истоку. И од тога сигурно нећемо одустати и од тога неће одустати ни Влада Републике Србије ни председник државе Србије.

Оно што сте навели као нешто што сматрам јако добрим јесте то да је наш пут у чланство ове азијске банке, могао бих рећи, сигуран пут и да наше чланство у том смислу неће бити доведено у сумњу, нити треба да буде доведено у сумњу. На тај начин ћемо само омогућити да у овој земљи, коју сви једнако волимо, надам се, сви имају добро, и да нам она љубав коју посвећујемо Србији буде узвраћена истовремено бољим стандардом, бољим животом и свим оним што ће касније остати нашим поколењима. Ово није ни патетика ни емоција. Ово је истина.

Према томе, чланство у Азијској инфраструктурној инвестиционој банци треба да буде наш приоритет, да од ове банке добијемо повољне кредите, да се са фондовима ове банке што тешње повезујемо, јер ова банка несумњиво има простор, а нарочито велику финансијску моћ да помогне својим члановима. Ако ми будемо један од тих чланова, та помоћ и подршка може много да нам значи.

Што се тиче другог споразума, о томе сам већ у уводном делу дао један пресек и изнео неколико реченица о томе због чега је потребна сарадња са Литванијом. Уважени министри, тачно је да Литванија у одређеном временском периоду, у одређеном историјском раздобљу, није имала компатибилну политику са политиком Србије, да смо се размимоишли и да су грађани Србије претрпели зло, терор и злочине, и то је тачно. Тачно је да су 1999. године Србија и њени грађани били изложени злочину. Тачно је, нажалост, да за тај злочин нико није одговарао. Тачно је да међународно право није само маргинализовано, већ је погажено, јер је, супротно свим међународноправним нормама, извршен, рекао сам, злочин, а сада могу да кажем, и много горе од тога. Нажалост, за то није оформљен било какав суд, ни Хашки, ни било који други, који би процесуирао оне који су дали налог за извршење тог злочина, као ни оне који су били егзекутори, односно оне који су тај злочин починили.

Међутим, и поред свега тога, Србија, као поносна и достојанствена држава, какви јесу и њени грађани, има обавезу да се повезује са свима са којима је дужна да сарађује, како би се злочини спречили, како се не би поново понављали и како би се сузбио криминал. У праву је колегиница Радета када каже да је један од облика криминала који подразумева највећи степен друштвене опасности управо корупција, али је исто тако,

са огромним степеном друштвене опасности, и други облик криминала, а то су различити видови организованог криминала, као што су тероризам и угрожавање интегритета државе, било које државе. А ми, пре свега, водимо рачуна о нашој држави, о нашој Србији.

Управо због тога неопходно је повезивање, неопходна је размена информација и неопходно је да добијемо податке, све податке који се везују за потенцијалне безбедносне ризике, који се везују за потенцијалне безбедносне опасности које су непосредне и које прете целом човечанству, превасходно тероризам, који, нажалост, постаје епидемија на планети. Грађани Србије свакодневно преко медија доживљавају трауме слушајући да је негде у Америци, негде у Саудијској Арабији или негде у некој другој држави погинуло на десетине људи услед терористичких аката које чине безумници, они који су задојени мржњом, који због неких својих идеала, који не могу бити идеали, јер идеал подразумева нешто добро, а не зло, чине највеће зло, а то је убиство, односно одузимање живота.

Управо због тих пошаста, управо због тих проблема, који нису мали, Србија мора да буде повезана са свима онима од којих може да добије податке, али и да да податке којима располаже, да размени информације како би се спречила и превенирала сва она недела која свакодневно постају све већа опасност.

Према томе, и Литванија као земља Европске уније мора да буде и саговорник, и уговарач и партнер. Па и они који су сејали зло на територији Србије те 1999. године од нас сада траже информације, од нас сада траже податке, јер су и они, исто као и ми, под притиском опасности од тероризма и сваког облика криминала.

Дакле, и ми смо значајан фактор у свему томе. И ми смо неко ко партиципира заједно са свима њима у борби против криминала. Због тога овај споразум, без обзира на то колико је имао техничких недостатака и колико су се ти недостаци појављивали као проблем приликом његовог усвајања, мора да буде правни темељ, мора да буде правни основ да би се ова сарадња интензивирала, нормирала и била што ефикаснија, јер све ово што радимо, има један једини циљ, а то је да имамо што већи степен ефикасности у борби против криминала.

Због тога, уважени министре, сматрам да не постоји ни један једини ваљан и аргументован разлог да било ко буде против ових споразума и мислим да ће сви посланици који буду гласали у дану за гласање, ове споразуме подржати. Ми, посланици СПС-а, безрезервно дајемо подршку у том правцу и вама као предлагачу, и Влади Републике Србије, и председнику државе, у циљу спречавања криминала.

Наша дипломатска борба у том правцу дала је велике резултате. Морам да, без намере да то истичем на сервилан начин, нагласим значајну

улогу нашег министра спољних послова Ивице Дачића када је у питању заштита интереса Србије, када је у питању опозивање признања Косова као формалноправног акта, када је у питању побољшање положаја Србије у Европској унији. Иако нас Европска унија не гледа благонаклоно када је у питању Косово, када смо, нажалост, дискриминисани у многим стварима, наша дипломатија, за разлику од ранијег периода, даје добре резултате. У том правцу уверени смо да ће се такав тренд наставити, на исти начин, па чак и боље него досада. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Александра Томић као представник Посланичке групе СНС.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, колеге посланици, данас заиста имамо прилике да разговарамо о једном акту за који, мислим да пре више година и пре 2012. године, нико није ни могао да сања да ће се наћи као предмет уопште расправе у Народној скупштини Републике Србије.

Управо оно о чему смо имали прилике да чујемо у претходној расправи јесте да, уколико водите државу на један крајње одговоран начин, успостављајући добре политичке односе и са Истоком и са Западом, не стављајући се ни на чију страну него на страну искључиво интереса државе Србије, своје државе, својих грађана, можете да имате резултате какве данас имају и председник Србије Александар Вучић и Влада Републике Србије. Један од тих резултата је управо данашња тема, односно акт који треба да усвојимо овде у Народној скупштини Републике Србије као полазну тачку сарадње са новоформираном Азијском инфраструктурном инвестиционом банком, која је, иначе, настала на иницијативу Народне Републике Кине 2015. године.

Као што видите, она је почела са радом 2016. године, и у том тренутку сте вероватно да ће тај други блок источни, економски, бити искључиво развојна банка Кине, Индије и Русије. Као што видите, убрзо после тога, њеном раду се прикључило још укупно 93 државе, значи, и развијене државе ЕУ, као што су Немачка, Француска, Велика Британија и Шпанија. Зато та прича када вам неко са Запада условљава сарадњу уколико сарађујете са Истоком не стоји. Сви они воле да сарађују и са Кином, и са Индијом, и са Русијом када је у питању економија, а када су у питању политички интереси, онда ту свако гледа себе.

Србија је, наравно, протеклих година гледала искључиво свој интерес. Због тога је била и на великим мукама, али је успела да одржи коректне политичке односе и са Истоком и са Западом. Мислим да то званичници и Истока и Запада признају Александру Вучићу. И због тога

ми данас имамо овакву понуду – на основу писма које је послала премијерка Републике Србије госпођа Брнабић добили смо одговор да можемо да будемо чланови овакве банке и да на основу тог чланства повлачимо касније одређене кредитне линије када је у питању инфраструктура.

Ја ћу вас подсетити да је 2018. године, у септембру, делегација Републике Србије на највишем нивоу, на челу са председником државе, потписала велики капитални пакет за Републику Србију у сарадњи са Народном Републиком Кином, вредан три милијарде долара. Значи, немојте да заборавите да је ту био РТБ Бор са 7,4 милијарди долара, као и отварање велике фабрике „Шандонг Линглонг“, вредне милијарду долара, које представља фабрику гума. Али, као, што видите, није случајно што ми данас причамо о „Фолксвагену“, јер та фабрика већ има потписане уговоре до 2021. године са „Фолксвагеном“ и са „Реноом“ о испоруци. Према томе, те фабрике већ активно раде са највећим компанијама ЕУ, тако да, када потпишете овакав пакет улагања у своју државу са једним од највећих азијских џинова, како их зову, са Народном Републиком Кином, онда је потпуно јасно због чега можете сутра да разговарате са најразвијенијим фабрикама и компанијама ЕУ.

Према томе, оно што ми данас овде доносимо одлуку јесте то да ће Србија бити једна од чланица, једна од 93, односно сада 94 државе, које су оснивачи ове азијске инфраструктурне инвестиционе банке. Биће њен пуноправан члан, а када изгласамо овакав акт овде у Народној скупштини Републике Србије, наша је обавеза да уплатимо 200.000 долара као прву траншу за наредних пет година. Самим тим стичемо право да dobrим инфраструктурним пројектима повлачимо одређене кредитне линије, које ће бити чак боље него кредитне линије и Светске банке и ММФ-а.

То не значи да смо се одрекли сарадње са Светском банком или сарадње са ММФ-ом, али значи једну конкуренцију и могућност у сарадњи када су у питању велике инвестиционе банке. То говори о томе да смо себи обезбедили конкуренцију кредитних понуда, а то значи да можемо и имамо право да бирамо да одређене пројекте радимо са једном банком, опет, различите пројекте са другом банком.

То је управо оно о чему господин Вучић данас покушава грађанима Србије, када одлази, да каже шта је будућност – да су то нова радна места, да су то фабрике од којих зависи укупна економија Србије, али зависи и буџет Републике Србије на основу кога ћемо ми лакше издвајати и за нове болнице, за нове школе, за нове културне центре, повећавати плате и пензије, чиме ћемо у ствари обезбедити бољи стандард грађана.

Због тога се заиста слажем са претходним говорником, мојим колегом Јовановићем, када говори о томе да овакав предлог не треба

уопште да дели ни политичке странке, ни позицију, ни опозицију, него треба да га подржимо. Управо је један од ових разлога, када говоримо ко су чланице и оснивачи борда ове инвестиционе банке, да кажемо да су то најразвијеније земље ЕУ, да су то чланице и Истока и Запада. Због тога постоји разлог да све посланичке групе и сви посланици који учествују у раду подрже овај предлог.

Оно што треба још нагласити јесте да, када говоримо о најважнијим инвестицијама Србије и Кине, и то не смемо да заборавимо, стиче се утисак тек на почетку реализације, зато што ће ти резултати о том високом економском расту доћи преко четири-пет посто тек за две-три године, јер нама тек следе велики уговори са „Икарбусом“ вредни 2,6 милиона долара, затим изградња индустријског парка на 300 хектара у Борчи, као један од главних пројеката где Србију Народна Република Кина види као луку за кинеске инвестиције. Као што видите, у те инвестиције укључују се и развијене европске земље и Србија треба да буде чвориште за инвестиције на Балкану. Зато ће бити једна од држава која треба да има највећи раст.

Оно што ми данас имамо прилике да видимо јесте да такав концепт, такав план и програм желе да уруше они који немају поверење грађана. Они једноставно подржавају појединце као што су Ђилас, Обрадовић и Јеремић, који на волшебан начин долазе до одређених финансијских средстава, оних који данас бивају осуђени од стране истог тог запада и одлазе на робију од три године минимум. Они који су финансирани на основу црних неких фондова покушавају да руше државу Србију, објашњавајући грађанима Србије како је то легитимно да на насилнички начин улазите у институције, насупрот вољи грађана, који су их оценили јако добро са 2%, 3%, 4%, а чак неки не могу ни да пређу цензус, као што видите. Они су свесни тога да немају подршку грађана. Свесни су тога да не могу да изађу на изборе и због тога желе одређене сценарије које смо већ досада видели и овде у региону и у свету – да дођу на власт силом.

Тако нешто Србија неће дозволити и због тога ће тражити од грађана Србија подршку да и ова влада и председник државе изађу са платформом, предлогом како даље треба ићи, па нека се грађани одреде. Ако желе изборе, имаће изборе. Моћи ће да се одреде да ли желе будућност или желе прошлост, или желе неке сценарије које су гледали до 2012. године, да немају где да раде, да немају плате, да немају будућност за своју децу или ће гледати нешто што је заиста карактеристика свих развијених држава којима Србија тежи. Да ли је лак тај пут у будућност? Наравно да није, али сваки дан, корак по корак, ви постижете одређене резултате и ови данашњи акти су саставни део тих резултата и због тога треба заиста овакав предлог подржати од стране свих посланичких група.

У дану за гласање СНС гласаће за овај предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од председника, односно представника посланичких група жели реч? (Не.)

Прелазимо на расправу по пријавама народних посланика за реч.

Реч има народни посланик Милија Милетић. (Није ту.)

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић. (Није ту.)

Реч има народни посланик Неђо Јовановић. (Није ту.)

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господа народни посланици, морам прво да изразим жаљење што данас на овој седници нису присутни министри под чијим су ресорима ови акти.

Све је у реду, господине Лончар, као представник Владе, пошто је предлагач Влада, али ипак то показује однос Владе Републике Србије према Народној скупштини. Министрима у Влади треба да буде најважније да образлажу предлоге закона у Скупштини, да дођу у Скупштину да слушају критике народних посланика и то је морало да буде најпрече, а не друге обавезе. Шта значи „друге обавезе“?

Први споразум је са Републиком Литванијом. Кажем, изражавам жаљење што није данас ту министар Стефановић, јер ме интересује који су то бенефити овог споразума. Зашто је нама сада нужно да имамо споразум са Литванијом? Да ли смо ми то развили неку сарадњу у прошлости, па сад унапређујемо? Да ли нам је то нешто важно?

Као што сте чули, то је једна од земаља које имају апсолутно антисрпски став у целој ЕУ, која је међу првима признала независност Косова и позивала како је то кључ за успех региона Западног Балкана, дакле независност лажне државе Косово, и сад ми са њима потписујемо споразум и овде слушамо како је то пут у будућност и како је то траса наших инвестиција и развоја за боље сутра у ЕУ. Апсолутно непотребно. Пре свега, ваљда ми сарађујемо са свим земљама ЕУ што се тиче унутрашњих послова у оквиру Интерпола. Зашто је посебно важно да сарађујемо сада са Републиком Литванијом на билатералној основи? Ја тај разлог не видим. Има много пречих ствари везаних за Министарство унутрашњих послова којима се ми не бавимо и о којима не расправљамо, али зато имамо ове небитне ствари на дневном реду. Дакле, то је неко ко има отворен антисрпски став, ко ради против интереса државе Србије и ми овде слушамо похвале на њихов рачун и претварамо се да ће то да помогне на нашем путу ка европским интеграцијама.

Морам да кажем једну ствар. Није та Литванија толико лоша. Има нешто што раде а што је апсолутно у корист наших националних интереса – увек су први у блокирању поглавља у преговорима са ЕУ. Увек они,

Литванци и Холанђани, први блокирају преговоре. Ево, питајте Тању Мишчевић. Они захтевају од Србије усаглашавање спољне политике са политиком ЕУ, тј. санкције Русији. То је њихов основни захтев, а ми овде причамо о пријатељству и унапређењу односа и споразума. То је наша сарадња. Ми смо у протеклих неколико година потписали више споразума са НАТО-ом. То су СОФА, ИПАП и НСПО споразуми, који су дали права војницима и службеницима који су у служби НАТО-а овде каква нису била предвиђена војницима Трећег рајха по споразуму тј. Тројном пакту. Дакле, то смо ми дозволили НАТО војницима на територији Србије неплаћање царина, слободан пролаз, дипломатски статус итд. То је све било експресно. Усвојили смо то и причало се како је за то крива бивша власт.

Имамо већ, бар ми српски радикали говоримо о томе, три године ситуацију да припадницима Руско-српског хуманитарног центра у Нишу ми не можемо да доделимо дипломатски статус тј. Министарство спољних послова. Више пута смо постављали та питања у Скупштини Србије и добијали смо одговоре где министарства пребацују надлежност са једних на друге и сви некако хоће да се откаче од тога. Да ли нам је то важно? Да ли нам је то важније или споразум са Литванијом? Хоће ли Литванци да дођу овде да гасе пожаре или да спасавају људе из поплава, не дај боже, ако нам се то опет деси. Да ли ће то да раде НАТО војници по Споразуму СОФА? Мислим да неће.

Са друге стране, ми имамо једну моралну обавезу, зато што је Руска Федерација наш највећи заштитник на спољнополитичком плану, поготово у Савету безбедности, поготово по питању КиМ, а могли сте и да видите када је цео тај западни свет, укључујући и ЕУ, Сједињене Државе и све остале, хтео да у Савету безбедности буде донета резолуција која проглашава Србе геноцидним народом и све оне лажи које су биле ту укључене, укључујући и силовање деце, више од 200.000 силовања у рату у БиХ. Руси су то спречили.

Ми не можемо да дамо дипломатски статус људима коју су спасавали наше суграђане у време поплава у Обреновцу и сваки пут када нам помоћ затреба. Али зато унапређујемо сарадњу са Литванијом, па хвала богу, сад ће то да буде на једном истински одличном нивоу, па ће се можда нешто променити. Можда ће нас Литванци заштити следећи пут када буду хтели да нас прогласе геноцидним народом. Дакле, апсолутно, споразум који треба одбацити.

Зато ми је жао што министар није ту, јер ме занима и хитност усвајања овог споразума, а занима ме и шта је са Руско-српским хуманитарним центром. Ми смо предложили да се један такав центар формира и на територији АП Војводине. Скупили смо више од 30.000 потписа грађана Србије који живе на територији АПВ, а Скупштина

Покрајине је одбила да то стави на дневни ред, скупштина у којој напредњаци имају већину.

Што се тиче другог споразума, тј. оснивања Азијске инфраструктурне инвестиционе банке, ја не могу да не приметим да сваки пут председник Србије прича о томе како су Срби преспавали пад Берлинског зида, како су преспавали слом комунизма. Они су живели у неким илузијама, време је за реалност, време је за 21. век итд.

Оно што смо ми увек поздрављали јесте сарадња са Народном Републиком Кином, Руском Федерацијом, земљама БРИКС-а и свим осталим државама из целог света које желе да сарађују са Србијом, а таквих је много, без икаквог политичког условљавања, а то није тако са друге стране.

Знате, када је први пут ЕУ завела санкције Руској Федерацији, министар трговине Расим Љајић изјавио је како је сад то наша шанса да ми повећамо извоз пољопривредних производа у Русију, да искористимо то што има простора на тржишту, будући да Европа више тамо не извози. Истог дана Мајкл Давенпорт, тадашњи представник ЕУ у Србији, доставио је Министарству трговине дипломатску ноту која се зове „Ед-мемоар“, у којој је стајало да Србија не би требало да искоришћава такву ситуацију да повећава свој извоз, него да следи политику ЕУ. Тако смо ми урадили. Дакле, ми смо урадили нешто апсолутно против српских интереса само зато што је то неко из ЕУ тражио од нас.

Таква ситуација је и са овим великим светским банкама. Знате, сваки пут док смо у процесу евроинтеграција, ми ћемо морати као приоритетну да бирамо Европску банку за обнову и развој и остале банке под покровитељством ЕУ. Мислим да треба да демонстрира сувереност Република Србија.

Ви сте, министре, неколико пута поновили како ми имамо сад своју столицу, нама је важан само српски интерес, не стране престонице. И Вучић прича како је сад Србија поштована у свету итд. Ако је Србија поштована у свету, молим лепо, да онда видимо где је наш национални интерес са ким да сарађујемо, да ли да сарађујемо са банкама које су са неке друге стране света, које су у развоју, које имају озбиљан замајац и много већи потенцијал и много боље услове за то.

Сарадња са Народном Републиком Кином је исплатива на више начина. Пре свега, ми српски радикали смо упозоравали шта ће се десити ако „Есмарк“ амерички буде дошао у Железару Смедерево. Подсећали смо шта се десило са *U.S. Steel*-ом, како су вратили Железару када су све истопили, сав профит изнели из Србије, за један долар, какав је то катастрофалан уговор био и поколебала се тада влада Александра Вучића да то потпише и то је одбијено.

Ево шта се дешава сад кад су дошли Кинези. Народна Република Кина, када улаже, они не гледају, као инвеститори са Запада, да само узму наше субвенције, краткорочни профит, што брже да се заради, него да остану на том простору следећих 20, 30, 50 или више година. Зато је то нама исплативо, без било каквих специјалних преференција према било коме. Само чиста логика.

Исто тако, Србија је део и једног великог пројекта, можда највећег на свету, који се зове „Појас и пут“, тј. „Нови пут свиле“. Дакле, под тим пројектима праве се ауто-путеви, железнице, остала инфраструктура, инфраструктура за енергетику итд. Треба максимално то да се искористи и треба већ једном да узмемо ствари у своје руке када су у питању инвестиције, а не као што је то принцип министарстава да пролазе фирме из Америке или ЕУ, неретко и без тендера, неретко са великим понудама које су за 100% веће од друге понуде по реду.

Дакле, врло је једноставно. Република Србија треба да развија сарадњу и са осталим пријатељским земљама. Имате сада питање Турског тока. Треба да учинимо све да нам се не деси као што се десило са Јужним током, јер државе кроз које је требало да прође Јужни ток, поклекле су политичким притисцима. Ваљда је важнија наша енергетска безбедност него пут Србије у ЕУ, који може да траје још деценијама.

Зашто сам рекао да Александар Вучић често говори како смо ми преспавали пад Берлинског зида и слом комунизма? Зато што су сада у опасности Александар Вучић и цела Српска напредна странка да преспавају распад ЕУ. Европска унија није организација из деведесетих година. Европска унија је на заласку. Из ЕУ се први пут чланице ишчлањују. Први пут одбијају да буду чланице, као што је Исланд, држава која је много мања од нас, двадесетоструко мања по броју становника, а ми срљамо, мислимо да ће нам споразуми са Литванијом помоћи и тапшање по рамену. Нема од тога ништа. Дакле, у сфери економије гледати само сопствени национални интерес, тиме се руководити, а не политичким притисцима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Још једном, у име министара Стефановића и Синише Малог, да кажем да је ово пре два дана било предвиђено да буде у петак и они су тако и планирали обавезе, да то буде сутра. Али дошло је до промене. Десило се данас, а они физички нису у Београду. То је једини разлог зашто нису овде да бране ове ствари о којима причамо.

Само ћу једном рећи, мислим да је довољно, конкретан разлог. Рекао сам да је све то због наших грађана и да ово нема никакве везе са политиком нити било чим другим. Када се ради о битним стварима, када

имате овакав споразум, знатно је брже доћи у директном контакту до изузетно битних информација, размена тих информација не иде преко Интерпола, преко централа или преко других ствари. То је један од најбитнијих разлога којим се држава Србија руководила. У данашње време, време друштвених мрежа и свих оних ствари које се дешавају, попут тероризма и озбиљног криминала, фактор времена игра озбиљну улогу. То је један од најбитнијих разлога. Друга ствар – не ради се овде ни о каквом пријатељству. Ради се о заштити грађана Србије и о ономе што би могло да се спречи из тих информација које се добију и које се размене.

Што се тиче гашења пожара који сте поменули, наравно да нико не очекује да пожаре гасе људи из Литваније или било шта друго. Држава Србија има закључен споразум са Руском Федерацијом о гашењу пожара, који је ратификован и који је на снази. Дакле, да поновим, држава Србија има закључен споразум са Руском Федерацијом на основу кога функционишемо и на основу кога радимо.

Друга ствар – сарадња са Русијом и Кином никада није била боља него сада и та сарадња је из дана у дан све боља, односно даје све боље резултате. То су чињенице. Ми желимо да сарађујемо са свима који хоће да дају што боље услове да Србија иде напред. Овде имате ситуацију да, ако ова кинеска корпорација даје боље услове од Светске банке и ММФ-а, који су њена конкуренција, па наравно да ће Србија узети те услове. Зато смо се и учланили овде. Стога је закључак тај да је наш интерес једино Србија, грађани Србије и шта ће они да ураде.

Што се тиче гасовода, да не би било неке дилеме код грађана, ми смо већ испунили све услове који се траже од Србије и који зависе од Србије. Прошло је и Владу и прошло је све да би се тај гасовод урадио.

Да вам кажем једну ствар. Данас не постоји ниједна ствар да није прошла и Владу и све што треба, а што је било до нас да урадимо да то функционише и да, када дође до тог дела, нема стајања. То можете да проверите већ данас. Нема никакве основе за сумњу, али смо ми у целој тој причи један мали играч који не може да доноси битне одлуке, али може да испоштује оно што се од њега тражи. Апсолутно смо за то. То је за нашу сигурност. Стално се повећава потреба за гасом и то је оно што нама треба и радимо и урадићемо све да се то и оствари.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Шешел.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Господине министре, ви не можете да budete министар у Влади па да кажете да међународни уговори немају везе са политиком. То је само политика и ништа друго. То много говори о опредељењу Србије.

Знате шта, сарадња са Русијом јесте на једном нивоу, али само декларативно. Шта смо ми то урадили? Пазите, један чин који је давање дипломатског статуса људима који су спасавали наш народ у време најтежих несрећа, а то не сме да се уради не зато што ми то нећемо или постоје неке баријере, већ једино зато што нам не дозвољава ЕУ. Није то исто као споразум за гашење пожара. Знате, ми имамо споразум и у Партнерству за мир, а имамо још сијасет споразума са НАТО-ом.

Дакле, то показује спољнополитичко опредељење, интенцију наше државе у међународним односима. Знате, да би сада то брже дошло, имамо сада на директној линији Литванију и Србију како бисмо брже разменили информације. Па није средњи век. У време информационих технологија нама је сада потребан посебан споразум да бисмо брзо разменили информације. Колико је то брзо? Колико би било без тога? Да ли бисмо ми сада имали неки период од две недеље док једна информација дође из Литваније у Србију? То су, ја мислим, приче за малу децу.

Дакле, гасовод се оспорава од стране ЕУ. Видели сте, када је у питању енергетска безбедност ЕУ са „Северним током 2“, ту нема никаквих проблема, а када је у питању енергетска стабилност и Србије и целог Балкана, онда ми сарађујемо са Русијом, треба да се прикључимо спољнополитичким санкцијама.

Ја позивам Владу Србије да одоли тим притисцима. Немојте ме схватити погрешно, ја мислим да је то добро за нашу земљу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар, господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Ја хоћу само да вас уверим да ће Србија урадити све оно што је у интересу Србије. Подсетићу вас на једну ствар да је била ЕУ и да је било притиска да Србија уведе санкције Русији. Србија никада није увела санкције Русији нити ће их увести. Значи, ето то су само чињенице. Ево сада сам проверио.

Што се тиче размена информација, овим споразумом могу наши службеници директно да размене и добију информацију, без прескакања Интерпола, централе Интерпола, да шаљете захтеве, па онда они пресаберу шта ће да вам дају, шта неће да дају. Ево, тако кажу људи који су стручни за то. Нисам стварно стручан. Ово омогућава службенику да са службеником размени информације које су битне за наше грађане. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има колегиница Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, ја ћу данас говорити о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке и о закону о потврђивању

Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала.

Пре свега треба рећи да је Република Србија земља приступница Европској унији и да никада нећемо одустати од тога, из простог разлога што ми са ЕУ имамо 70% трговинске размене, што је јако битно. Друго, ми сарађујемо и са земљама БРИКС-а, богу хвала. Много је скупле извозити у Индију оно што извозимо у Немачку итд.

Да се вратим ја на Азијску инфраструктурну инвестициону банку. Јако је добро што је на предлог НРК ова банка заживела 2016. године. Предлог иде од 2015. године и наравно, највећи проценат капитала или улагања у ту банку има НРК, затим Индија и Русија. Та банка је замишљена пре свега као регионална банка која се бави инфраструктуром Азије и њеним развојем. Међутим, од 37 земаља које су тада биле укључене у ову банку, нагло се повећао број земаља, врло развијених земаља. Двадесет земаља је приступило овој банци, и то углавном најразвијенијих. То су Немачка, Француска, Велика Британија, Италија и Шпанија, да би у наредним годинама тај број био повећан на 93 земље, што је јако добро. Зашто је добро? Зато што је капитал 100 милијарди долара.

Република Србија има визију и председника који је веома респектабилан у свету. Захваљујући њему, НРК је досада уложила енормну количину новца. И тек ће улагати. Ових дана треба да стигне 1,3 милијарде евра за РТБ Бор, за његову комплетну ревитализацију. Затим ћемо у Борчи отворити индустријску зону, односно индустријски парк, који ће бити око 10 милијарди евра. Запослићемо 5.000 људи, можда и више. У Зрењанину се врло брзо отвара фабрика у коју је уложено 800 милиона евра. То значи да никада у историји нису били бољи односи са НРК него данас, захваљујући управо нашем председнику Александру Вучићу и њиховом председнику Си Ђинпингу.

Врло је добро да ми можемо да радимо са ким год хоћемо и како год хоћемо. Некада нисмо могли. Сада то можемо управо захваљујући респектабилности земље коју је довео до тог нивоа господин Александар Вучић.

Ми смо послали писмо намере и то писмо намере је одобрено. Ми смо у децембру ове године добили званичан приступ да можемо да приступимо, међутим, постоје и услови, а то је да на петогодишњем нивоу издвојимо по 200.000 долара јер је за улазак у ту банку неопходно уплатити милион евра.

Добро је што ћемо ући јер ћемо добити изузетно добре кредите и треба видети који су то све фондови да се ми прикључимо да ову, до 2000. године потпуно девастирану земљу, изведемо дефинитивно из тог сивила

у које нас је увела ова ДС власт и остала опозиција, која сада власт и даље руши насилно, а знамо да су на изборима добили 2–3%. Срамота је то. Јако ружно говоре. Јако ружно раде. Покушавају да изведу државни удар, што је недопустиво. Ако желе изборе, сви смо овде за изборе, имаћемо изборе. Добиће опет сви заједно можда пет, шест, седам, осам посто. Ми ћемо владати док будемо желели. Знате ли зашто? Само зато што наш председник и комплетна Влада, ви, господине, који одлично радите свој посао, раде за ову Србију.

Шта још рећи? То да је на врху ове банке председник који се бира из Савета гувернера. Свака земља која уђе са капиталом у ову банку даје свог гувернера, што је јако добро, јер се на тај начин има увид у комплетан капитал банке, испод, хијерархијски иде и борд, односно Директорат који има 12 директора који се баве пословањем комплетне банке.

Оно што је најважније јесте то да ћемо ми врло брзо, за коју годину, бити једна, мислим да смо већ и сада центар на Балкану, и није случајно што улаже кинеска банка овде и не само кинеска, него и остале банке. Мени се лично допада што имамо алтернативу. Немамо само Светску банку, немамо само ММФ, сада ћемо имати и ову банку, која ће нам давати, сигурна сам, много повољније кредите него што је то било досада.

Рећи ћу још само пар речи о овом закону о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала. Ја сам увек за то јер је врло важно да имамо изузетно добре билатералне односе са свим земљама. Уколико немамо, треба да се потрудимо да их направимо. Прво иде тај споразум, па ћемо онда да радимо и друге споразуме, па ћемо вероватно имати неку добру размену једног дана, а оно што је најважније, ради се о криминалу, о тероризму, имаћемо проток информација. Значи, делимично ће бити заустављен тероризам. Можда ће проток информација доћи у Србију па ћемо знати куда иду путеви дроге. Можда ће нека да заврши баш у Србији. Имаћемо информацију да то спречимо, сигурна сам.

И не само то, ту је недозвољена трговина оружјем, односно продаја људских органа, ко зна чега све, јер је криминал канцер друштва и ја сам увек за то да се то пресече.

Са задовољством ћу у дану за гласање подржати све предлоге ових закона о којима већ расправљамо данас и јуче. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја ћу кренути од ове малопређашње констатације министра Лончара, који је рекао како Србија није нити ће икада увести санкције Руској Федерацији.

Е сад, то нама радикалима лепо звучи, а сигуран сам и већини грађана Србије, али ви ту, господине Лончар, имате један проблем, а то је тај проблем што је то контрадикторно прокламовано и политици Владе Републике Србије и том несрећном путу у ЕУ.

Чланство у ЕУ подразумева заједничку спољну политику. Спољну политику Европске уније одређују водеће земље. Нити је одређује Бугарска, нити Румунија, нити ће је одређивати сутра Србија, ако икада уђе у ЕУ.

Званична политика ЕУ су санкције Руској Федерацији. И ту је доказ да ви заиста покушавате да седите на две столице, иако сте малочас, исто декларативно и демагошки, слободно могу рећи, причали о томе како ви седите на српској столици. Да седите на српској столици, водили бисте рачуна о интересима српског народа и одавно бисте раскрстили са том шареном лажом званом ЕУ.

Ви покушавате да балансирате, али то невешто чините, јер поред неких изјава у којима говорите о сарадњи са Евроазијском унијом, са Русијом, Индијом, Кином, где је очигледно наш интерес, ви непрестано испуњавате услове ЕУ. Европска унија нас је бомбардовала. Водеће земље ЕУ су нас бомбардовале. НАТО нас је бомбардовао, а ви упорно, и ваша влада, трчите њима у загрљај, сервилни сте, испуњавате услове и наносите штету свим грађанима Србије. И то је проблем. Што се пре оканемо те заблуде, што пре отворено погледамо чињеницама у очи и кренемо ка испуњавању наших националних интереса, то ћемо пре живети боље.

Ми данас расправљамо о неколико тачака. Ви, наравно, немате никакве везе са овом обједињеном расправом, као министар здравља. Ваше образложење је – министри су другачије планирали своје време. Тиме показујете да не поштујете Народну скупштину Републике Србије, јер не може се Народна скупштина прилагођавати министрима које је изабрала, нажалост, већ су министри ти који треба да седе у ходнику, да чекају да тачка за коју су од стране Владе Републике Србије одређени као заступници предлагача дође на ред, па да уђу и да онда одговарају на питања народних посланика и да трпе ту баражну паљбу, политички говорећи, наравно. То је оно како то изгледа у нормалним и уређеним државама које разумеју шта значи демократија. А овде вама је најнормалније да кажете – није се Скупштина уклопила у распоред министара. Ми смо прошле недеље имали министра пољопривреде који је говорио о законима који немају везе са њим. Пре тога неке друге. Дакле, постало је правило да министри не говоре о предлозима закона који су из њиховог ресора. И то је потпуно нормално.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, хајде и ви мало о законима.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Хвала вам, господине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мало о законима.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Хвала, господине Арсићу. Веома ценим то што говорите.

Ајмо даље, једну по једну тачку. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније потписан је 16. априла 2013. године, пре пуних шест година. Ви сте ту дали једно, рекао бих, потпуно несвакидашње објашњење. Ви кажете – било је потребно да се доради текст. У питању је, како сте сами рекли, једна једина реч. Значи, тамо где је стајало „размена информација“, сада стоји „размена поверљивих информација“.

Шест година је вашој влади, и владама пре вас, али постоји континуитет режима, шест година вам је требало да додате једну једину реч. И ви причате нама данас да је то потребно да би брже текле информације. Једну реч шест година ви размењујете и додајете. И онда говорите о важности и о некаквом уском грлу јер, боже мој, ако иду информације преко Интерпола, то иде преко централе. Па не шаље се то, не знам, коњском запрегом, нити све информације морају проћи седиште Интерпола. То не функционише тако. Свака држава има своју подружну јединицу Интерпола па се размењују информације. Овде једноставно није суштина у томе, него је суштина показати на који начин ви заиста водите рачуна о интересима грађана Србије. Ако тврдите да је ово интерес, онда интерес није био да се шест година усаглашава једна реч.

Литванија није пријатељска држава према Републици Србији. Они не признају наш суверенитет и територијални интегритет. Има ли горег злочина у међународним односима? Шта је то горе што могу да нам ураде него да не признају целовитост територије Републике Србије? Шта је то горе што би могли? Нема горег злочина у међународним односима него ниподаштавати неку државу. Они нас не признају и ви са њима развијате сарадњу, правите се да ништа није било, а онда истовремено причате како се борите за очување Косова унутар граница Србије и заклињете се на Уставу Републике Србије да ћете га бранити и чувати. Е, то, господине Лончар, једно са другим заиста не иде.

Пословник Народне скупштине каже да се о предлозима може обавити заједничка расправа уколико су међусобно условљени, па бих вас молио, господине Лончар, да ми одговорите како је овај споразум о сарадњи у борби против криминала између Србије и Литваније повезан са Одлуком о изменама и допунама одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Наиме, мења се Владимир Петковић у Одбору за заштиту животне средине и именује се Маја Гојковић. Е, какве би реперкусије биле уколико

случајно не бисмо усвојили овај предлог а усвојили бисмо Споразум са Литванијом или обрнуто? Да ли би то могло једно без другога? Да ли је можда због тога било потребно то шестогодишње усаглашавање? Можда су они тражили замену тог члана одбора, можда је то био услов. Можда је ту запело па смо се коначно као Влада одлучили на тај корак. О чему се ради?

Потпуно је јасно, наравно, да о томе нема ни говора, већ да је ово једноставно бесмислица и показује на који начин ви креирате дневни ред и тачке о којима ће се дискутовати. Сад вам је било потребно да прикажете у јавности да се као нешто ради, па сте заказали оне две тачке да мало Чанку дате вештачко дисање и да га вратите у политички живот. Онда сте сад рекли – хајде мало да и ово, што је претходно био предлог да се обави јединствена расправа о свим тачкама, поделимо на две расправе, да бисмо имали ми две недеље да овде помало о нечему причамо и да замајавамо јавност да је то нешто што је веома важно за грађане. Већински није.

Ви сте, господине Лончар, јуче, образлажући закон у који се заиста и разумете, што треба поздравити, рекли како сте Сергеју Трифуновићу и његовој фондацији дали 250.000 евра из разлога...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, молим вас, о темама дневног реда.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Управо о темама, господине Арсићу. Ја ценим вашу будност.

Ево, министар једва чека да ми одговори. Према томе, дозволите да се дискусија обавља несметано.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па знам, али ви, колега Шаровићу, ваљда знате која је дефиниција корупције, молим вас.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, па управо о корупцији причам. Немојте ви нападати свог министра. Дозволите мени да то урадим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Какве везе има Сергеј Трифуновић са Литванијом?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Верујем да сам поткованији политички да то урадим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па нисте.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, одговор министра је био да је дао 250.000 евра из разлога што је у том тренутку Сергеј Трифуновић у јавности био као неки народни херој. Мислим да сам од речи до речи поновио – као неки народни херој.

Е сад, то у питање доводи, господине Лончар, систем одлучивања у Министарству здравља. Један дан он на Твитеру затражи паре, па му председник Републике да паре. Каже, биће паре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, молим вас, пре него што наставите даље дискусију, ја вас молим да ми кажете о ком закону говорите.

(Немања Шаровић: Ево, слушајте.)

Не, не, нећу ја да слушам. Ја сам вама поставио питање – о ком закону ви говорите? Ако сте јуче нешто заборавили да кажете, то је било јуче. Значи, сада тренутно говоримо о следећим законима, пошто ми изгледа да вама треба и календар, а не само закони – о Предлогу закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке, о Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала, о Предлогу Одлуке о изменама одлука о избору чланова и заменика чланова одбора и о Предлогу Одлуке о избору председника Комисије за хартије од вредности. Ни у једном од ових закона за време ваше дискусије од 10 минута нисам успео да нађем заједнички именитељ са Сергејем Трифуновићем.

Затражите поново реч, али молим вас да говорите о законима који су данас на дневном реду.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево, министар Лончар је, нажалост, односно на срећу, разумео то...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, кад господин Лончар буде водио Народну скупштину, онда можете то да констатујете, а сада то раде народни посланици, па вас молим да наставите о тачкама дневног реда које су данас на расправи.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Када бисте, господине Арсићу, дозволили да кажем више него три-четири речи, онда бисте схватили о чему говорим и схватили бисте да је то заиста повезано управо са овом тачком дневног реда.

Ви, када је реч о дневном реду, веома широко тумачите неке ствари, па ћу искористити прилику да господина Лончара питам – на који начин је Предлог одлуке о избору председника Комисије за хартије од вредности повезан са Предлогом закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке?

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не можете то да питате господина Лончара. Нисте уопште научили Пословник. Мислим да је то колега Мартиновић предложио. Њега морате да питате. Не можете министра. То је одлука Народне скупштине, није Владе ни министра.

И ви кажете да сте завршили правни факултет?! Заиста ме изненађујете, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, хвала вам што сте ми по шести пут, чини ми се, ако сам добро избројао, искључили микрофон...

(Председавајући: Три пута.)

Ако мислите, господине Арсићу, да треба расправљати о томе што сам ја завршио правни факултет, јесам, завршио сам га на време, завршио сам државни правни факултет. Дакле, нити сам куповао диплому, нити сам га завршио са 40 година, нити сам завршавао неке сумњиве факултете. Ако о томе желите да дискутујете, можемо и о томе, али се плашим да је већина тих о којима причамо управо са стране коју ви представљате.

Моје питање министру је легитимно. У оквиру ове расправе ја могу да решетам министра до миле воље и да га питам шта год ме занима. Не можете ви одлучивати шта народни посланик може да пита, а шта...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, као искусном правнику, члан 106. Пословника каже – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. Значи, не може шта хоће, шта му падне на памет. Ја могу да тумачим и широко Пословник и теме дневног реда, али ви заиста превише, не могу да кажем широко, него превише очигледно излазите из теме дневног реда.

Изволите, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, господине Арсићу, тиме што сам прочитао називе две тачке дневног реда о којима расправљамо, ја сам превише широко изашао из теме дневног реда, уколико сам схватио? Не знам, када сте рекли као искусан правник, да ли сте говорили о себи? Да нисте и ви можда, попут Томе Николића, под старе дане завршили и тај факултет? Ако јесте, обавестите нас званично па да честитамо. Зашто да не? Можда ћете и ви у наредном мандату седети у Влади Републике Србије. Видите, тамо су такви кадрови више него добродошли.

Дакле, министре, ја се надам да ћете ви, без обзира на ове упадице, схватити колико је племенитија расправа уколико председавајући дозволи да се она нормално одвија, поготово када нема тешких речи. Ви видите да ја заиста уз осмех са вама дискутујем. Нема ту никаквог ни једна ни горчине, нити сам понео моторну тестеру. Да јесам, можда би о томе било дозвољено разговарати, пошто видим да је тестера једна од тема дневног реда. Доста говоре о томе посланици из ваших редова, само не могу да нађем ко је.

Што се тиче ове тачке која је за нас веома занимљива, а то је Предлог закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке, то је још један показатељ колико ви, као Влада, имате двоструке стандарде и колико грађанима Србије причате потпуно различите ствари. Са једне стране, ми смо данас чули хвалоспеве о томе

како је баш у интересу грађана да будемо чланови ове банке, како је баш добро учествовати у евроазијским интеграцијама.

Међутим, када ми српски радикали то причамо претходних 20 година, 20 и више, онда се многи од вас ту саблажњавају, па се чуде, па кажу – нема Србији живота без ЕУ, не може се другачије, нема Србији живота без ММФ-а, а управо је ова тачка дневног реда данас показатељ да ви у томе нисте искрени. Показатељ је да сте обмањивали грађане Србије. Показатељ је да се може живети без чланства у ЕУ и да напредак, и привредни, и економски, и културни, и национални и сваки други српског народа и Србије као матичне државе ни на који начин не зависи од чланства у ЕУ, јер да је тако, ми бисмо били осуђени на пропаст.

Чули смо малочас, каже један од ваших посланика – па што бисмо ми извозили у Азију када је јефтиније да извозимо овде где је ближе? Зашто онда Немачка...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Жао ми је, колега Шаровићу. Ја сам вас опомињао да паметно трошите ресурс који се зове време и стално сам вас враћао на тему дневног реда и таман када сте дошли на тему дневног реда, потрошили сте преостало време ваше посланичке групе, а да не бисте већ дизали руку...

Добро, колегинице Радета, добићете по Пословнику, нема проблема. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Заиста нема смисла, колега Арсићу, ово што покушавате, односно што сте малопре изговорили.

Прво, све време док је Немања Шаровић говорио, било је непримерено да га прекидате сваки час, поготово што посланици скупштинске већине причају све само не оно... Ја сад стављам на опкладу шта год хоћете, питајте их сада шта је на дневном реду, да наброје прецизно наслове тачака, све признајемо. То је једна ствар.

Друга ствар, како ви себи дозвољавате да кажете народном посланику да сте му ви понудили да каже нешто паметно? Ко сте ви да процењујете шта је паметно а шта није, колега Арсићу? Молим вас, најлепше вас молим, водите рачуна о Пословнику. Водите рачуна о достојанству. Сада сте кликнули да ми кажете да нисам рекла по ком члану сам се јавила. Наравно, рећи ћу, то је члан 107. Цело време вређате достојанство Народне скупштине, а превршили сте меру тиме када сте рекли – ја вам дајем могућност, кажете ви посланику, да кажете нешто паметно. Како ви дајете могућност? То је прво питање. Друго, како ви можете да процењујете шта је паметно а шта није? То не може ни Лончар као лекар, а камоли ви. Дакле, водите рачуна. Молим вас, ако имате неки проблем, неку нетрпељивост, не смете то на тај начин да показујете.

Цео дан нормално расправљамо. Ево, већ други дан, колико ово траје, нормално комуницирамо са министром, реплицирамо једни другима и ви онда дођете да покварите ток расправе. Немојте, молим вас. Вероватно је вама проблем да већ два дана седите, не можете да изађете ни на кафу, ни на цигару, али ево мене овде, кад год хоћете, доћи ћу, заменићу вас ту, потпредседник сам, а ви онда слободно изађите и прошетајте. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Одмах да одговорим, колегинице Радета.

Пошто очигледно овде неко покушава да ми стави речи у уста које нисам рекао и о томе да ја кршим правила понашања у Народној скупштини, ја само могу да вам кажем да је време Посланичке групе СРС 28 минута и пет секунди и да је колега Шаровић говорио нешто више од два минута преко тог времена, баш зато што сам покушавао...

(Вјерица Радета додајује.)

Имаћете ви то задовољство, надам се, једног дана, а дотад...

(Вјерица Радета: Зашто питаш онда?)

Зато што сам покушавао колегу Шаровића да вратим на тему дневног реда и то време сам урачунао. Е сад, то што се он није држао тачке дневног реда, то није мој проблем него његов.

Реч има министар Лончар.

Изволите.

(Немања Шаровић: Пословник.)

Изволите, колега Шаровићу, по Пословнику.

(Вјерица Радета: Шта мислиш, да ли ја хоћу да се изјасним?)

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни, колегинице Радета? Извињавам се. (Да.)

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, члан 27. Пословника о раду Народне скупштине вас обавезује да седнице водите у складу са Пословником и потпуно је јасно, иако сте ви јуче покушали то да демантујете, а и претходних дана, да постоји лични анимозитет и да ви нисте у стању да водите седницу у тренуцима када ја говорим, јер ме прекидате без икаквог разлога. Иако сте пуштали све друге посланике да причају када је на дневном реду слободна тема о свему и свачему, шта год им је пало на памет, и о стварима које нису на дневном реду, и о људима који нису ту, и о догађајима који немају никакве везе са овим, ви сте мене прекидали пет или шест или ко зна колико пута. Онда је заиста тешко пратити колико је времена протекло, јер сваки пут када ме прекинете, искључите ми микрофон, то се време ресетује.

Ви на то, господине Арсићу, немате право. Када бисте ви схватили и разумели шта је добра демократска пракса, ви не бисте прекидали народне посланике, већ бисте пустили да ја образложим оно што желим,

на начин на који желим. Постоји једна изрека, ви нисте завршили правни факултет, па нећу замерити, која каже: *Vox populi, vox dei* – „Глас народа је глас божји“. Нисте ви ту богом дани да кажете да ли је нешто паметно или није, и тиме што сте рекли да ја нисам говорио паметно ви мене нисте увредили, ви само о себи говорите и показујете колико ништа не разумете. Јер да разумете, никада себи не бисте дозволили да тако нешто кажете.

Грађани су ти који процењују шта је добро и паметно, а овде...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Шаровићу.

Само сам у складу са чланом 27. поступао, примењујући члан 106.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? Само да или не, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ја желим да се Скупштина изјасни о томе у дану за гласање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Господине Шаровићу, ја сам сигуран да ви као искусан политичар... Рекли сте – зашто ми раније нисмо са овом банком направили...? Али само да сте погледали, банка је тек кренула са радом 2016. године. Ми смо већ 2018. године поднели захтев, урадили што је потребно да се прикључимо.

Према томе, да кажете да фаворизујемо некога, да фаворизујемо, не знам, Светску банку, ММФ...

(Посланици СРС додају.)

Ја не журим нигде. Једино ако ви журите.

(Немања Шаровић: Арсић жури.)

Ја не журим нигде. Мени је изузетно задовољство овде да будем, да са вама причам, да разјаснимо све ствари и нигде не журим. Тако да...

Ако имам право. Ако немам право, реците.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сергеј Трифуновић данас није тема, господине министре, али ако је већ колега Шаровић поставио питање, изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Према томе, чим се појавило нешто што може да буде корисније, односно корисно за грађане Србије, за државу Србију, да може неко да нам понуди кредите, услове који су бољи од неких других, ми смо то урадили. Значи, то је суштина приче. Толико о фаворизовању свега.

(Милорад Мирчић: Акционари...)

Акционари смо да бисмо дошли у ситуацију да можемо да конкуришемо за пројекте и за кредите.

(Посланици СРС додају.)

То је услов. Немамо га још, тек треба да буде, зато се гласа сада да би то било, али то је услов да бисмо ми користили те повољније...

(Милорад Мирчић: Ми смо партнери.)

Идемо даље, разумели смо се.

Друга ствар, стално помињете ЕУ и да ми све урадимо што ЕУ каже. Подсећам опет, везано за санкције Руској Федерацији и за све остало, ја вас уверавам само у једну ствар, да помно пратимо шта се дешава и у ЕУ и на свим другим местима и да ћемо урадити оно што је најбоље за грађане Србије, да нам је то једино битно и да ћемо ценити како се неко понаша према нама. Александар Вучић је довео Србију у ту позицију да може тако да ради. Србија није у банкруту или пред банкрутом. Не могу више да је уцењују неким неповољним кредитима, зајмовима и осталим стварима. Александар Вучић је довео Србију на место једног равноправног партнера и равноправног саговорника. Много тога не може да се деси у региону а да Србија не буде укључена у то. То је само из разлога што Србија већ три године има суфицит, што је смањила број незапослених, што има максималан број инвестиција које долазе у Србију.

Према томе, још једном, само будите сигурни да ћемо све то добро одмерити, видети, пратити ситуацију и урадити све што је најбоље за грађане Србије. Хвала вам.

(Немања Шаровић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, господине Немања Шаровићу. Министар је само одговорио на ваше питање.

(Немања Шаровић: Пословник.)

Реч има народни посланик Бојан Торбица.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, господине Арсићу, ви још једанпут показујете да седнице водите по двоструким аршинима. Ја сам први народни посланик, не само данас већ уопште, рекао бих, и претходних неколико дана, коме сте одбили да дате право на реплику иако је било очигледно да је министар мени одговарао и иако је било очигледно да је погрешно протумачио моје излагање.

Ја сам министра питао одређене ствари, а он није одговорио везано за санкције Русији. Да ли ћете изабрати санкције Руској Федерацији или ЕУ? Нема трећег, не можете се крити. Захтев ЕУ и заједничке спољне политике јесу санкције Руској Федерацији. Не можете рећи идемо у ЕУ а да нема санкција. Реците грађанима Србије шта је истина, једно или друго.

Знам да председавајући не жели да ми дозволи да сада дискутујем. Потпуно је очигледно да ће ме ускоро поново прекинути, ваљда по 14. пут,

да би опет причао не знам ни ја шта, апсолутно никога овде није убедио, а исто тако сматрам, министре, да ви нисте малолетни, нити сте мутави...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, члан 103. регулише право на повреду Пословника. Ви сте ваше право на повреду Пословника искористили да одговорите министру, тако да само могу да вас питам да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о вашој повреди Пословника.

(Немања Шаровић: Желим прво два минута да искористим. Нисам искористио два минута.)

Жао ми је.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважене колеге, уважени представници Владе, кад већ говоримо данас о Споразуму између Владе Србије и Владе Литваније о сарадњи у борби против криминала, важно је поменути да је криминал појава која сама по себи не познаје ни нације ни границе и битно је да свако друштво и свака држава ураде, колико је год то у њиховој могућности, да ту појаву сведу на неки минимум који ће бити прихватљив за свакодневни живот, за функционисање друштва и за несметано функционисање једне државе.

Најгоре од свега је ако држава почне да прави компромисе и дилове са криминалом, а сведоци смо онога што се у протеклим деценијама дешавало у Србији. Треба подсетити да је у Србији у то време спрега криминала и саме државе била веома чврста и да је криминал претио да прогута и саму државу. Позната је спрега тајкуна и тадашње власти, данашње опозиције, а познате су и последице тог удруживања. Оне су се пре свега огледале у плачкању Србије.

Сетите се да су у то време постојали разни људи у Србији чије име нисте смели чак ни поменути, а који су у суштини били господари живота и смрти у Републици Србији. Ти људи су имали, да кажем, озбиљне везе са тадашњом власти ДС-а, а последице тих њихових удруживања и веза су пре свега сиромашење Србије, плачкашка приватизација, исисавање државног новца...

(Немања Шаровић: Тема.)

Ево, радо о теми, колеге... Исисавање државног новца кроз такозване комбинације, како су они тад називали те своје заједничке послове са властима.

Чињеница је, такође, да се до 2012. године нико у Србији није усудио супротставити ни тој појави, ни тим људима, али одједном, после те 2012. године, ти људи који су били недодирљиви почели су да освићу у

српским затворима. Многи од оних који су пљачкали Србију нашли су се иза затворских решетака. Тадашњу акцију и судар са криминалом који је претио да прогута државу предводио је лично председник Александар Вучић, уз помоћ СНС-а.

Та борба свакако и данас траје. Истовремено, наставили смо да јачамо српску полицију, пре свега кроз стварање бољих услова за рад полицијских службеника, кроз стварање нешто бољих материјалних услова, тј. кроз повећање зарада полицијских службеника као директних носилаца те борбе против криминала.

Ми управо овај споразум са литванском владом видимо као део и наставак те борбе која је започета још те 2012. године и свакако да подржавамо оно што је предлог Владе на данашњем дневном реду. Међутим, све ово има и једну другу политичку страну. Добро је што председник и Влада траже простор за сарадњу и са оним државама са којима се често не слажемо око неких политички важних питања за нас, тражећи простор за сарадњу око свих оних ствари у којима имамо некакав заједнички интерес, али истовремено чувајући, љубоморно чувајући и јачајући сарадњу, ево, то је пример са, на крају крајева, споразумом са Литванијом, али истовремено чувајући и јачајући ту сарадњу са оним државама са којима се у политичком смислу и око важних политичких ствари за нас слажемо, што је случај данас са Грузијом, чију смо делегацију имали част угостити у овом уваженом дому.

Све док те ствари иду тим токовима и у овом оперативном смислу, када је у питању борба против криминала, али и у овом политичком, када је у питању сарадња Србије на међународном плану са свим важним факторима, Влада и председник ће имати подршку СНС-а и нас посланика из СНС-а, па ћемо тако и овај споразум између литванске и српске владе подржати у дану за гласање. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, када је законом предвиђена обавеза потврђивања међународног споразума, предлог као што је овај нађе се пред народним посланицима. Ради се о Предлогу закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке.

Банка располаже са више од 100 милијарди долара капитала и има 93 државе чланице. У децембру 2018. године одобрено је чланство и Србији и то ће умногоме допринети бржем и бољем развоју одређених области код нас. Пре свега, треба указати на могућност и на спремност

Србије да буде једна од земаља чланица, јер смо сада спремни да испунимо услове који су стављени пред нас и то је за сваку похвалу. Са друге стране, предвиђа се много позитивних ефеката доношењем овог закона. Банка ће пружати финансијску подршку својим члановима кроз одобравање кредита, суфинансирање, капитална улагања, давање средстава из различитих фондова, како би подстакла развој инфраструктуре, а посебно ће пружати помоћ мање развијеним члановима.

Подсетићу да су односи између Србије и Кине ишли узлазном путањом, што је резултирало сарадњом у области изградње саобраћајних инфраструктура, енергетике, пољопривреде, културе, привреде, одбране, економије итд. Пре неколико година Железара Смедерево није имала никакву будућност, а данас доприноси стабилности буџета Смедерева и упошљава много људи. Кинеска ХБИС група уложила је више од 150 милиона евра када је преузела Железару и задржала више од 5.000 радника, а сваке године се за нових 200 људи ствара могућност за запошљавање. Данас производња бележи историјске рекорде, а велики напредак постоји и када је извоз у питању.

Такође нешто што је актуелно јесте потписивање Споразума између Кинеске академије наука и Српске академија наука и уметности у области високих технологија и иновација, које су основ економског развоја у будућности.

Учлањење Србије омогућиће нам приступ повољним кредитним средствима за реализацију пројеката и програма који се и сада спроводе у сарадњи са кинеским партнерима.

Због свега што сам навела сматрам да треба подржати овај предлог, што ћу ја и учинити са својим колегама из Посланичке групе СНС. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштоване колеге народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 сати, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Реч има колегиница Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, питање економског напретка, питање мира и стабилности, питање безбедности Републике Србије, али и сваког грађанина наше земље, питање сталног напретка и развоја јесу питања која је у свом програму прокламовала СНС и питања су на којима упорно и вредно ради и председник Републике Александар Вучић, али и комплетна Влада.

Оно што најпре желим да истакнем и чега да се дотакнем јесте Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Литваније о сарадњи у борби против криминала.

Свако ко је прочитао овај споразум, а читајући Предлог споразума у тачки 2, која се односи на област рада и сарадње надлежних институција и где је набројано 14 тачака, свакако да нема ниједан ваљани разлог због чега овај споразум не би био прихваћен, посебно када је у питању откривање и спречавање кривичних дела тероризма, кривичних дела против живота и здравља људи, кривичних дела деце порнографије и сексуалног злостављања деце, кривичних дела финансијских трансакција, кривичних дела трговине људима итд., нећу даље набрајати.

Такође, овим споразумом прецизно и јасно дефинисане су институције, односно надлежни органи који ће бити одговорни за спровођење овог споразума, а то су, у Републици Србији Министарство унутрашњих послова, у оквиру њега Дирекција за полицију, Управа криминалистичке полиције, Управа царинске полиције и, наравно, Управа царина при Министарству финансија.

Морам да истакнем да је и досада Министарство унутрашњих послова кроз билатералну сарадњу, али и мултилатералну сарадњу са другим полицијама и те како много радило и спречило многа кривична дела из ових области, али, наравно, радило и на откривању ових кривичних дела. У том смислу све похвале и за досадашњи рад Министарства, а надам се да ће усвајањем и овог предлога закона Министарство унутрашњих послова као и Управа царина управо радити на спречавању криминала и корупције, а спречавање криминала и корупције јесте и његово свођење на нулти ниво и то јесте опредељење и СНС-а и нашег председника Александра Вучића.

Када су у питању економски напредак и развој, и те како је важно што се после 50 година на глобалној светској сцени појавила још једна финансијска институција у рангу ММФ-а и Светске банке. Наравно да политика Александра Вучића, политика СНС-а и политика наше владе јесу у интересу српске државе, односно у интересу наших грађана пре свега. У том смислу и те како је важно да Влада има могућност финансијског избора када је у питању подизање и повлачење кредита. Та могућност финансијског избора значи, у ствари, економску слободу једне државе. У томе је предност и ове владе и одговорне политике Александра Вучића када је у питању доношење закона о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке.

Кина је, захваљујући одговорној политици Александра Вучића, наш врло важан стратешки партнер. Поменућу Железару Смедерево, поменућу РТБ Бор, поменућу изградњу пруге Београд–Будимпешта, али поменућу и

један коридор и један део пута на Коридору 11, а то је ауто-пут који треба да се гради од Прељине до Пожеге и који ће и те како скратити време путовања људима који живе у западној Србији.

Ови предложени закони тичу се напретка и развоја Србије, а ту СНС нема дилему, подржаће их у дану за гласање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри, поштовани грађани Србије, ми у овом делу расправе говоримо о врло важним споразумима за Републику Србију.

Пред нама је Предлог закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке. Колеге су већ говориле о томе, али ето, за грађане који можда нису пратили пренос, да још једанпут напоменемо да је ова банка основана 2015. године. Почела је са радом 2016. године на иницијативу Народне Републике Кине, са седиштем у Пекингу. Иако је првобитно замишљена као регионална финансијска институција, изазвала је велико интересовање, па су у чланство приступиле и Велика Британија, и Немачка, Француска, Италија и многе друге земље. Тренутно броји 93 државе чланице.

Азијска инфраструктурна инвестициона банка подстиче одрживи економски развој инвестирањем у инфраструктуру и производне секторе и као међународна финансијска институција представља алтернативу Светској банци и ММФ-у. Банка ће у оквиру свог пословања пружати финансијску подршку својим чланицама у виду повољних зајмова кроз одобравање, суфинансирање или учествовање у директним кредитима, капитална улагања итд., а посебно ће допринети развоју мање развијених чланица.

Када говоримо о нашим кинеским пријатељима и њиховом приступу пословању и економији, познато је колико су у томе успешни. Ми смо у Бору имали ту част и задовољство да се у те чињенице лично и уверимо. Као што знате, крајем прошле године је председник Вучић довео једну од најбољих светских компанија „Зиђин“ за стратешког партнера РТБ Бор. Три месеца касније већ су видљиви позитивни резултати овог партнерства. Повећане су плате запослених, опрема се модернизује, а планови кинеских партнера су да за пет или шест година шестоструко повећају производњу бакра. Само ове године ће „Зиђин“ у РТБ уложити 165 милиона евра. То значи да је будућност Бора осигурана и загарантована. Држава ће, такође, у наредном периоду у Борски округ уложити око 50 милиона евра. Компанија „Србија Зиђин копер“ Бор ће се

развијати, а заједно са њом развијаће се и Борски округ. Дакле, нама су кинески пријатељи јако важни, а сарадња са овом инвестиционом банком ће допринети да се интензивира и развој целе Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, уважени министри, данас су веома важне тачке на дневном реду, нарочито Предлог закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке. Чули смо већ у досадашњој расправи, али и од овлашћеног представника СНС-а, госпође Томић, зашто је важно да усвојимо ова акта. Чули смо какве ће то бенефите донети Србији, српској привреди, грађанима Србије. Чули смо какве ће ефекте то имати на унапређење укупног привредног амбијента и прилив нових инвестиција и потом нових радних места и све остало што представља директан бенефит за грађане Србије. Ми из СНС-а ћемо здружено подржати и ова законска акта али и све остале напоре и Владе и председника Србије.

Међутим, ми смо данас у овој расправи, у овом парламенту остали ускраћени за расправу са онима који себе називају опозицијом. Они то називају некаквим бојкотом. Мени није нарочито жао што њих овде нема и што не учествују у раду, јер од њих ретко када и чујемо нешто што представља аргументовану критику или неку аргументовану расправу. Они тренутно очигледно имају нека друга посла. Ђилас је у Вашингтону, Јеремић у Бечу, ако се није већ вратио. Опањкавају своју земљу, дрвље и камење о нашој земљи тамо говоре. Ђилас се није ни удостојио да демантује да је у Вашингтону управо са циљем придобијања подршке за планове које имају, а план им је, како штампа пише, и то је оно што посебно узнемирава у последње време, дакле да тог фамозног 13. априла покушају некаквим насиљем, изазивањем хаоса и евентуалног крвопролића да насилно промене власт у Србији.

Молим вас да погледате само последњу изјаву Драгана Ђиласа из Вашингтона, где тамо каже – тренутно је атмосфера у Србији таква да би евентуални избори могли да доведу до инцидената и насиља и то сам пренео америчким саговорницима. Пазите, он каже – на тим изборима би било 1.000 инцидената, вероватно и жртава. Он овде директно, упркос томе, узгред буди речено што је у питању озбиљна замена теза, он овде директно позива на некаква сценарија која би укључивала насиље и жртве, како сам каже.

Нећу се обазирати на то што има неку манију гоњења и што му се привиђају неке ствари па каже на свом Твитер налогу – Александре

Вучићу, коме си све наредио да ме прате 24 сата дневно? Ко те прати? Небитан си да би те било ко пратио, али је то вест за Н1. И на тој шифрованој телевизији једино што можете чути су управо изјаве Драгана Ђиласа и његови твитови. То је меродавно за њих. Међутим, желео бих да искористим прилику да грађанима пренесем јасну поруку, а то је да се никакви насилни сценарији неће толерисати. Држава Србија неће толерисати никаква крвопролића, никакво изазивање нереда тог фамозног 13. априла и желим да им пошаљем поруку да се никакви 5. октобри више у Србији неће десити, јер Србија данас није она иста Србија из 2000. године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Милан Лапчевић. Није ту.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине господине Арсићу, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, пре него што кажем неколико реченица о Предлогу закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке, дозволите, господине министре, да вам честитам, вама и Влади Србије на заузетом 18. месту од 35 земаља на европској ранг-листи за 2018. годину када је у питању здравство. Ту вест смо чули уназад два-три дана.

Дозволите још једну реченицу приликом честитања вама и Влади да кажем. Приликом доласка Александра Вучића на чело Владе Републике Србије и вас, господине министре Лончар, као министра здравља, ми уопште нисмо били на ранг-листи здравственој и за само неколико година напредовали смо и сада се налазимо на 18. месту, значи, за 17 места.

Што се тиче Предлога закона о потврђивању Акта о оснивању Азијске инфраструктурне инвестиционе банке, одмах да кажем, даме и господо народни посланици, да је то прворазредна ствар за нашу земљу, јер сврха банке је да подстиче одржив економски развој, створи богатство и створи повезаност инфраструктуре и подстиче регионалну сарадњу и партнерство.

Републици Србији је одобрен пријем у чланство под одређеним условима које ће Република Србија испунити. Зато је потврђивање акта о оснивању банке битно, како би његове одредбе биле правнообавезујуће и примењиве на територију Републике Србије. Оно што је битно за грађане Републике Србије и за државу јесте то да ће банка одобравати заиста повољне кредите по повољним условима.

Жао ми је, господине потпредседниче, што данас овде нема једног дела народних посланика из опозиционих клубова, оних који себе називају Савезом за Србију, а ја их зовем „савез за другу плачку Србије“. Они

тумарају по улицама. Друго ништа и не знају. Погледајте ко их води – Бошко Обрадовић, звани насилник. Дозволите ми да кажем две реченице. Извршио је упад у РИК и напад на чланице РИК-а и то је ушао кроз оцак овог високог дома. Из поткровља је вршио притисак. Извршио је упад у Општину Пећинци. Извршио напад на новинарку „Пинка“. Извршио је напад на др Александра Мартиновића на Административном одбору Народне скупштине Републике Србије. Извршио је напад у Кабинету председнице Народне скупштине Републике Србије на Мају Гојковић. Извршио је упад у Полицијску станицу у Гучи. Извршио је покушај упада у РЕМ. Извршио упад у зграду РТС-а са тестерама. Позвао је на вешање председника државе Александра Вучића и позвао је официре Војске Србије да ухапсе председника државе и изврше државни удар.

Зато мислим, господине председниче, да су се испунили услови из члана 103. Кривичног закона Републике Србије, који у својој одредби каже, између осталог – ко позива или подстиче да се силом промени њено уставно уређење, свргну највиши ограни власти или представници тих органа, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Одмах да кажем да се не слажем са овим нашим кривичним закоником и мислим да би казна требало да буде већа. Дозволите да упоредим само једну реченицу из Казнителног законика за Србију из 1860. године Књаза Милоша, који у свом 85. члану каже, између осталог: „Ко предузме или покуша да владајућег Књаза живота лиши или га издајнички непријатељу преда, да се казни смрћу“. Постављам питање нама, господо народни посланици, колико би народних посланика данас, да се примени овај члан закона, завршило казном смрћу, поготово ови што су позивали на упад у Кабинет председника, у Председништво Републике и они који су изручили Слободана Милошевића Хашком трибуналу.

Дозволите још једну реченицу да кажем. Погледајте ко је други предводио протесте. Драган Ђилас, у народу звани Ђики Мафија, мазнуо је 750 милиона евра док је био на власти. Ја мислим да у овом случају надлежни државни органи раде свој посао, а мислим да би требало убрзати тај посао, а овај трећи предводник је Вук Јеремић, звани Вук Потомак, члан међународне банде лопова и превараната и велики заговорник да КиМ буде држава. Пазите, његов пајтос је кажњен уназад 10-ак дана три године затвора у САД-у. Надам се да ће и њега правда пристићи. Мариника Тепић, позната под називом Голуб Прелетач, легне увече у једној странци, а ујутру се пробуди у другој странци, и која је ојадилa буџет АП Војводине док је била покрајински секретар.

Несрећни Јанко Веселиновић, звани Јанко Станокрадица украо је стан Милици Баџи у Обровцу, у Улици Браће Курјаковић. Господине потпредседниче, ви сте заслужни што је Јанко Веселиновић вратио овај

стан, јер сте нама дозволили да ово изнесемо и обавештавамо грађане, да је под притиском ове скупштине вратио украдени стан.

На крају, Душан Петровић, звани Дуле Кривоубица. Док је он био министар пољопривреде, за једну годину дао је да се покоље 250.000 крава од укупног фонда, од 500.000. На крају, академик Теодоровић Душан. Молим вас, да ли сте га видели три дана назад на протестима? Ја ћу демонстрирати сада овако. Ево, када је споменуто име председника Републике, он је овако главом тресао. Сав се тресе од мржње. Данас га народ зове Академик Главотрес. Добио је такав назив.

На крају, то је савез лезиједовића, џабалебароша, луфтигуза, мутикаша, сецикеса, превараната и мрзитеља којима ништа није свето, а најмање држава Србија и њени грађани.

И на крају, СНС ће гласати за ове законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања јединственог начелног претреса питам – да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника? (Не.)

Реч има господин министар Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Поштовани председавајући, поштовани посланици, ја само желим да вам се захвалим на овој расправи коју смо водили. Мислим да смо успели да се дотакнемо свих детаља и свих тема, и да свако каже своје мишљење, и мислим да је то прави начин и да је то права Србија, у којој се тако разговара и тако размењују мишљења и чињенице.

Видим да је један део људи узнемирен због онога што се дешава због Обрадовића, Ђиласа, Јеремића, који желе по сваку цену да изазову неке инциденте у земљи Србији, јер њима се жури и њима не одговара да ова земља и грађани Србије иду напред. Само желим да вас уверим да су они људи који не заслужују толику пажњу јер једноставно, ако будемо посвећивали време ономе шта они раде и чиме се баве, нећемо имати довољно времена да се бавимо правим стварима да бисмо имали резултат који грађани Србије очекују од нас.

Грађани Србије су дали нама поверење, односно дали су поверење Александру Вучићу. Александар Вучић је дао нама и ми имамо неприкосновену обавезу да то поверење не прокоцкамо, да га искористимо, да максимално радимо.

Уверавам вас, уверавам грађане Србије да ће се у земљи Србији поштовати закон, да нико неће блокирати ни председника, ни институције, ни путеве, нити било шта. Могу они да иду и у Америку и у Енглеску и

где год хоће и да траже подршку, то само говори о њима колико је њима стало до грађана Србије. Зашто нису обишли грађане Србије па да траже подршку од њих, па да убеди грађане Србије да гласају за њих, да они имају неки програм и шта ће то они да ураде? Не, они нису макли даље од круга двојке, али су нон-стоп на аеродромима и по тим светским дестинацијама да кукају, да моле, да плују Србију и своје грађане да им они помогну да дођу.

Е па, грађани Србије, размислите какви су то људи који не траже од вас подршку да дођу на власт, него траже од неких странаца, а знамо какво мишљење и какву историју имамо са свим тим странцима и шта је њима једино битно. Тим странцима није битан интерес Србије и да Србији буде боље, него свако од њих има свој интерес, а свима се уклапа једно – нестабилна Србија, лоша Србија која иде уназад, где они могу да манипулишу и да играју своје игре и да се надмећу са другима са којима они воде те отворене или притајене ратове.

Према томе, молим вас, немојте само да им дајете превише на пажњи јер нећемо стићи да радимо свој посао. Држава постоји и држава мора да га одради. Немој они да прете. Позивам тужилаштво, позивам све органе који постоје, да реагују на то. Немојте да замарају нас са тим. Постоје институције које се називају независне, постоји закон. Нека узму нека га прочитају и свако ко прети и ко помисли да прети, а не да уради нешто, мора да буде санкционисан. Ако се то не ради, имамо ми начина и то да решимо. Имамо пуну подршку народа. Грађани не желе да слушају ово. Грађани не желе да их ико малтретира. Грађани не желе да гледају вешала, не желе да гледају тестере. Не желе. То је прошло време. Србија није у 2003. години, или којој већ, да могу такве ствари да се дешавају.

Отворено да вам кажем, они су видели да са овим режимом не могу да изађу на крај. Њихов проблем је Александар Вучић. Покушаће на све начине да неутралишу Александра Вучића да би они дошли на власт. Према томе, држава мора да одреагује. Ако не може држава, онда морају грађани да одреагују. Онда ћемо ми да одреагујемо, па нећемо дозволити да нам се деси што нам се дешавало у историји. Кад не могу да реше проблем, онда ће физички неког да ликвидирају. Неће моћи. Неће то моћи.

Према томе, апелујем на све, свако да узме да ради свој посао, посебно тужилаштва. Господо, изволите, закон у руке, читајте шта се дешава кад неко неком прети и како се штити држава, како се штите институције. Главу Вучићеву нећете добити. Изборе можете да добијете сваки дан. Прелазне владе, глупости, шта вама одговара, људи, то ни на цртаном филму нема. То код Деда Мраза за Нову годину да идете, па да пожелите, па да видите да ли постоји Деда Мраз и да ли ће то да вам се оствари. Хвала свима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички јединствени претрес о предлозима аката из тачака 6–9 дневног реда.

Сада одређујем паузу и са радом настављамо у 16.00 сати, у складу са чланом 205. Пословника Народне скупштине.

(После паузе – 16.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Даме и господо народни посланици, приступамо постављању посланичких питања у времену од 16 до 19 сати, сагласно члану 205. Пословника Народне скупштине.

Пре него што пређемо на постављање посланичких питања, дозволите ми да вас још једном подсетим на одредбе Пословника Народне скупштине које се односе на начин постављања посланичких питања.

Издавање народног посланика који поставља питање не може да траје дуже од три минута. После датог одговора на посланичко питање народни посланик који је поставио питање има право да у трајању од највише три минута коментарише одговор на своје питање или да постави допунско питање. По добијању одговора на допунско питање народни посланик има право да се изјасни о одговору у трајању од највише два минута.

У току трајања постављања питања и давања одговора сходно се примењују одредбе Пословника Народне скупштине Републике Србије, с тим што нису дозвољене реплике и указивање на повреду Пословника.

У складу са тим, молим народне посланике да поднесу пријаве за постављање питања.

Истовремено вас подсећам да ће редослед постављања посланичких питања бити утврђен према досадашњој пракси рада Народне скупштине, тако што ће најпре реч добијати народни посланици који не припадају ниједној посланичкој групи, а затим народни посланици од најмање према највећој посланичкој групи.

Прелазимо на ПОСТАВЉАЊЕ ПОСЛАНИЧКИХ ПИТАЊА.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

Изволите.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо, поштовани чланови Владе, моје питање се односи на инвестиције, односно на отварање фабрика на подручју Републике Србије.

Просто се радујем када год сам у прилици да примим неку информацију да је на неком подручју отворена нова фабрика, да су доведене инвестиције. Имали смо прилике радовати се и на бројним скуповима на којима је и председник Републике презентирао такве

результате, од Војводине, Шумадије, западне Србије, источне Србије, југоисточне Србије. Међутим, оно што мени упада у очи и дефинитивно ме тера на ово питање јесте – шта се дешава са отварањем фабрика на подручју Санцака? Уколико изузмемо интервенцију, која је за похвалу, у циљу санације комплекса ФАП-а, где је направљен извесни искорак, ми већ годинама на подручју Новог Пазара, Тутина, Сјенице, Нове Вароши, Пријепоља немамо нити једну инвестицију.

Самим зближавањем Републике Србије и Републике Турске ми Бошњаци смо се посебно радовали, рачунајући, ево, долазе нам браћа Турци и сада ће да крену и фабрике и са те стране. Посматрали смо, дакле дошле су турске фабрике, њих око 500 је већ отворено на разним подручјима Републике Србије. Међутим, након свега ја сада више не могу да знам коме су Турци више браћа, нама Бошњацима или вама Србима. Не смета ми што су и Србима постали поново браћа и пријатељи. То је на корист, ако бог да, свих нас, али просто не могу да разумем зашто досада немамо нити једну фабрику на подручју Санцака.

Досада сам то више фактурисао мојим колегама политичарима из Санцака, међутим, очито да није у питању само њихова кривица. Заправо, не знам чија је и ја очекујем од представника Владе данас овде одговор у вези са тим зашто немамо ниједну фабрику, поготово страних инвестиција, и ако ће бити, када ће то бити, јер заиста смо предуго чекали.

Друго моје питање је упућено Министарству, односно министру унутрашњих послова. Тиче се летака, плаката и натписа антимуслиманских који су се појавили на подручју Суботице. Шта је предузео на том пољу, јер смо добили информације о узнемирености припадника исламске заједнице на подручју Суботице?

Треће питање се тиче већ познатог догађаја, страдања Ернада Бакана пре три седмице на пешачком прелазу. Зашто се допустило да сва истрага тече под својеврсним велом тајне? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има премијер Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Прво, желим да вам захвалим што сте скренули пажњу да је данас ситуација са привлачењем инвестиција у Србији много боља него што је некада била, што се свакако види по броју радних места и драстичном опадању незапослености. Ми смо у последње четири године више него преполовили незапосленост, такође и незапосленост младих.

Ја знам да за Санцак, рашку област морамо да урадимо више, али знате каква је била ситуација и како је кренуо да ради Александар Вучић као председник Владе, ја сам то наставила и мој тим у Влади је то

наставио. Дакле, морали смо буквално лично да се фокусирамо од једног града до другог града, са једног округа до другог округа и у том тренутку је, у првом налету је Ниш био тај где смо имали потпуни фокус да пробамо да га поставимо на ноге као свакако својеврстан регионални центар.

Када је то профункционисало, онда смо се пребацили на Краљево, Лозницу, али поред тога решавали смо огромне стратешке проблеме неких великих предузећа као што је на пример Железара, за коју смо нашли решење 2016. године. Мени је драго да кажем да је за само две године од потписивања уговора са кинеским „Хестилом“ прошле године, до краја 2018. године Железара преузела примат као највећи извозник из Републике Србије.

Дакле, Железара се враћа на сцену као мотор развоја економије Србије, али такође смо морали да нађемо решење за велике системе као што је РТБ Бор, где смо имали у питању 5.000 радних места, и то смо завршили у последњем кварталу прошле године, где смо нашли стратешког партнера, кинески „Зиђин“, једну од најбољих светских компанија у рударству, која је постала власник 63% РТБ. Гарантујеостанак свих, задржавање свих 5.000 радних места, инвестицију од милијарду 260 милиона евра, од чега 780 милиона у прве три године да нађемо стратешког партнера, односно концесионара за Аеродром „Никола Тесла“.

Ја вам гарантујем, сада сам послала и Министарству привреде да ми пошаљу и тачно ме информишу о стању у рашкој области. Дакле, имамо у „Лус Протекту“ 120 запослених, али знамо, свесни смо колико је потребно да се фокусирамо и на те локалне самоуправе. Тако да вам обећавам да ћемо, и у стратешком партнерству са турским инвеститорима, као што сте и сами рекли, а за шта им исто дугујем велику захвалност зато што посебно иду у локалне самоуправе и у области где не иду неки други инвеститори зато што још увек фали квалитетна инфраструктура, дакле да ћемо се фокусирати и на рашку област.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала.

Што се тиче вашег првог питања, истрага је покренута везано за те летке у Суботици, што јесте заиста узнемиравајуће, и не смемо да дозволимо, поготово у срединама које јесу мултинационалне и мултиконфесионалне, да било ко на било који начин себи даје за право да може да угрожава макар спокој, а да не кажем безбедност грађана који су, да кажем, било које вероисповести или нације. Ја сам уверен да ће полиција у догледно време доћи до информације ко је штампао летке, ко их је дистрибуирао и ко је организатор те акције.

Што се тиче саобраћајне несреће у којој је као последица несреће страдао Ернад Бакан из Новог Пазара, која се догодила почетком марта у Земуну, ја морам да вам кажем да ништа није било под велом тајне. Видим на одређеним друштвеним мрежама људи покушавају, до тога да кажу – ето, не зна се ништа. Све се зна. Особа која је управљала возилом, која је ударила покојног момка Ернада Бакана се зауставила након удarca на том месту. Та особа је сачекала патролу полиције, приведена је тужилаштву, написана је кривична пријава и одговараће пред судом за свој поступак. Дакле, хоћу да вас уверим да ништа нема а да није чисто. Чак та особа није ни покушала бекство са лица места. У том смислу је ситуација било потпуно чиста.

Жао ми је што се догодило то да је тај момак, након саобраћајне незгоде, неколико дана касније, о чему смо ми додатно обавестили тужилаштво, преминуо у болници и, да кажем, нисмо излазили са неком значајнијом информацијом у јавност сем редовног саопштења, зато што је то у првом моменту била саобраћајна незгода где су познати сви учиниоци, сви они који су учествовали у томе и није било било какве потребе да нешто значајније кажемо, зато што се све зна. Дакле, нема ништа нејасно. Није нико побегао са лица места. Тако да, све камере, сви снимци, све је ту, очевици, сведоци, цео случај је ту, тако да очекујем да ће и суд брзо урадити свој део посла.

Још једном изражавам саучешће породици Бакан. Заиста, ово је ужасна трагедија и ужасна ствар која се догодила. То је још један апел који стално упућујемо возачима – морају да размишљају о људима који ходају поред њих. Нажалост, највећи број људи у току једне године изгубимо кроз саобраћајне незгоде. Губимо огроман биолошки потенцијал у читавој Србији. Важно је да и Народна скупштина учествује у томе, у стимулацији младих возача да возе пристojно и нормално. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Захваљујем и премијерки и министру.

Свакако делимо уверење и радост због најезде инвестиција. То је добро. Свестан сам да, што се пре намири на другој страни, моћи ће и ова страна да дође на ред. Просто, нисам се могао отети утиску. Ипак је то од 2012. године, а сада је 2019. година.

До 2012. године ми смо имали потпуно другачији, ево, ја лично и партија коју представљам, другачији поглед. Ми смо имали својеврсни осећај да смо запостављани, конфронтирани на етничкој основи, на политичкој основи. Од 2012. године и касније, поготово када смо постигли извесни споразум са СНС-ом и када смо постали део владајуће већине, немамо такав утисак јер имамо информације не само за оно што се ради,

већ и за оно што се припрема радити. Али заиста је тешко. Ја сам народни посланик и настојим се тако и осећати и понашати се и не заборавити да сам дошао од тог народа овде. И када се тамо вратим, питају ме – па могла је бар једна фабрика. И заиста тада није могуће одговорити на једно такво питање. Зато очекујем, заиста, да немамо више причу на дугачком штапу, већ да се хитно конкретно каже где, када, од кога и на који начин. Дакле, чак се стављам на располагање, где год можемо посредовати, поготово према исламском свету, максимум ћемо дати како би до тога дошло.

Што се тиче ове теме везане за Суботицу, оно што је подигло значај овога питања јесте заправо и крвави терористички злочин који се десио на Новом Зеланду, као и информација да је дотични терориста и злочинац пре две године боравио на подручју Србије, истина, неких 12 сати. Моја информација је и таква да је он том приликом обилазио и једну џамију на подручју Санцака и да је у папирима које је полиција пронашла код њега нађена и таква информација. Тако да, због тога се верници појачано интересују и обраћају нама. Добио сам информацију да је поглавар Исламске заједнице муфтија др Мевлуд ефендија Дудић писао министру унутрашњих послова пре неколико дана и очекујем од министра да, управо према захтевима тог писма где он тражи да у Суботици, као и у неким другим местима где евентуално припадници ислама могу осетити неку нелагоду или где је било индиција извесних претњи или вређања, да се заправо појача активност државе. Не сумњам у намере, не сумњам у жеље, али је некада потребно просто осетити тренутак када се психолошки појави једна таква потреба.

Ово друго, везано за Ернада, заправо је резултат чињенице да је пре три дана сам отац тог дечака, тог момка, имао конференцију за штампу и казао да он не зна ко је извршилац. Сада ме ова питања заправо смирују и верујем да ће и породицу смирити у мери у којој могу ублажити бол. Најбитније је да се то адекватно и правично процесуира.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има премијер Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Само да додам још пар ствари. Апсолутно ми је јасно, знам да је тешко свима, да чекају инвестиције, нова радна места. Знамо сви колико је то важно и ви знате колико смо још од 2014. године, када је Александар Вучић преузео да води Владу, колики је фокус увек на економији због бољег живота грађана и неке перспективе грађана Србије.

Дакле, кажем, имали смо, ово у Рашки, „Лус Протект“, 120 запослених. Ми се надамо да ће то полако расти на 300. Поред овога, управо су ме обавестили из Министарства привреде да смо ми пре неких двадесетак дана имали промоцију програма за подршку малим и средњим

предузећима у Новом Пазару и Тутину, где смо имали присутних око 200 привредника из тих локалних самоуправа, где је договорен низ конкретних корака, од струје, царина, до кредита, на којима ћемо ми даље радити. Дакле, паралелно са тим што идемо на нове инвестиције, на стране директне инвестиције, радимо и на подршци малим и средњим предузећима и предузетништву.

Такође, важно ми је да вам кажем да смо, сећате се вероватно, на крају крајева, захваљујући једном од закона који је прошао Скупштину, од 1. октобра прошле године увели посебне пореске олакшице за почетнике у пословању, тако да сада млади људи који су завршили школовање у протеклих 12 месеци, било да су завршили средње стручне школе или су завршили факултете или су дуже од шест месеци без посла, односно регистровани у Националној служби за запошљавање, ако од 1. октобра отворе сопствену фирму, у првој години пословања, односно првих 12 месеци, не плаћају порезе и доприносе. Тако им дајемо мотивацију и тако су без тога да већ први месец морају нешто држави да плаћају, већ да их пустимо да раде па, ако успеју, тек од друге године пословања плаћају све порезе и доприносе.

Од 1. октобра, дакле у периоду од неких пет месеци, за које ја имам најновије податке, од октобра 2018. године до фебруара 2019. године, на основу ових подстицаја отворене су 802 фирме широм Србије, одређени број њих и у округу, области којом се ви бавите и за коју сте заинтересовани, и само тако је запослено 965 лица. Дакле, досада 1.000 нових радних места само на основу подстицаја у предузетништву, а то је, на крају крајева, стуб једне здраве економије.

Пратићемо ово, гледаћемо колико... Ја ћу лично да погледам колико је то и у рашкој области, па ћемо шта видети даље. Ако то функционише, од 1. октобра 2019. године пратићемо колико је тих компанија преостало и да онда такве подстицаје ширимо и на неке друге групе људи. Свакако је важно да, паралелно са инвестицијама, никада не заборавимо и мала и средња предузећа, шта радимо за њих и шта радимо за предузетништво.

Рећи ћу вам само ово, што се тиче тих спекулација, да ли је то нешто на етничкој основи или не, верујте, апсолутно није. Мислим, ако неко у целој Европи ради на томе да имамо једну земљу која је једнака и даје једнаке шансе и једнаке прилике за све, без обзира на националну, етничку припадност, онда је то свакако Србија.

Данас сам, пре него што сам дошла овде, председавала Осмој седници Републичког савета за националне мањине. Ми смо од претходног савета имали регистрована још два национална савета – руске и пољске националне мањине. Србија је земља која данас има 23 национална савета националних мањина.

Ми смо, такође, успешно организовали редовне изборе за националне савете националних мањина 4. новембра 2018. године и усвојили управо у Скупштини читав сет закона који унапређују положај националних мањина, укључујући и бошњачку националну мањину. Такви су – Закон о Националним саветима националних мањина, Закон о заштити права и слобода националних мањина, Закон о службеној употреби језика и писама, Закон о матичним књигама, који сада прописује начин уписа податка о националној припадности у матичну књигу рођених уколико то људи сами желе, Закон о локалној самоуправи, закон из области радних односа, који предвиђа афирмативне мере за запошљавање припадника националних мањина, тако да нема говора о томе да се ради о било каквој намери која укључује прављење разлике по верској, националној или етничкој основи.

И на крају, оно што је изузетно важно, то је инфраструктура. Ту је и потпредседница Владе. Дакле, ми имамо ту планове за Нови Пазар – Тутин, и то ће умногоме олакшати живот грађанима тамо и утицаће на довођење инвеститора. У јуну почињу радови.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Муамер Зукорлић. Овај пут до два минута.

Изволите, колега.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: С обзиром на то да се Краљево налази у Рашкој области, неко вас може разумети и казати – па ми смо отварали фабрике у Рашкој области. Зато ја очекујем да почнете и у Санцаку. Дакле, радујем се и Рашкој области, али молим вас да кренемо и са Санцаком и надам се да се разумемо са овом опаском.

Још једна ствар која се тиче теме односа према муслиманима. У контексту целокупне и међународне теме тероризма и под разним насловима и исламофобије, која такође притиска муслимане на разним меридијанима, ја желим истаћи једну позитивну вест која произилази из чињенице да на подручју Србије, од 2012. године па до 2014. године, посебно значајно падају елементи, односно падају показатељи негативног односа према муслиманима као верској категорији у Србији. Наравно да то можемо везивати, превасходно, за политику Владе, на челу са председником, потом и за отварање Србије према исламским и муслиманским земљама, Турској, Емиратима итд., што је заправо, значајна порука и грађанима.

Ми смо, рецимо, раније имали јако пуно увреда на медијима кроз разне облике неозбиљних, неважних емисија, што се негативно одражавало на муслимане. Желим то да поздравим и да подржим и заправо је то пример да, када једна владајућа политика жели другачији однос, може да надомести и да чак почне лечити неке ране које овде постоје још од

ратова бројних, и оних ранијих и оних каснијих, тако да, заправо, желим на том пољу изразити подршку Влади и председнику на овоме курсу и потреба је да то још више интензивирамо као народни посланици. Институције које постоје на подручју Санџака, пре свега, и верске и националне, желе бити део те једне заједничке приче, изградње Србије која ће бити домовина свим грађанима, без обзира на верску и националну припадност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, питање за председника Владе и министра унутрашњих послова, а министарка правде није тренутно ту.

Моје је мишљење да Србијом влада не онај ко најдуже шета, не онај ко има најјаче мишиће, не онај који је најгласнији, већ онај ко добије највише гласова. С тим у вези, ја питам Владу и министра унутрашњих послова да ли мисле да предузму мере да следећи избори могу да се одрже у реду и миру. Да ли то могу да гарантују?

Сви се сећамо упада у РИК 2016. године. Ево и фотографија. Дакле, ради се о Бошку Обрадовићу који је још 2016. године упадао у РИК и себе квалификовао као насилника. Ту је његова фотографија са каменом. Ту је његова фотографија упада код председника Народне скупштине. Овде су његове најновије фотографије упада у РТС. За мене је то био покушај државног удара, без обзира на то што је Влада имала милости и то није тако назвала.

С обзиром на то да Влада не спроводи изборе, али гарантује ред и мир и даје финансијска средства, моје питање је јасно – шта ћете предузети уколико ова група предвођена Бошком Љотићем, Јеремићем и Ђиласом покуша, а већ су вежбали у Лучанима, да разбија бирачка места, бирачке кутије, да малтретира људе на бирачким местима? Уколико то уради организовано на више изборних места, а све су прилике да ће то учинити, шта ће Влада и надлежно министарство предузети да ти избори прођу у фер и коректној атмосфери?

Још јасније да питам – докле ћете толерисати то понашање? То је питање за министарку правде која није ту, то је питање за тужилаштво и Загорку Доловац и за министра унутрашњих послова. Докле ће бити толерисано насиље ове групе људи која сем голог насиља, ништа друго нема да понуди држави Србији?

Сматрам да Србију нико не може срушити споља, ако им не помогне неко изнутра. Мислим да је то управо на сцени, а прошли пут, пре једно шест-седам месеци, упозорио сам вас на једну такву могућу појаву. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар унутрашњих послова Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Нажалост, морам да се сложим у највећем делу онога што сте питали.

Када сте помињали упаде Бошка Обрадовића у РИК, након тога, нажалост, у канцеларију председнице Парламента, имамо два догађаја која су се догодила у самој згради Парламента и то је стварно била ужасна ствар. То је показало да одређени људи не презају ни од чега, па ни од физичког насиља, не би ли остварили неке своје циљеве. Након тога иста та групација организовала је пребијање две новинарке ТВ „Пинк“, што се све догодило у релативно кратком временском периоду и показује једну намеру. Након тога, нажалост, претње силовањем премијерке. Напади на жене на сваком кораку. Заиста једна ужасна атмосфера коју је направио Бошко Обрадовић као Ђиласова продужена рука, али не бих да аболирам ни Ђиласа ни Јеремића од одговорности, зато што су изабрали некога ко ће бити њихов гласноговорник и ко ће физичким насиљем покушавати... Видели смо и у Лучанима да су напали жену. Опет жену која је грађанка Лучана и која је дошла да гласа на изборима. Опет у ходнику, у реду за гласање напад на жену.

Нажалост, то се не прекида јер тај шаблон који подразумева насиље, а нарочито насиље према женама, очигледно је постао манир у коме неки људи сматрају да је потпуно дозвољено да се тако понашају и тако мисле да воде политику.

Шта је проблем? Проблем је очигледно када нема политике, када нема програма. Ако ви не можете људима да изађете... Бошко Обрадовић је врло јасно рекао да ће да укида фабрике. То смо сви чули. Дакле, он то и не спори. Он хоће да затвара фабрике које ми отварамо. И онда цаба господин Зукорлић пита када ћете да отварате фабрике, ако имате неког у земљи ко сваки дан прети инвеститорима, и баш инвеститорима из Турске и каже – ја ћу доћи испред ваше фабрике, е, ову ћемо фабрику да затворимо. Знате, то је ужасна ствар. Шта ми поручујемо људима који хоће да оставе свој новац у Србији, и с друге стране, шта поручујемо радницима, људима који живе од тога, људима који иду тамо на посао да зараде своју плату да живе поштено од свог рада?

Дакле, тај концепт прво плачкашких приватизација које су нам разориле земљу, уништиле су нам земљу... Дакле, нека прича ко шта хоће, али када погледате слике предузећа, у каквом су стању оставили Србију, шта су све опљачкали, колико стотина хиљада људи је остало без посла, то је био онај сат који је, нажалост, у минутима мерио колико људи остаје

сваког дана без посла. Ми бројимо колико смо људи запослили. Они су завиле многе породице у црно, али буквално тако.

Председник је данас разговарао, имао сам прилике да пратим те разговоре, са људима који су узели кредите у швајцарским францима и који врло јасно знају, пошто је то у највећем броју било 2006, 2007, 2008, у тим годинама. Нити их је ко упозорио, а били су стимулирани од стране те власти у којој су били и Ђилас, и Ђелић, и Цветковић, и Тадић, и Вук Јерemiћ и сви остали. Та власт им је рекла да је баш супер да се задуже у валути за коју не могу да им објасне ни какав ће тренд бити, колико ће она јачати у односу на динар, колико ће динар девалвирати у односу на ту валуту, како год хоћете, колико су спремни да бране курс динара у односу на ту валуту, колико су спремни да помогну том становништву. И те људе... Узео сам њих само као једну категорију људи. И данас Александар Вучић треба да решава проблеме које му је Ђилас оставио.

Када смо дошли на власт, у Граду Београду 2014. године, није то било не знам када, до 2014. године Ђилас је био градоначелник, затекли смо буџетски дефицит од 20%. То је само један показатељ. Град је задужен и његова јавна предузећа су задужена. Гледам полемику око вртића. У време када је Ђилас био градоначелник, 45.000 деце је имало право да иде у вртић, а данас 75.000. А они кажу како су били успешни и добри. Задужили град, душло мање деце ишло у вртиће, душло мање. Дакле, није то људи за 100, 200 или за 1.000. У Ђиласово време 45.000, а сада 75.000. Плус што су незаконито наплаћивали родитељима већу цену, негде око 9.000 по детету, што је Град касније, на основу судских одлука, исправно, у складу са законом морао да врати, али те родитеље су оштетили тада кад им је било важно за њихову децу итд.

Наравно да је та пљачкашка политика створила један део тајкунске елите, да је тако назовемо, која је навикнута само да буде на државној каси. Ви када видите Бошка, Ђиласа, Вука Јерemiћа, када видите грозничаву борбу да се врате у фотеље... Нису то неки нови људи. То су људи који су ведрили и облачили у овој земљи.

Ђилас је дошао 2004. године на власт. Формално постаје директор Канцеларије председника Републике, па министар за Национални инвестициони план, дакле био је и члан Владе тада, да људи не забораве и кажу да је био само градоначелник. Не, радио је за председника Републике директно, па био члан Владе, па онда градоначелник Београда, од 2008. године до 2014. године.

Дакле, човек који је пуних 10 година обављао функције и за тих 10 пуних година нам је говорио како је свој новац стекао у Чешкој, како се ту обогатио, са тим новцем дошао као богат човек у политику, ето, да нешто врати својој земљи. Онда схватимо, када су то Чеси објавили, да су све

његове компаније, укупно, за све време пословања Драгана Ђиласа у Чешкој, имале укупну добит од 73.000 евра. Све заједно, за све године, кумулативно све фирме. Онда сам признаје да има 25 милиона евра. Побројао је станове, компаније и све остало. Данас признаје сам да има 25 милиона. Мени се чини, када неко призна да има 25 милиона, да то ради да не бисте питали даље, пошто изгледа да 25 милиона није баш права цифра. Само оно што је било видљиво кроз оне фирме које су се директно водиле на њега, било је 18 милијарди динара промета у периоду док је обављао 10 година ове функције.

О Јеремићу да не причам. Ево, сада је Патрик Хо осуђен на три године затвора. Како је могуће да неко учествује у посредовању између два човека, да обојица буду осуђени за корупцију, а тај који је посредовао у њиховој корупцији буде диван, поштен, сјајан, моралан и исправан човек? Можда право не може да га осуди, али немојте само да нам причате како сте посредовали у корупцији између двојице а ви сте ту чисти, случајно сте се ту нашли. Били сте на стотине састанака са њима. Што? Није имао шта друго да ради у то време? Знамо зашто. Зато што су им газде исплаћивале милион евра. Онда пријави да прима плату у одређеним фондовима и да му је то плата, а онда људи из тих фондова кажу – не, он не ради код нас. Онда се поставља питање одакле новац и када сте то пријавили и зашто сте то пријавили итд.

И имате Бошка, који за њих премлађује људе на улици, који се нада да ће бити у позицији да и он захвати из државне касе. Дакле, то је, нажалост, реалност. И сада када ме ви питате...

Јесте Влада била трпељива, јесте полиција била трпељива, јесу ови људи и хоћу да се захвалим свим полицајцима који су у претходном периоду издржали огромне притиске, који су издржали то да стоје да их пљују, да лају на њих, да их шутирају, да их гађају каменицама, флашама и свим осталим, као да су то неки туђи људи, као да су с Марса дошли. Ти полицајци су наша деца, наша браћа, очеви и мајке, сестре, наши најближи, наше комшије и наши пријатељи који раде свој посао. И они су се иживљавали и сваку прилику коју имају да се иживљавају над полицијом, они то раде, али сваку искористе. Невероватно.

Ужасне ствари су се дешавале и хоћу да се захвалим полицајцима што су заиста све издржали, јер знате, знам шта је циљ. Нико ту није мали. Сви разумемо све. Ставите кордон полицајаца, неко их погоди флашом, погоди их каменицом, испровоцирате реакцију полиције да неког ухапсе и они кажу ево је полицијска бруталност, ево полиција партијска служи интересима државе. Онда сви ти исти сутра и неки полицијски синдикати са њима заједно оду и кажу – ми се боримо за честите полицајце, а онда их сутра продају за 12 секунди, пусте их низ воду.

Тако се понашају према полицајцима. Тако се, на крају крајева, понашају и према својим људима, јер ви ако не знате... Па ови скупови... Као потписници оних који полицији пријављују ове скупове јављају се неки млади људи који нису ни Бошко, ни Ђилас, ни Јеремић, ни Борко Стефановић, нико од њих. Они пуштају неке друге људе да буду потписници тога и, када се деси кривично дело на том скупу или настане материјална штета, у складу са законом одговара онај који је пријавио скуп, онај који је организовао редарску службу, а то је тај организатор скупа, онај ко је вођа окупљања. Закон је јасан. Сутра ће они да вичу, рећи ће и Ђилас и Јеремић и Бошковић – не, не, ухапсите нас, немојте њих. А знају да не може нико да их ухапси јер они нису формалноправно одговорни и заклањају се иза тих људи.

Нажалост, то насиље, заклањање иза других, насиље над женама, плачкашка приватизација, очигледно је све што нам нуде. То је оно што имате као јасну понуду. Ја сам им захвалан што су врло јасно то понудили, да грађани Србије знају сутра када дођу избори, када заокруже број испред њиховог имена шта добијају, да нико нема илузију шта добије када гласа за њих. Пошто у овом тренутку знају како стоје у свом народу, ја сам сигуран да они размишљају само о неком физичком насиљу, не би ли покушали на такав начин да подигну свој рејтинг.

Да одговорим на онај део вашег питања – нећемо никоме дозволити насиље, како год се звао и презивао, шта год био. Избори у овој земљи одржаће се у складу са законом и Уставом, онако како је гласала ова народна скупштина, а те изборне прописе нисмо чак ни доносили ми као већина. Донети су пре чак, чини ми се, 12 година. Ви се сећате да су они изборне услове мењали, па и на локалу за Град Београд, и то у последњем тренутку, у предвечерје избора – нема више директних избора, да случајно Вучић не победи. Сада, када је Ђилас требало да се кандидује, идемо на пропорционални систем. Мењали су изборне услове за ову скупштину. Ми ништа нисмо мењали. Како су га изабрали, ми смо оставили све тако, да ми не мењамо услове. Како сте ви направили, ваша већина, ми ћемо тако да идемо. Они сад то неће, јер виде да неће људи да гласају за њих, али то не значи да ће моћи да туку жене. Неће моћи да туку ни људе на улици, да бацају каменице, неће моћи да се иживљавају над полицајцима. Ја вас молим да поштена, пристojна и нормална Србија то никада не дозволи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има премијерка Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Желим свакако, након овога што је рекао потпредседник Владе и министар унутрашњих послова, а и као председница Владе да потврдим и

вама, поштованим народним посланицима, којима, на крају крајева, ми и одговарамо за наш рад, као и свим грађанима Републике Србије, да разумемо неколико ствари.

Прво, разумемо да међу овим људима који протестују постоје две групе људи. Једна група су људи који су незадовољни, грађани који су незадовољни неким стварима, вероватно незадовољни са правом. И ми бисмо желели да идемо брже, али за неке реформе, за велике и тешке промене потребно је време. Ја мислим да се континуирано виде све бољи резултати и да ће се тако наставити у будућности, да ће људи живети све боље, да ће живот у Србији бити све квалитетнији и да ће људи за себе и своје породице видети све бољу перспективу. Али сам, свакако, и као председница Владе увек изузетно заинтересована и отворена да чујем те људе као и њихове предлоге и сугестије шта можемо боље, шта да урадимо другачије и како можемо да изађемо у сусрет неким стварима да решимо проблеме које они имају.

Ти људи су желели и желе да протестују мирно. Постоји и друга група људи на тим протестима, а то су политичари окупљени око Савеза за Србију, који су желели да искористе ту прву групу људи, те грађане који су незадовољни и који желе мирно да искажу своје незадовољство и скрену пажњу Влади. Они су се прво склањали иза њих, а онда су, у недостатку стрпљења, покушали да преузму те скупове и тим људима ускратили право, грађанско и демократско, на мирне протесте.

Њима је апсолутно јасно, као што је нама кристално јасно данас, након онога што се дешавало приликом упада у РТС и након покушаја блокаде Председништва и легитимно изабраног председника Републике Србије великом већином гласова грађана Републике Србије, нама је кристално јасно да они знају да на изборима не могу да добију гласове, не могу да добију већинско поверење грађана Србије и да је, због тога, једини начин да се те власти докопају, насиље.

Из недеље у недељу ми смо поштовали демократско право грађана да искажу своје незадовољство и да протестују. Исто тако, нисмо желели да изводимо ни једног јединог полицајца на улице управо да овој другој групи људи, тим политичарима окупљеним око Савеза за Србију, не дамо било какав изговор да правдају насиље које су желели да изазову или да им дамо изговор да радикализују те мирне протесте. Пошто ми њима више од 16 недеља, мислим да је то било када су изгубили стрпљење, нисмо дали изговор, они су сами одлучили да крену насиљем и да радикализују протесте. Тада се десио несрећан упад на РТС, претње новинарима, уредницима и целом колективу, а онда и апсолутно насиље испред Председништва у Београду. Нама је то данас јасно и данас смо спремни да они даље радикализују протесте без било каквог потребног изговора.

Желим поново да кажем и вама и грађанима Републике Србије да ће Влада Републике Србије апсолутно у сваком тренутку моћи да заштити ред и демократски поредак у Републици Србији, да ће моћи да заштити изборну вољу грађана и да насилна мањина, без обзира на то колико насилна била, у Србији никада неће моћи да угрози већинску вољу грађана Републике Србије демократски исказану. Ту је тачка што се тога тиче. Дакле, грађани треба да буду потпуно мирни и спокојни јер ћемо моћи да обезбедимо безбедан, миран и стабилан живот свих грађана Републике Србије. Моћи ћемо и да обезбедимо да они грађани који су незадовољни могу мирно и достојанствено да искажу то своје незадовољство, или тиме како Влада ради, или нашим резултатима или било чиме другим, и да ћемо за те грађане увек бити ту да са њима разговарамо.

Такође желим да кажем да се Влада ни у једном једином тренутку, без обзира на претње вешањем, па онда и на физичко показивање вешала на том скупу, на уношење моторне тестере у РТС, на бесконачне вербалне претње и увреде да се ни ја, ни нико у Влади Републике Србије апсолутно нимало није уплашио. Тешко да ти људи могу било како да нас уплаше, иако су нас данас, не знам колико то грађани Републике Србије знају, чекали посланици из Двери испред Скупштине, вероватно поново физички да нас заплаше, застраше и да нам прете. Влади, легитимно изабраној од овог дома, која долази у ову народну скупштину да одговара на питања вас народних посланика који контролишете наш рад, не само да одговарамо вама, него да поднесемо рачун, извештај грађанима Републике Србије, ни тога се нисмо уплашили.

Морам да кажем да је моје обезбеђење рекло да би било добро да уђемо на задњи улаз Скупштине. Апсолутно нисам желела то. Ја не улазим... Ја сам председница Владе Републике Србије. Ја сам поносна на своју земљу. Ја нећу да улазим у Скупштину на задњи улаз. Никакав Бошко Обрадовић, никакав насилник из Двери, никакви насилници из Савеза за Србију мене неће спречити да као човек, председник Владе уђем у Скупштину Републике Србије и поднесем извештај народним посланицима и грађанима Републике Србије. Нисмо се уплашили. Нећемо пристати на ултиматуме. Сачуваћемо ред и демократски поредак. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, ја се не бих сложио да је Драган Ђилас био само министар, шеф народне канцеларије и градоначелник. Ја бих рекао да је он више крадоначелник, јер док је град тонуо у дуг од 1,2 милијарде, он је приходавао 720 милиона евра.

С тим у вези питам министра пољопривреде и министра финансија – да ли може у току године, уколико будемо штедљиви и пажљиви, пажљиво руковали новцем, да ли је могуће наставити програм занављања тракторске механизације? Дакле, програми прикључне механизације постоје. Постоје разни други програми, сточарство, воћарство итд., али пре годину дана смо имали активно обнављање неколико хиљада трактора, пре свега за мала пољопривредна газдинства. Дакле, са тих 720 милиона евра колико је приходовао Драган Ђилас могли смо обновити 72.000 трактора за мала пољопривредна газдинства. То говори о заједничком злочиначком подухвату бивше власти, бившег режима.

Даме и господо народни посланици, с тим у вези питам министра финансија и министра пољопривреде – да ли планирамо у наредном периоду да решимо дугове пољопривредних произвођача за пензијско и инвалидско осигурање, то министар пољопривреде сигурно зна, и дугове за здравствено осигурање, зато што то укупно износи око 200 милијарди динара? То оптерећује пољопривредна газдинства и то је немогуће вратити. Дакле, ако се усудим предлагати, могу да се отпишу камате или да се дуг прода за негде 5–10% или да се компензује са правом на подстицаје. Дакле, интересује ме шта ћемо у том правцу урадити.

На крају да кажем да министар пољопривреде и министар привреде треба да одговоре – да ли планирају, јер пољопривреда више није питање само пољопривреде, већ и демографије, да сем пољопривредног развоја у малим срединама покушамо да развијемо прерађивачку индустрију на бази кооперативе, попут неких европских земаља, да због демографије нађемо посла и за оца на њиви и за сина у преради и да на такав начин обновимо Србију, да зановимо и становништво и да сви буду задовољни и да буде за сваког посла и хлеба? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Александар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Хвала.

Поштовани председавајући, поштована председнице Владе Републике Србије, господо министри, даме и господо народни посланици, Србија је, захваљујући тешким али успешним мерама Александра Вучића у привреди и економији, данас економски много снажнија него што је била. Захваљујући упорном и вредном раду у области безбедносних структура, Војсци Србије, војнички смо и безбедносно далеко јачи него што смо били.

Споља је веома тешко угрозити Србију, али изнутра је веома лако. Изнутра је то веома могуће. Ми смо спремни да се одбранимо од сваке претње која може да дође ван наших граница, али оно што се припрема и

што се ради унутар наших граница, то је нешто о чему морамо да водимо рачуна, баш сви заједно.

Од тога да се људима прети, најављују силовања, вешања, убиства, ми смо направили готово нормалну појаву, као да је то нормално. На то се више нико не осврће. Када силеције, као што је Бошко Обрадовић или неко од његових савезника, Ђилас, Јеремић, кажу за некога да није нормалан, да га треба обесити, када спале нечију лутку, ми се ни не љутимо више. Ми смо то прихватили као нешто најнормалније и страшно је што смо у наш јавни и политички живот увели такав облик понашања да је потпуно нормално и прихватљиво вређати, мрзети, позивати на нечије убиство.

И онда после тога, наравно, мора доћи до употребе силе. И онда после неког времена наравно да, кад вас нико не казни и када је сасвим у реду да линчујете екипу „Контравизије“ на протесту, ко год да организује тај протест, нисам најсигурнији, они нису више сигурни ко су и шта су, онда је нормално да ћете на крају завршити тако што ћете упасти у Радио-телевизију Србије, тако што ћете покушати да упаднете у Председништво Републике Србије у тренутку када се у њему налази председник Републике Србије. У којој то земљи на свету је то нормално и прихватљиво?

Србију може да уздрма и да сломи само оно што долази из ње, никако оно што ће доћи споља. Ми смо јачи од спољних претњи, али оно што се може десити унутар нашег народа јесте оно што може да нас забрињава и обеспокојава, све заједно, без обзира на то чиме се бавили и без обзира на то шта радили.

Наш основни и главни циљ је да људи живе боље. То се постиже инвестицијама. Којим инвестицијама, када вас испред Народне скупштине сачекују батинаши? Ко хоће да дође у земљу у којој 300 батинаша може да упадне у Радио-телевизију Србије и да каже – хоћемо да се обратимо директно у програму? Какве инвестиције очекујете тамо где се скуп пар стотина батинаша и каже – ми ћемо или сменити председника који је добио милион гласова или ћемо га ликвидирати? У којој то земљи, како то очекује било ко да добијемо стране инвестиције? Ко хоће да дође да донесе озбиљан новац и да веже своју економску судбину за земљу у којој се политички противници пребијају, у којој се пале лутке, у којој се носе вешала, у којој се прети легитимно изабраном председнику, у којој Влада Републике Србије и посланици Републике Србије треба да не уђу у Народну скупштину Републике Србије?

У такву земљу се не улаже. То и јесте циљ ових батинаша. То и јесте њихов циљ, да Србија поново постане лоше место за живот, да Србија поново постане оно место за живот пљачкашких приватизација, оно место за живот где је било довољно да си на власти, па си одмах постао власник свег маркетиншког простора у Републици Србији, па постанеш онај који

купује све секунде Радио-телевизије Србије унапред годину дана и онда тргујеш и радиш шта хоћеш и како хоћеш са њима. Таква Србија може да се направи уколико би батинаши победили.

Избори, када год они буду били, а ја се лично као коалициони партнер СНС-а залажем да они буду што пре, да што пре изађемо пред грађане Србије и да свако покаже шта има – они своју мржњу и насиље, а ми оно што смо радили свих ових година, да они покажу како ће грађани Србије живети боље када нас буду вешали и када буду палили, а ми да покажемо како ће живети боље када будемо наставили са политиком Александра Вучића. Ја се залажем да ти избори буду сутра, ако је могуће, да буду што пре. Када год они буду били, они ће бити демократски, фер и мирни.

Заиста се захваљујем Министарству унутрашњих послова на начину на који је издржало да сачува ред и мир и у време најгорег насиља у Београду. Требало је издржати то. Јако је тешко гледати своје људе које вређају, плују, нападају, ударају, када падну, шутирају их, јако је то тешко гледати. Знам како су се осећали полицајци у том тренутку, као што знам како се осећао и министар Стефановић у том тренутку, као што знам како се осећао и председник Вучић у том тренутку. Тешко је не одговорити људски и рећи – кренули сте силом, силу ћете и добити. Али државник се уздржи и каже – не, нећемо насести на то што радите и нећемо вам дозволити да од Србије направите балканску крчму; нећемо вам дозволити да Србија буде место где ћете се убијати и тући, где ћете оживљавати своје најниже страхове, нећемо.

Кад год буду били избори, биће мирни, биће сигурни, биће демократски, биће избори на којима ће народ рећи шта мисли, а то, изгледа, и јесте главни проблем.

Нама се, и то је добро да чују грађани Републике Србије, најављује „Мајдан“. Нама се најављује да ће се овде камповати, да ће се доносити шатори, да ће се блокирати институције, да ће се блокирати појединци, ауто-путеви, школе, да ће се зауставити нормалан живот у Србији. То се радило у Украјини пре него што је почео грађански сукоб, то се дешавало у Македонији, то се дешавало у Румунији, то се дешавало у свим оним местима где је после било јако тешко живети. Они хоће да уведу „Мајдан“ на тргове наше земље.

Да вас подсетим, сећате се Евромајдана у тој истој Украјини? И ми смо имали Евромајдан. Сећате се покушаја да се аутомобилима блокирају улице, тргови, мостови, а исто се радило и у Украјини. Све до једне, понављају се идентичне шеме понашања, понављају се идентични облици понашања и просто се човек понекад пита како их није срамота да не смисле нешто ново, да нађу бар неку нову идеју, него искључиво

понављају оно што је рађено у другим земљама, а оно што је те земље учинило несрећним, подељеним и сукобљеним.

Они већ сада најављују да ће радити то и вероватно и немају ништа друго да раде. Знате, када видите да на један од најтежих и најтужнијих дана у нашој новијој историји, на дан почетка НАТО агресије, ви немате уједињену нацију, тачније имате уједињену нацију, сви грађани Србије су били уједињени у болу тог дана и сећају се оних који нису са нама, осим вођа опозиције који су на тај дан отпутовали у Вашингтон. Говорим о Драгану Ђиласу, који је то време искористио не да каже – је л' осећате одговорност за бомбардовање, је л' осећате потребу да се извините српском народу, је л' осећате потребу да кажете да је то била страшна грешка? Не, него је то време Драган Ђилас у Вашингтону искористио да каже – Србија је недемократска земља, Србија је грозна земља, у њој нема слободе, у њој нема избора, у њој влада диктатура. Па таква земља се бомбардује. Па такву земљу треба бомбардовати. Искористио је време да да оправдање онима који су нас бомбардовали зашто су нас бомбардовали.

Када пустите то у медијима, онда просечан грађанин, који се много и не занима ни за Србију ни шта се дешава, каже – па били смо у праву пре 20 година. Видите каква је то земља. Нација је била уједињена тог дана и у болу и у сећању и у пијетету, али они који покушавају да се врате на власт и да још једном зајашу Србију, нису били са својим народом. Били су тамо одакле су мислили да могу највише да повреде српски народ и да повреде ову земљу.

Још једном, хоће да направе „Мајдан“. Избори ће бити фер и демократски, по правилима која су направљена много пре нас.

Ја ћу вас, даме и господо... Сви делимо заједничко искуство. Када смо били у опозицији, нисмо тражили никакве промене изборних услова, само смо тражили изборе. Били смо сигурни да је народ уз нас и само смо тражили изборе. И победили смо по изборним условима које су они донели, никако другачије. Само смо тражили фер, поштене и демократске изборе. И када смо имали стотине хиљада људи на улици, баш овде испред овог дома, нисмо зауставили живот ни једног јединог часа. Нисмо спречили ниједног посланика да уђе и да ради свој посао. Нисмо упали у РТС. Нисмо упали у Председништво. Нисмо упали у Владу Републике Србије. Нисмо повредили ни једног јединог полицајца, јер смо знали да су то наша браћа, јер смо знали да су то наши пријатељи и наше комшије. Нисмо користили силу. Они користе силу чак и кад немају људе на улици.

Грађани Србије морају да знају да ћемо учинити све да демократија надвлада фашизам, а не може бити ништа друго него фашизам кад претите, палите, вешате, тражите силовања и не може бити ништа горе него кад вређате и понижавате своју земљу на дан највећег бола у новијој

историји своје земље. На тај дан, ако немате ништа да кажете, ћутите, сакријте се, ћутите. Немојте пљувати своју земљу на дан када се сећамо седамдесет деветоро убијене деце. Немојте ићи тамо одакле су нас бомбардовали. Само тај дан издржите да се правите да вам је стало до ове земље. Само тај дан издржите.

Нису издржали ни један једини дан. Баш као што се окупе овде на степеништу и, уместо да прихвате да се боре за оно у шта верују, ако и у шта верују, у Народној скупштини Републике Србије, послуже се још једном некаквим бедним покушајем да буду велики, снажни, још једном се избрукају. Грађани Србије, чак и они који су за њих гласали морају добро да се запитају – да ли је мој глас дат да би неко стајао на степеницама и спречавао народне посланике и Владу да раде свој посао или да заступа моје интересе?

Даме и господо народни посланици, кад год буду избори, биће фер, демократски и на њима ће одлучити српски народ и грађани Србије. Нико други. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Поштоване колеге, народни посланици, хвала на питањима која су постављена и ја ћу искористити прилику да дам један кратки осврт на све оно што смо радили у овим областима које сте малопре, господине Ристичевићу, поменули.

Хајде да кренемо од прве ствари. То је пре свега буџет за пољопривреду. Претходних неколико недеља сам неколико пута био у Парламенту и разговарао са посланицима у оквиру различитих законских предлога. Тада смо у оквиру расправе ваљда дошли до коначног нумеричког закључивања да је 53 и 54 више од 18, зато што стално слушам како су субвенције пре десет година биле веће, 2009, 2010, 2011. Хајде да се вратимо поново на још један кратак час за први и други разред основне школе, за све оне који не знају да рачунају. Бар у мом селу, у мом граду, 54 је више од 18.

Данас буџет Министарства пољопривреде износи 54 милијарде динара, а пре седам, осам, десет година износио је 18-19 милијарди. Мислим да је ово важно због јавности подсетити, јер врло често се то спомиње, а то сам чуо јуче од неких стручњака, како су много мање субвенције него што су биле. Па можда у оном делу који се односи на хектаре, али немојте заборавити да је тада један министар увео субвенције од 12.000 или 14.000 динара и није исплатио све субвенције, него смо добили 59.000 тужбених захтева које смо морали да платимо после

судског поступка. Па шта је то? Значи, треба да обећаш нешто што ниси у стању да испуниш. Можеш онолико да предложиш, предвидиш колико ти је јорган дугачак. То је ваљда код сваке куће тако, код сваког нормалног домаћина.

Хајде да се вратим на питање господина Ристичевића везано за тракторе. Године 2017. Влада Републике Србије је имала програм за набавку трактора и подстицање пољопривредника у сектору воћарства, повртарства и виноградарства. Да подсетим, у том тренутку Влада је давала негде око 15.000 евра максимални поврат за набавку трактора. То су били трактори снаге од 25 киловата до 100 киловата. Тада сам исто слушао приче, каже, поделиће 100-200 трактора, то како коме дође па онда ћао, неће за остале бити. И, мало су се преварили у целој тој причи. Поднето је 2.400 захтева за тракторе, 2.100 захтева усвојено, исплаћено, људи добили. И оно што је најважније, тад је било речи о обнављању пољопривредне механизације, односно трактора за мале пољопривреднике који дотада никад нису имали прилику да набаве трактор.

Идемо корак даље. Исто тако, сви ти стручњаци у претходних десет година, више не знам ни ко је био министар пољопривреде, не могу, право да вам кажем, да се сетим, знам само, ваљда му дођем 13. министар пољопривреде после 2000. године, ко 13. прасе.... Који сам? Петнаести? Ето, професор Шеварлић боље броји. Он увек има те проблеме са бројевима. Али небитно, 13, 15. који год био, прасе је прасе.

Јако је важно рећи да ми ИПАРД нисмо имали никад. Осам година су причали о ИПАРД-у. Зашто причамо о ИПАРД-у? Зато што је један од начина да набавите трактор и кроз ИПАРД. Осам година причали те биће јуче, те биће прекосутра, те биће за три дана, те за шест дана, те овамо, те тамо, али Влада Републике Србије, коју је у том тренутку водио Александар Вучић, заједничким активностима неколико министарстава, и Министарства финансија и Министарства за европске интеграције и Министарства пољопривреде, успела је да добије акредитацију за ИПАРД и распише прве конкурсе и већ ту имамо прве, не прве, 500 захтева смо имали по првим конкурсима. Конкретно за тракторе је било 393 захтева. Ми такву прилику нисмо имали раније.

То је опет за оне пољопривреднике који су, како да кажем, на неком средњем нивоу, који могу да набаве машине које су јаче снаге. Наравно, ту је кренуло спочитавање – сада ће ту неки тајкуни, тајфуни, не знам ни ја више ко, имати право. Е, мало су се прешли. У целој тој причи не могу да учествују оне пољопривредне компаније које имају веће количине пољопривредног земљишта, зато што је ово програм који је намењен за мале и средње пољопривредне произвођаче. Шта ћу им ја, ваљда су

мислили да то 2008, 2009. и 2010. године у Влади Мирка Цветковића, када је био Ђилас, када је био не знам ни ја ко министар пољопривреде, Душан Петровић, ваљда су то они хтели тако да поставе. Е, неће моћи ове ноћи.

Хајде, идемо даље. Што се тиче трактора, била је актуелна прича око набавке дизел-горива. Министарство финансија, Влада Републике Србије одобриле су две милијарде за набавку дизел-горива, за пољопривредне произвођаче, 60.000 по хектару, 20 динара по литри, па је онда било приче – кад ће то бити исплаћено, неће то бити на време.

Да сада ја изнесем тачне податке, закључно са јучерашњим даном. Мислим да је јако важно, због јавности то рећи. Ми имамо 176.908 пољопривредних газдинстава која су исплаћена закључно са јучерашњим даном. Они су добили подстицајна средства која су намењена по хектару, исто тако за набавку дизел-горива. Дакле, како смо и рекли, а рекли смо у року од седам дана од подношења захтева, добиће средства. Није седам, извините, било је три. Немојте да се љутите.

Још једна ствар, која се тиче набавке сировине која је неопходна за пролећну сетву, и ту ствар радимо. Ко је поднео захтев, он је добио новац, а ко није поднео захтев, ја га молим да до 30. априла то учини, јер је тада последњи рок. Ја се надам да ће сва ова пољопривредна газдинства која се баве активно пољопривредом, којих још има, који нису поднели захтев, ја их молим да то ураде. Уплатићемо на рачун одмах у року од неколико дана када поднесете захтев преко надлежне филијале Управе за трезор.

Што се тиче новог програма за тракторе, мислим да је то кључ ове читаве приче о првом питању. Наравно, да да. Размишљамо о томе и наравно да ћемо покушати заједно са Министарством финансија и Владом Републике Србије да се нађу средства. У другој половини године идемо са једним новим програмом за набавку трактора, за она лица која не могу да добаце до ИПАРД-а, која нису по свом капацитету и по својој економској снази које остварују у оквиру пољопривредне производње и немају снаге да то реализују. Ја се надам новом циклусу од бар 1000-1500 нових трактора.

Имамо још једну ствар. Та господа 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009. и 2010. године размонтираше онај ИМТ до последњег дела. Што би рекао у једном филму, „остали само дугмићи“. Пре годину и по дана, када је тадашњи председник Владе био у Индији и остварени први контакти са неколико великих светских произвођача, а ја само морам због јавности да подсетим, од 10 највећих произвођача трактора на свету, три потичу из Индије. Ми смо онда ушли у активне преговоре са тим компанијама и, гле чуда, успесмо да нађемо партнера да купи бренд ИМТ, да купи локацију на подручју општине Сечањ, Јарковац, која се сада реконструише и, ако бог да, тамо негде у јулу, августу месецу ми ћемо имати прве српске

тракторе 537, 539, 565, који ће бити произведени у Србији, 577, шта год. Значи, оне трактори и они ће бити презентовани на простору, на пољопривредном сајму који ће се одржати од 11. маја у Новом Саду.

Јако је важно да имамо свој трактор, да имамо српски трактор и да подстакнемо набавку те врсте трактора. Ја се захваљујем свима који су нам пружили подршку, надлежном Одбору за пољопривреду, колегама из других министарстава.

Има још једна важна ствар која се тиче трактора и ту је јако била важна синхронизација са МУП-ом, пошто су се појавила пољопривредна удружења, везано за ове таблице и обнову регистрације за пољопривредне машине, пред посланицима овог дома нашле су се измене закона на иницијативу МУП-а где је продужен рок, односно одложен рок који је био предвиђен за регистрацију трактора, уз одређене услове који морају да се испуне, али у сваком случају, много лакше. Имамо ту две стране читаве приче. Морамо да водимо рачуна и о безбедности, а и о потребама пољопривредника за пољопривредну производњу.

Хајде да идемо на друга питања. Ја се извињавам, ако превише узимам времена, ја ћу да скратим. Ја се стварно извињавам. Пошто видим да је тема пољопривреде све актуелнија, све важнија, хвала богу да су се већ једном сви сетили да је пољопривреда толико важна. Ја мислим да се слажете са мном. Неки климају главом, а неки ћуте, али нема везе, полако, и они што ћуте, схватиће и они.

Што се тиче ПИО за пољопривреднике, нема црње рупе која тренутно постоји. Сто осамдесет милијарди динара у овом тренутку су обавезе које српске пољопривреднике муче по основи обавеза из ПИО и здравственог осигурања. Зашто је то тако, сада можемо да идемо у рикверц 30 година. То ваше наслеђе које имамо овим поводом, зато што постоји обавеза свих да буду у систему, свако ко има више од пола хектара земље, мора да буде у систему, шта је то изродило за све ове године? Дакле, 330.000 обвезника ми имамо у овом тренутку који се, обвезници по различитим основама осигурања а повезано са пољопривредом. Радимо тренутно пројекат са Светском банком да урадимо ову анализу и то заједно радимо са Министарством за рад да решимо овај Гордијев чвор који постоји.

Замислите ситуацију, имао хектар или имао 100 хектара, ви морате исто да платите за доприносе за ПИО. То су неки пре 10, 15, 20 година увели. Да ли је то нормално? Не може човек на једном хектару земље да направи исти приход као човек на 100 хектара земље и да притом то плати нешто мало више од 80.000 динара годишње. То није нормално. Са друге стране имате још један већи апсурд. То је да, плаћао 15 година доприносе, плаћао 40 година доприносе, имаш исту пензију. Да ли је то нормално?

Видим да и професор Шеварлић потврђује ово. То значи да смо још неке убедили. Хвала вам на томе.

Гледајте, људи, морамо пресећи овај Гордијев чвор и у прву је посланик Ристичевић када каже да морамо наћи механизам. Нама је идеја да у истом дану нађемо механизам како да решимо ове обавезе које постоје и да утврдимо нова правила игре и припремамо тај систем. Ја се надам да ћемо у току ове године моћи да пред овај дом изађемо и да већ једном ово решимо. Ово је болно питање. Гледајте, ми тренутно у бази имамо, од 330.000 обвезника, 7.000 обвезника који су или мртви или су осигурани по другом основу. Дакле, не могу да буду, не можеш да будеш два пута осигуран. Можеш бити само једном осигуран. То је дугогодишње наслеђе које постоји.

Имамо још једну следећу ствар. Анализирајући економско стање пољопривредних произвођача, свега негде око 70.000, 80.000 пољопривредних газдинстава, има економску снагу да у овом тренутку може да у пуном капацитету испуњава своје обавезе. Ми морамо наћи начин како да ове остале увучемо у систем преко система подстицаја. Не може то преко ноћи. Ово је јако осетљиво питање. Ово је једно важно политичко питање, питање које је важно за, пре свега егзистенцију великог броја домаћинстава, нарочито изражено у оним деловима Србије која су мање развијена, пре свега мислим на источну Србију, захтеваће посебне циљане мере за сваки простор.

Искористио бих прилику данас да честитам Пољопривредном факултету у Земуну рођендан, 100 година постојања. Дакле, једној институцији која је изнедрила, поред Пољопривредног факултета у Новом Саду, поред факултета у Чачку, изнедрила сав овај капацитет који ми у овом тренутку имамо у пољопривреди. Ја им још једном честитам на томе.

Да се вратим на трећу, и те како важну, можда и најважнију ствар. То је прича о прехранбеној индустрији. Не постоји сектор над којим је учињен већи геноцид након 2000. до 2010. године него што је то прехранбена индустрија Србије. Не постоји део привреде Србије који је више девастиран. Сем у једном делу млинско-пекарске индустрије и нешто прераде семена, сви остали делови, нарочито прерада воћа и поврћа, унакажени. Значи, буквално унакажени. Бирам речи, али ако бирам речи па кажем унакажен и геноцид, онда можете мислити колико је то далеко отишло. Не може ниједна пољопривреда, не може ниједна земља да се развија без прехранбене индустрије и без отворених тржишта на која можете да извозите или своје примарне производе или ове производе из прехранбене индустрије. То једно без другог не иде.

Свако ко каже да је посао министра пољопривреде искључиво само да се бави усевима, тај је нешто помешао. Озбиљно помешао, јер без

прехранбене индустрије нема развоја пољопривреде. Влада Републике Србије јануара месеца ове године донела је посебну уредбу о подстицајима за инвеститоре који желе да улажу у прехранбену индустрију. Ту мислим на све инвеститоре, без обзира да ли је он домаћи или страни. За сваког инвеститора је предвидела, уколико инвестира у сектор прехранбене индустрије, посебну линију финансијског подстицаја како бисмо развили овај сектор.

Ми смо земља која извози преко четири милијарде долара у пољопривреди прехранбене индустрије. Тај потенцијал је много већи, али морамо да развијемо и прераду воћа, и прераду поврћа и прераду житарица у неке друге полупроизводе и финалне производе, јер без тога нема ни развоја. Кажемо да нам је учешће пољопривреде у БДП 8-9%, у зависности од године. Нама треба да буде мање учешће основне пољопривредне производње, а прехранбена индустрија много већа. Тако ћемо ми решити наш проблем који имамо везано за прехранбену индустрију.

И поред ове финансијске подршке коју је Влада предвидела нама је неопходно отварање тржишта. Људи, ми смо земља која има седам милиона становника. Прехранбена индустрија је била пројектована за тржиште од најмање 22 милиона становника. То је као да у један ауто који је, овако, слабије лимарије, убаците мотор од 3.000 кубика, па он ће пре или касније да се распадне. То је била прехранбена индустрија Србије после губитка тржишта 22 милиона становника. Замислите ситуацију, ако желите да упалите било коју фабрику и укључите струју, ви производили 1.000 или 5.000 тона, они су тако пројектовани да у сваком тренутку морате исту количину енергије да потрошите, а самим тим имате веће трошкове, јер немате више тржиште. Е, зато смо кренули са отварањем и тржишта Турске за прехранбену индустрију која се тиче говеђег меса, за сектор сунцокретовог уља.

Ево, сад има једна ексклузива, ако неког интересује, 14. априла у Србију долазе инспектори из Агенције ЕСМА који ће радити контролу српских прерађивачких капацитета у сектору меса да отворимо крајем маја тржиште Србије за тржиште Голфског залива, тржиште Емирата, Саудијске Арабије и других земаља у Голфском заливу. То је тржиште које има највећи платежни потенцијал, а нама у ствари то треба. Нама је то неопходно да бисмо могли да пласирамо, поред ових тржишта које смо отворили, Египта за пшеницу, Турске за говеђе месо, сунцокретоно уље, тржиште ЕУ са којим највише остварујемо развој, тржиште Евроазијске уније. Немојте да заборавите да је пре неколико дана постигнут нови споразум са представницима Русије, Белорусије, Казахстана, Јерменије да се за још неке пољопривредне производе и прехранбене производе без царина отвори ово тржиште.

Заједно са осталим министарствима радићемо на овоме. Ми ако не урадимо ово са прехранбеном индустријом, ја се надам да ћемо имати подршку свих за ово, тешко да ћемо моћи пољопривреду да пребацимо у овој видео-игрици са нивоа два на ниво три. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Даме и господа народни посланици, господине Ристичевићу, да одговорим на ваше питање које сте поставили око Града Београда, ситуације у Граду 2013. године и да упоредим са ситуацијом на нивоу државе Србије тада и сада.

Дакле, на крају мандата Драгана Ђиласа укупне обавезе Града Београда, укупан дуг Града Београда, када саберете јавна предузећа и градске општине, био је 1,2 милијарде евра. Буџетски дефицит Града Београда био је нешто изнад 20%. Да подсетим грађане Србије и грађане Београда, само трудницама и породицама, установама социјалне заштите, школама и вртићима дуговано је стотине милиона динара.

У то исто време предузећа и компаније које су биле у власништву Драгана Ђиласа расле су, зарађивале све више и више и јасно, нажалост, немам тај дијаграм овде код себе, видите како је Град Београд ишао доле и како је пропадао из године у годину, а како су паралелно расле и у профиту, у добити и у приходима фирме Драгана Ђиласа. То показује колико се он бринуо о граду Београду, колико се бринуо о грађанима Београда, а како се бринуо за свој приватни џеп.

Да вас подсетим, сетите се само подземних контејнера. Дакле, хиљаду и нешто подземних контејнера који не личе ни на шта, где је шест милиона евра градских пара уложено у фирму која и не постоји и отишла је у стечај. Тај трошак и ту одлуку Драгана Ђиласа платили су грађани Београда.

Сетите се само Пионирског града. Дакле, Пионирски град, који је место где смо ми одрасли, где су деца одрасла, он је тај Пионирски град одузео, направио га да буде место за организацију „Великог брата“. Уместо да се деца тамо забављају, да уче, да се едукују, он и његова фирма су зарађивале новац од тога. То довољно говори, опет, о начину на који је водио рачуна и о граду Београду и о деци и о грађанима Београда.

Сетите се само такозване реплике Теразија на Новом Београду коју је неко направио; 500.000 евра је Град Београд уложио у то. Само је ветар дунуо, однео је реплику Теразија, али такође је однео и 500.000 евра из буџета Града Београда због једне лоше одлуке Драгана Ђиласа.

Сетите се набавке „Соларисових“ аутобуса, 200 аутобуса који су плаћени по аутобусу преко 200.000 евра. Исте такве аутобусе „Икарбус“,

домаћа фабрика у Земуну, правила је за 30.000 или 40.000 евра мање, па пута 200 аутобуса, то вам је осам милиона евра директна штета за буџет Града Београда, за грађане Београда, али је неко од тога имао користи. Да не говорим о „Кафовим“ трамвајима, где је један трамвај плаћен 2,3 милиона евра. Град Дебрецин је за скоро дупло мање пара набавио исте те трамваје од истог произвођача.

Дакле, тако могу сатима и сатима да причам, а то вам говори колико је неко, неко је у овом случају Драган Ђилас, имао циљ да себе и своје фирме обогати, а на штету и на рачун грађана Београда.

Када погледате град Београд данас, он је потпуно консолидован. Постао је град дизалица, град кранова. У то време тако није било. Када погледате „Београд на води“, пројекат за који су се смејали и говорили да се никада неће десити, да је пуста машта Александра Вучића, од најружнијег дела Београда направили смо највеће градилиште у овом делу Европе, покренули нашу грађевинску индустрију, покренули нашу привреду. Имате сваки дан, и кад погледате са „Бранковог моста“ и са „Газеле“, видите колико се градилиште развија. Преко 1.500 радника сваки дан ради на том градилишту, сваки дан зарађује за свој хлеб и то је слика и прилика Србије данас у односу на Србију 2010, 2011, 2012. године.

Када погледате нашу земљу и сваки макроекономски показатељ у овом тренутку, ја не кажем да је све идеално, дакле и даље је ситуација тешка, али сигурно смо на добром путу да из године у годину подижемо квалитет живота грађана Србије и да подижемо животни стандард.

Године 2013. стопа незапослености у нашој земљи била је 25,9%. Дакле, сваки четврти Србин није био запослен. Данас је та стопа незапослености негде око 12%, дакле скоро два и нешто пута мања него што је била 2013. године. И даље је висока, али се зато, уважени посланици, сваки дан боримо за нова радна места, за нове фабрике, за то да наши млади остану у овој земљи, да своју будућност нађу овде, а не да путују и одлазе у Аустралију, Канаду, Америку и где већ.

Када погледате стопе раста када су Драган Ђилас и Вук Јеремић водили Србију, то су стопе раста негативне. Минус 3,1 2009, па је 2010. била негде око нуле, па 2011. опет минус. Ми сад имамо стабилне стопе раста из године у годину. Прошле године 4,3%, 4,4% стопа раста нашег БДП-а. Једна од највећих у Европи. Међу пет или шест земаља које расту брзо у Европи, е, међу њима је прошле године била и Република Србија.

Ако погледате учешће нашег јавног дуга у БДП-у, било је 77-78 2014. године као последица потпуно погрешне политике људи који су тада водили Републику Србију, где су се задуживали из године у годину и тај социјални мир, како су га они звали, одржавали тако што су задуживали генерације које долазе. Ми смо ту трајекторију јавног дуга зауставили и

данас је јавни дуг у односу на БДП 50,1%. Мастрихт, дакле неки стандард и ЕУ је 60%. Дакле и тај део смо урадили како треба, управо размишљајући о генерацијама које долазе и о томе да наша деца немају проблем са високим каматама, великим кредитима и великим задужењима које је имао Драган Ђилас и људи који су били тада са њим на власти.

Дакле, сваки макроекономски показатељ данас нам је бољи него што је био пре пет, шест или седам година.

Ако погледате укупне стране директне инвестиције, прошле године су биле преко три милиона евра. Фабрике се отварају у сваком граду у нашој земљи. Трудимо се да сваки млади и сваки старији има прилику да свој новац заради у нашој земљи и то је политика од које нећемо одустати. То је визија Александра Вучића, коју је покренуо још као председник Владе 2014. године. То је политика коју наставља и ова влада, где се боримо за бољи животни стандард, за веће плате, за то да свако ко жели да ради у Србији ту могућност и ту прилику и добије, а да заборавимо, али не можемо никада да заборавимо у потпуности, слике Пионирског града где смо уместо деце имали за време Драгана Ђиласа „Великог брата“, да заборавимо огромне дугове и огромне дефиците које нам је оставио Драган Ђилас и њему слични, него да се бавимо данас нашом земљом, будућношћу ове земље, нашим градовима, нашим селима и, оно што је господин Недимовић рекао, да решавамо проблеме које дуго нико није решио, али да гледамо у будућност и да свакоме ко жели у овој земљи да нађе своју будућност буде сваким даном све боље и боље. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има председница Владе госпођа Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Говорили су министри, али желим, поштовани народни посланици, да пробам да закључим. Мој утисак, који делим са грађанима Србије, током кампање „Будућност Србије“ коју је иницирао председник републике господин Александар Вучић да бисмо разговарали са грађанима, поднели им извештаје, чули шта они мисле и видели шта даље треба да урадимо за сваку општину, за сваки град, за сваку месну заједницу, јесте да се ми налазимо, и мислим да ћете се сложити са мном у томе, у једном потпуном времену апсурда, у једном времену апсурда где ми треба да трошимо своје време и своју енергију на разјашњавање ствари које су стварно невероватне.

Ми треба да одговарамо људима који нам говоре, на пример, о владавини права, а ти људи који нам говоре и држе лекцију о владавини права, то су ти исти они људи који су 2006. године изменили Устав Републике Србије, без и једне једине јавне расправе, без слања на

мишљење Венецијанској комисији, на коју се данас толико позивају. То су људи који су у једном једином дану почистили 840 судија само зато што, по партијском кључу и по принципу партијске подобности, нису били са њима. Ти људи данас имају образа нам да причају о владавини права и како ће, када се врате на власт, они успоставити владавину права. А ми треба да одговарамо, ми који имамо јавну расправу о много мањим изменама Устава која траје дуже од годину дана, који идемо на два круга консултација са Венецијанском комисијом, који ниједног судију и никога у правосуђу нисмо заменили. Никога у независним институцијама нисмо дирали. Ништа нисмо променили, почевши од Пословника у овом дому, Пословника који ви поштујете, а због поштовања тог пословника и постојања таквог пословника који су они донели они данас бојкотују Парламент. Дакле, то је тај апсурд.

Нама причају о слободи медија људи који су именом и презименом у извештају Савета за борбу против корупције Верице Бараћ 2011. године идентификовани као људи који су, ја цитирам Верицу Бараћ, „заробили медије“. Дакле, тада је Верица Бараћ рекла: „Медији у Србији су заробљени, а власт је контролу над медијима успоставила преко Срђана Шапера и Драгана Ђиласа“. Даље каже: „Власт са тако успешном контролом медија не оставља никакву могућност за основне демократске процедуре“. Такође каже Верица Бараћ, ово ми је посебно било занимљиво с обзиром на насилан упад у РТС, Верица Бараћ каже у том извештају: „РТС није јавни сервис, него сервис странака и владајућих елита“. Ти људи нама данас причају о слободи медија? Они упадају насилно на Радио-телевизију Србије и ослобађају је? Па то су невероватни апсурди. То су заиста невероватни апсурди.

Ти људи нама причају о Косову и Метохији? Они су велике патриоте, људи који су изместили питање Косова и Метохије из УН и ставили га под ингеренцију ЕУ, људи који су 2010. године издејствовали мишљење Међународног суда правде да једнострано проглашена независност Косова од стране Приштине није у супротности са међународним правом, на које се Приштина данас сваки дан позива. То је урадио Вук Јеремић, лидер Савеза за Србију, човек који данас пребацује Александру Вучићу како решава питање Косова и Метохије зато што је Александар Вучић успео поново да стави питање Косова и Метохије на дневни ред, да се чује глас Србије.

То су људи који причају о Косову и Метохији, о томе какве су они патриоте а да смо ми издајници, то су људи који су на петнаестогодишњицу мартовског погрома над Србима на Косову и Метохији организовали блокаду Председништва, желели да блокирају председника Републике Србије, дозволили, свесно или несвесно, ја се само

искрено надам да је несвесно, дозволили да сви светски медији, уместо да причају о петнаестогодишњици погрома Срба на Косову и Метохији, о паљењу цркава и манастира, културног блага, не само српског народа него оног под заштитом Унеска, светске културне баштине, која је паљена, ломљена од стране Албанаца на Косову и Метохији, протеривања и убијања Срба, они су све то забашурили. Тај дан се о томе ништа није чуло, зато што су они цео дан дивљали испред Председништва у Београду.

Ти људи кажу – ја сам патриота. Када си патриота, што ниси на сав глас тај дан причао шта се пре 15 година урадило, него си тиме што си урадио покрио Приштину? Ја не знам како Рамуш Харадинај и Хашим Тачи могу њима да захвале да се тај дан – нису веровали људи, вероватно, од среће – да се тај дан не прича о 15 година погрома, него се прича о томе да они покушавају да блокирају легитимно изабраног председника Републике Србије.

Такође ми је било занимљиво, али све у складу са тим, на Твитеру је госпођа Весела Чернева, госпођа која је заменица директора Европског савета за спољне послове, након састанка са Ђиласом и Јеремићем написала, твитовала жена – опозиција у Србији, па је ставила фотографију са њима, забринута је око економије и грађанских слобода, много мање око Косова.

Ти људи причају овде како су патриоте, а оду у Брисел и једини утисак који оставе јесте да су они забринуте око економије. Йуди који су оставили 26% незапосленост, 51% незапосленост младих, данас су забринуте око економије, али су много мање забринуте око Косова. Ти људи нама данас држе предавање. Ми данас треба да одвајамо наше време и енергију. Уместо да радимо даље на структурним реформама, отварању радних места, реформи јавне управе, владавини права, ми треба грађанима да објашњавамо, да их подсећамо који су ово апсурди о којима ми причамо.

Причају нам људи о Европи, европским вредностима, који у Савезу за Србију имају људе који организују војне кампове за децу, који прете, вређају, физички нападају жене, људи који у потпуности стављају знак једнакости између фашизма и антифашизма.

Па Сергеј Трифуновић, велики лидер Покрета слободних грађана, каже – и левичару и десничару је стало да има пруге, путеве, правосуђе које функционише, просвету која функционише, а сада, да ли у кући држи слику Драже Михаиловића, Димитрија Љотића или Броза или, не знам, Коче Поповића, то је потпуно небитна ствар. Човек то каже у Крагујевцу где су љотићевци помагали Немцима да прикупе децу да их стрељају. То је небитна ствар? Не, то никада у Србији неће бити небитна ствар, а ви причајте о којим год вредностима хоћете.

Причају људи о ефикасној управи, они који нису могли људима да региструју адресе, који нису могли да уведу оне ПОС терминале да човек који дође на шалтер, када добије неку потврду и треба да плати 30 динара, ако има картицу код себе, не може ту да плати него иде, чека други ред у пошти или банци, па се враћа, па чека поново ред да преда ту уплатницу. Они нама причају данас о ефикасној управи.

Е, то су ти апсурди који су невероватни и невероватно је да ти људи имају образа уопште, после свега што су урадили и свега што нису урадили за грађане, да причају о томе какву ће они Србију да створе само да се поново домогну власти.

Ми морамо, то је наша обавеза, то је једна од важних ствари за Србију, да увек и стално подсећамо грађане Србије на ове апсурде и на ове ствари да се то не би поновило, а да, такође, онда то ставимо са стране и да се бавимо својим послом и размишљамо сваки дан о томе шта смо урадили за сваког појединачног грађанина Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. До два минута, колега.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, као неко ко је радио у ИМТ-у радујем се подстицајима за тракторе, пре свега производњи нових трактора.

Даме и господо народни посланици, надам се да смо претресли и да се неће десити оно што народ слуги. Народ је незадовољан пре свега зато што Бошко Обрадовић и Драган Ђилас од стране тужилаштва нису приведени правди. Народ такође пита колико насиља треба да уради Бошко Обрадовић да би се Загорка Доловац сетила да га приведе, односно да га суд процесуира.

Овде је упад у Полицијску станицу у Гучи. Они говоре о диктатури. Реците ми – да су упали у САД-у у полицијску станицу на овакав начин, да ли би из ње изашли? Такође, упади у РИК, камен у Скупштини, чупање микрофона у Скупштини, вожња камиона на полицију, тешко кривично дело, ударање председника Административног одбора, упад у РТС заједно са тестерама и са Ђиласом. Вероватно су мислили да је РТС пилана. Дакле, они се залажу за слободу медија, а при томе би да остваре цензуру, да направе контролу медија. Ђилас је томе вичан. Када власник десет телевизијских канала и две кабловске телевизије упадне у државну радио-телевизију, онда је то злоупотреба медија и тежња да поново успостави контролу медија. Овог пута не преко реклама, већ насиљем.

Такође, Драган Ђилас је ишао у САД. Ја морам да их замолим да знају да демократија није империјални производ који се може увести из

САД-а, који може постати приватно власништво као Двери, као Демократска странка, не може бити приватно власништво Драгана Ђиласа. Демократија се ствара изнутра.

Данас су избегли дебату, а приговарају нам о недостатку дебате. Морам такође да им кажем да у сукобу нас самих са собом сигурно губимо ми. Семе раздора је дало увек рекордан принос у Србији и зато их позивам да се поврате, дозову памети и да покушамо сви заједно да премостимо неке евентуалне недоумице.

Вас упозоравам да они планирају не само да бојкотују изборе, већ да спрече друге људе да изађу на изборе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Петар Петровић.

Изволите.

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ: Поштовани чланови Владе, у име Посланичке групе Јединствена Србија поставићу пар питања.

Прво питање које имам намеру да поставим, уз претходно објашњење и образложење, односи се на Министарство образовања. Видим, министар Шарчевић је вероватно морао због раније преузетих обавеза да раније оде, али се надам да ће неко од представника Владе овде, на челу са премијерком, моћи да одговори на то питање.

Наиме, уназад више година у Србији је све мање ђака у основним школама. Тај тренд се нешто у последње време почео позитивно мењати, уназад годину-две, и због популационе политике Владе Републике Србије и уопште долази до благог пораста новорођене деце, а то значи да ће бити и више ђака у основним школама. Оно што нас из ЈС интересује јесте да ли Влада планира, односно Министарство образовања, нормално преко Владе, да у неким наредним изменама Закона о образовању узме у обзир следеће чињенице.

Наиме, према сада постојећим прописима, основне и средње школе плаћају материјалне трошкове, плаћају социјална давања, плаћају јубиларне награде на терет локалних самоуправа. С обзиром на то, нарочито у оним срединама које су мање развијене локалне самоуправе, где прилив средстава није толико велик да могу да исплате све те трошкове, да ли Влада планира да те трошкове преузме, и Министарство образовања, како би на неки начин помогли тим основним и средњим школама, нарочито, кажем, у руралним срединама, где је економска ситуација таква да нема довољног прилива у буџет локалне самоуправе да би могли на време да исплаћују те трошкове па долази врло често, ово говорим на основу показатеља које имам, да многе школе буду блокиране тужбама просветних радника за исплату путних трошкова, за исплату јубиларних награда итд.?

С друге стране, такође се питање односи на Министарство образовања, да ли се размишља, да се вратимо у неко време, да ли се планирају кадрови, нарочито у средњем образовању и на факултетима, да се школују наши млади људи за она занимања која ова земља тражи, за која има потребе, а не само да се стекне диплома неке средње школе или неког факултета која, нажалост, сутра служи само као диплома, као доказ да је неко негде завршио неку средњу школу или факултет, али у том свом стеченом образовању и звању, нажалост, скоро да никада неће моћи да буде запослен? Мислим да би требало озбиљно размишљати у том правцу и о томе имати, да кажем, решење у неким законским предлозима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч председница Владе госпођа Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Пре свега желим да кажем да је, ви знате, и када сам овде представљала експозе и програм Владе Републике Србије, цео тим Владе недвосмислено рекао да је образовање један од основних приоритета рада ове владе и могу да кажем да сам стварно изузетно задовољна свим они што смо досада постигли и имамо још додатне, прилично амбициозне планове и наставићемо да улажемо.

Желим овом приликом такође да се захвалим свим народним посланицима који су гласали за Закон о Фонду за науку Републике Србије. Први пут смо у Србији основали Фонд за науку, који је кренуо са радом од јануара ове године. Ми смо у буџету за ову годину издвојили неких 500 милиона динара само за финансирање Фонда за науку, односно пројекта, а Министарство просвете, односно Фонд за науку ће расписати први позив у јуну ове године. Већ преговарамо и са Светском банком и разговарамо са ЕУ у вези са додатном финансијском подршком Фонду за науку, тако да се ја надам и очекујем да ћемо ми већ следеће, 2020. године чак 10 пута увећати буџет Фонда за науку, са 500 милиона динара на пет милијарди динара. Мислим да ће то бити јак сигнал нашим младим људима да се баве науком, да остану на факултетима, да остану на универзитетима, да остану на институтима и да се враћају у Србију.

Све то заједно, уз то што сам стварно изузетно поносна на то шта смо постали, прошле недеље је коначно дато и јавно саопштење од стране ЦЕРН-а, тек 23. пуноправна чланица ЦЕРН-а, што ће много значити нашим младим људима који се баве истраживањем и науком. То нису ни неке земље чланице Европске уније. То није ниједна земља у региону која је била у бившој Југославији. Дакле, то није ни Словенија, ни Хрватска, они су и даље посматрачи. Мислим да је ово велики успех за српско образовање и за српску науку.

Јако много улажемо и у реформу основног образовања, ово о чему сте ви причали. Мени је, рекла сам, изузетно драго да смо ми коначно почели, управо када причамо о томе, да припремамо наше младе људе за будућност. Увели смо у основе школе и предузетничко образовање, увели смо коначно и финансијску писменост. Надамо се да ће све више њих желети, као што је, рецимо, случај у Израелу, да отвара своје сопствене фирме, а не да чека да им неко да посао. Зато смо од 1. октобра увели ове пореске олакшице за новостворене фирме од стране младих људи. То ће у ствари бити стуб наше економије у будућности – предузетништво, флексибилна, агилна мала и средња предузећа. Дакле, упоредо са великим, јаким страним инвеститорима да имамо један јак сектор предузетника и малих и средњих предузећа. Улажемо и 100 милиона евра само у инфраструктуру за предузетнике, за иновације, старт-ап компаније. Стварно очекујем да ће у наредне три до четири године грађани Србије, а посебно млади људи, видети ефекте тога.

Драго ми је да могу да кажем, жао ми је, министарка Ђукић Дејановић је у Њујорку на седници Уједињених нација око одрживог развоја, министар Шарчевић је морао да оде и да се придружи председнику око неких обавеза, али ми је драго да вам кажем да смо ми у прва два месеца ове године имали пораст рођене деце од 10% у односу на прва два месеца претходне године. Још увек не можемо да кажемо да је то тренд и да је то захваљујући свему ономе што смо урадили у смислу подстицаја, финансијских подстицаја породици са децом, али се надам да је ово добар показатељ и да све оно што је председник Републике причао о важности тога да имамо више деце, односно цаба све ово што радимо ако немамо коме то да оставимо у Србији, почиње да даје резултате.

У том смислу могу да вам гарантујем да ћемо више пажње посветити руралним срединама и школама у руралним срединама и да ћемо видети како... Оно што нас стално критикују... Сећате се када је председник Вучић био премијер и када је рекао да не смеју више да постоје основне школе у Србији са чучавцима и са потпуно неусловним тоалетима за наше најмлађе, када су му рекли да се ми бавимо клозетима и канализацијом, а онда када сам ја почела да се бавим дигитализацијом, онда су рекли – што се не бавите канализацијом? Чиме год се ви бавите, они желе да се бавите оним другим. Поносна сам што се ми бавимо и канализацијом и дигитализацијом. Посветићемо још више пажње и улагаћемо додатна средства за наше најмлађе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Петар Петровић.

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ: Моје следеће питање односи се на енергетику и постављам га министру Антићу.

Уназад неколико година са задовољством можемо да констатујемо, не само ми из Јединствене Србије него и сви грађани у овој земљи, да је енергетска ситуација у Србији стабилна, да је снабдевање струјом стабилно, да је снабдевање гасом стабилно и у то име ја вам честитам, министре, на томе што сте врло успешан министар у тој области, за разлику од неких ваших претходника, када смо имали големе проблеме у енергетској ситуацији у земљи.

Оно што нас интересује, а вероватно интересује све грађане Србије, јесте каква је тренутна ситуација са Јужним током, гасоводом. Да ли смо близу реализације, с обзиром на то да има и оваквих и онаквих вести, јер сам сигуран да реализацијом тог пројекта, изградњом тог Јужног тока, не само да ће Србија бити стабилнија у снабдевању гасом, него ће вероватно, претпостављам, поред тога што ће држава зарадити, гас за крајње потрошаче бити, хајде да кажем, не јефтинији, него имати стабилну цену и грађани се неће плашити поскупљења?

Са друге стране, поставио бих питање и министру пољопривреде господину Недимовићу, који ме не слуша, а то је – да ли ће Министарство пољопривреде на време предузети одређене кораке да не дође, као што сваке године долази, до размимоилажења између произвођача и купаца малине и осталих јагодичастих производа, односно да се већ сада зна нека приближна цена коју ће произвођачи добити да не би било блокирања путева, протеста итд.?

Са друге стране, већ је крај марта, за пар дана почиње и април. Када ће почети, односно стварају се могућности за разне олује, градоносне облаке итд., да ли Министарство предузима неке мере у циљу бољег снабдевања локалних самоуправа противградним ракетама, да ли боље плаћа оне људе који раде на тим противградним системима? С друге стране, да се све то на време обезбеди да не буде после оно да лечимо. Боље је да спречимо. Ми из ЈС сматрамо да увек боље делати, предухитрити неке ствари него после тога исплаћивати накнаде штете итд. пољопривредним произвођачима који буду оштећени у, не дај боже, некој непогоди. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани господине Петровићу, поштовани председавајући, захваљујем на овом првом питању везаном за малинаре. Нема теже муке у овом тренутку него што је тај сектор. Морам изнети неколико чињеница, пре свега због јавности, зато што се врло често покушава и у политички вртлог уплести ова тема, а то је да је у Србији 2011. године било 13.500 хектара под засадама малине, углавном на

простору западне Србије, 2018. године имамо 23.000 хектара под засадама малине, готово пута два, с тим што принос по хектару на простору западне Србије пада. Има ту неколико разлога за то, али да не улазимо сада и не оптерећујемо читаву причу.

Ми смо имали неколико година везаних за малинарски сектор, 2013, 2014, 2015. годину, имали смо добре цене, добру тражњу, али због овог, да тако кажем, масовног подизања засада у оним крајевима и од оних лица која се тиме нису бавила ми имамо ситуацију да на данашњи дан имамо 59.000 газдинстава која имају мање од једног хектара под засадама малине и углавном се она налазе на простору неколико округа, које условно називамо западна Србија. Јако тежак проблем. Ове године ситуација неће, са аспекта истраживања тржишта, ништа спектакуларније бити боља него претходна година. Али оно што је јако важно, преко Националног савета за малину, који смо формирали претходне године, где радимо и са произвођачима и са откупљивачима, коначно смо дошли до правих чињеница о томе колики су то приноси, колика је цена произвођачка.

Немојте заборавити да имамо једну ствар која се променила. Цена радне снаге је скочила у задњих неколико година, тако да трошак пољопривредног произвођача који он има по једном хектару малине знатно је већи него што је то било раније, тако да они данас иду негде до 110-113 динара по хектару, уколико остварите осам тона по хектару. Нисам чаробњак из Оза и потпуно поштујем правила тржишне економије. Држава не може да гарантује никоме цену, али је држава предузела све у претходном периоду да репроматеријалом, минералним ђубривима и набавком горива смањи трошкове за пољопривредну производњу.

Ове године намеравамо да усвојимо два закона који би требало да помогну у разрешавању тог проблема. То је закон о регулисању тржишта пољопривредних производа и да изменимо Закон о подстицајима. Како пре свега мислимо овим законом да решимо то? Тако што ћемо тачно да знамо ко су откупљивачи, да имамо регистар откупљивача и ко ће положити, као код туристичких агенција, депозит за тај свој откуп, а не да имамо оне који откупљују малине па после уз ту тешку муку како их продају да не могу да наплате. Имали смо таквих случајева, не само за малине, за све друге воћарске културе. Тај закон би требало да се нађе пред народним посланицима после јавне расправе, која треба да крене ових дана. Што се тиче Закона о подстицајима, ми морамо увести и реорганизацију, односно да финансирамо подршку оним пољопривредним производњама спрам простора где оне најбоље успевају и развијају се, да ли с аспекта традиције, односно постојања пољопривредних произвођача, климатских услова, географских услова и тако даље.

Да се вратим на ову ствар која се тиче противградне заштите. Нама је дефинитивно неопходан нови закон о противградној заштити. Имали бисмо бољу синергију између локалних заједница и државног ентитета, али да не бисмо чекали сада тај нови закон, шта смо кренули да радимо? Две врсте мера смо применили за 2018. годину. Прва је набавка аутоматизованих противградних станица. Ми у Србији имамо 13 радарских центара. Најоптерећенији радарски центар је Радарски центар Колубара, који обухвата неколико округа, и ту смо имали највише штета, пре свега због градоносних облака који долазе, да кажем још једном због јавности, са простора Републике Српске.

Облаци не познају границе. Ми смо некада у јединственом систему противградне заштите СФРЈ имали тај систем координације. Сада га више немамо. У уторак ће бити заједнички састанак Министарства пољопривреде Владе Републике Србије и Владе Републике Српске. Биће у Сремској Митровици одржан и једина и главна тема ће бити систем противградне заштите. Намеравамо да направимо заједнички систем да колеге из Републике Српске, из њихових противградних станица, бране наш простор и да имамо ту координацију и ми ћемо се заједно договорити око финансијске подршке за то.

Што се тиче набавке аутоматске противградне станице, већ је првих 28 аутоматских противградних станица изграђено. Прва фаза је готова. Та вредност радова је била 308 милиона динара. Оне се налазе буквално на простору који је најизложенији градоносним облацима.

Сада, има једна ствар. Не можете само физички да се заштите. Није ни та противградна заштита 100%. Ни С300, каже министар С400, јесте, али у овом противградном систему није тако. Можемо да заштитимо 50-60%. Зато смо изменили и Правилник о подстицајима за осигурање од града, тако да најугроженији окрузи, пет је таквих, од градоносних облака, сада имају поврат 70% од премије на осигурање. Не може једно без другог. Надам се да ћемо у наредне две-три године уредити овај систем комплетно.

Шта подразумева аутоматска противградна заштита? Нема више стрелаца да мора да иде – ало, Пожега, па да зовемо оног тамо стрелца, па док он стигне на лице места, па да никад не знамо када испали ракету, шта се са њом десило. Имаћемо преко радарских центара комплетно синхронизован систем. Имаћемо софтверске системе, који су комплетно завршени у сваком радарском центру. Из њега ће се испаљивати ракете. Имаћемо трајни доказ о томе какав је резултат, а не да гледамо горе да ли смо погодили или нисмо. Ово је 21. век. Користећи најсавременије технологије, ми ћемо доћи до тога да у наредне две-три године комплетно заштитимо простор Републике Србије.

Још једну ствар да кажем, везана је за малинаре. Влада Републике Србије никад неће бежати од овог проблема, али људи морају да знају да је тржиште једино које опредељује цену. Исто као што то морају да знају у другим деловима пољопривредне производње.

Ево, на пример, имали смо произвођаче свиња, који су годину и по дана имали добре цене, 170, 180, 200 динара. Нико ме није звао да ме пита шта ћемо са ценама. Сада је ситуација тешка, 120 динара, али сада сви зову и питају шта ћемо. Каже – је л' може држава да помогне? Не може само када је добра цена, када је разлика 50 динара у произвођачкој цени до продајне цене, не може само тад да се потрошачки размишља. Мора се некад остављати и за црне дане.

Али Републичке робне резерве ће након закључка Владе Републике Србије следеће недеље ући у размену по паритету, размену свиња за кукуруз, негде око шест и по хиљада тона. Тако ћемо негде око 40.000 товљеника разменити за кукуруз по паритету од 145 динара. Исто ћемо ићи и за говеда, негде по паритету од 240 до 245 динара. Водимо ми рачуна о нестабилности на тржишту, али овим законом о регулисању тржишта пољопривредних производа направимо још неке алате да можемо да реагујемо у кризним ситуацијама.

Ја не знам, просто, да не будем превише груб, али морам рећи, то најбоље знају колеге из Посланичког клуба СПС, ако ме слушају, они су били неко ко је заговарао у својој прошлости централноплански систем управљања, најбоље ме разумеју о чему причам, јер 2000. године није ваљало, петогодишњи планови нису ваљали, гарантоване цене, него је хтео неко на улици да уведе тржишни систем економије, да доведе Лабуса да уништи либерализацијом комплетан систем заштите српске пољопривреде и хтели су тржишну економију. Ево, сада имамо тржишну економију. Шта сада? Сада хоћемо оно друго.

Људи, ми морамо да кажемо како ствари стоје. Стање је тешко, али Влада Републике Србије ће увек наћи начина да помогне пољопривредним произвођачима, али увек водећи рачуна да је тржиште једино које опредељује цену. И, ту не можемо мало да будемо у самоуправном социјализму, а мало да будемо у капитализму, како нам одговара.

Ево, на пример, и тиме завршавам, да не мучим овде људе. Господине Петровићу, хвала вам на питању, али да не мучимо људе.

Добро, само ви аплаудирајте, а ја и даље причам.

Не може то, људи, мало отворимо, мало затворимо границе што се тиче трговине. Ја знам да је некад тешко кад дође до увоза одређених роба у пољопривреди, али исто тако, ако будемо ми селективни и само ми кажемо кад нама одговара ми ћемо да пустимо, а кад нам не одговара ми ћемо да затворимо границу, па то све ће и нама сутра да ураде. Како ћемо

онда говеда да извозимо и како ћемо онда да имамо цену већу за 50 евроценти него што смо имали? Двадесет година је била 1,9 евра. Какво ћемо тржиште да имамо? Људи, мало је то све компликованије него што на први поглед изгледа. Не бежимо од дијалога ни у једној области, али не може то да се данас кад ми не одговара да затворимо границу, а сутра кад ми одговара да се она отвори. Где то има? Нека ми неко објасни где то на овој планети постоји. Ако нађе неко то решење, брате мили, то значи да има бољи и паметнији. Изволите, људи, онда радите овај посао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Антић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, драге колеге, господин Петровић је изнео неколико коментара на рачун енергетског сектора и поставио одређено питање. Ја желим, пре свега, да истакнем да наш енергетски сектор заиста пролази кроз једну озбиљну транзицију, да оно што је за ову владу било кључно да у том периоду транзиције нашег енергетског сектора, садржимо пуну стабилност и сигурност снабдевања свим кључним енергентима, како у привреди тако и међу грађанима.

Мислим да смо у претходном периоду у томе били врло успешни. Били смо успешни у тренуцима када смо се суочавали заиста са невероватним проблемима. Подсетио бих вас на поплаве, када смо имали поправљање колубарских копова, а знамо и сами да се 50% наше енергије генерише из угља који се произведе у „Колубари“ а струја произведе у Обреновцу. Успели смо да ту брзо реагујемо. Успели смо да увек обезбедимо да наш укупан електроенергетски, као и укупан енергетски систем, буду стабилни. Све је то последица једног доброг рада у нашим енергетским компанијама, једног стручног рада.

Ја сам изузетно поносан, а верујем и ова влада, на то што у протеклих неколико година све енергетске компаније у Србији чини ми се по први пут послују позитивно. Годинама су неке од њих биле препознатљиве по генерисању великих губитака, које је буџет Републике Србије хендловао у каснијем периоду. Од 2015. године све енергетске компаније у Србији, понављам, послују позитивно и мислим да је то значајно и да се то одразило на свеукупне економске параметре у Србији и да је било део успеха финансијских реформи кроз које је Влада, на челу са тадашњим председником господином Вучићем, спровела овај брод ка једној успешнијој економији.

Ми у овом тренутку имамо један озбиљан инвестициони циклус у серији енергетике. Желим још једанпут да вас подсетим да, нажалост, због свега онога кроз шта су наша држава и друштво прошли негде тамо крајем

осамдесетих, почетком деведесетих, па две хиљадитих, да смо имали један озбиљан недостатак инвестиција у енергетском сектору. Као најбољи доказ за то треба да послужи чињеница да је последњи велики електроенергетски производни објект пуштен на мрежу 1991. године и отада се није ништа дешавало деценијама.

Ево, сада, готово три деценије након тога, ми имамо велике пројекте, имамо велике инвестиције и врло амбициозне планове да тај један чеп који смо имали брзо стигнемо и да у енергетском смислу будемо дугорочно енергетски безбедни. Управо из тог разлога, понављам, имам велику подршку читаве Владе, председнице, председника Републике, да брзо и ефикасно развијамо енергетске пројекте, јер су они кључ стабилности укупне наше економије.

Ми у овом тренутку радимо велики блок у Костолцу, снаге 350 мегавата. Инвестиција је више од 700 милиона долара. Он би требало крајем 2020. године да буде на мрежи. Радимо постројење за одсумпоравање у Обреновцу, које ће обезбедити дугорочну стабилност и производњу тих блокова. Радимо модернизацију Ђердапа, Зворника, спремамо модернизацију ТЕНТ А1 и А2 и Ђердапа. Гради се термоелектрана, топлана у Панчеву, снаге 200 мегавата, која би требало да буде готова негде у трећем кварталу 2020. године. Ради се трансбалкански преносни коридор, ради се модернизација рафинерије, постројење за дубоку прераду, инвестиција је 300 милиона евра, и читав други низ пројеката који, понављам, енергетику у том инвестиционом смислу стављају, са инфраструктуром, на прво-друго место, да кажем, у области тих инвестиција.

Када је гас у питању, то питање је посебно осетљиво за нашу укупну енергетску безбедност. Ви знате да смо ми држава која отприлике 80% својих потреба за гасом решава из увоза. Објективно, томе треба додати и чињеницу да нама конзум и потрошња гаса расте као последица пре свега индустријског раста и развоја.

Желим ту да направим једну малу дигресију. Сваки од инвеститора који дође у Републику Србију има само неколико питања за нас у доношењу својих инвестиционих одлука. Наравно, поред политичке стабилности и подстицаја које држава даје, он се интересује каква је инфраструктура, да ли је добро снабдевање електричном енергијом и да ли има гас. Уколико нема гаса, та локација и та дестинација губи атрактивност и ти инвеститори траже нека друга места.

Ми управо из тог разлога имамо велики раст потрошње гаса. На пример, 2016. године је та потрошња била 1.750.000.000, 2017. године две милијарде и 2018. године 2.150.000.000. Значи, ми смо за неких 20-25% у последњих неколико година повећали потрошњу гаса у Србији. Када се

сада вратим на чињеницу да ми тај гас увозимо, а са друге стране да једини правац снабдевања гасом који имамо јесте тај правац из Русије, кроз Украјину, преко Мађарске ка Србији, доводи нас у позицију да са доста пажње, доста опреза пратимо сва та глобална дешавања и, пре свега, могуће поремећаје у транзиту гаса кроз Украјину и да из тог разлога убрзано развијамо нове гасне пројекте који ће Србију чинити енергетски безбедном.

Ми у том смислу имамо неколико пројеката који су приоритет. Један је интерконекција Ниш–Димитровград, друго је интерконекција са Румунијом, узимајући у обзир то да Румунија врло брзо, због добрих резултата у Црном мору када је производња гаса у питању, може постати озбиљан извозник гаса и онај кључни, то је овај велики гасовод који сте ви назвали Јужни ток, међутим, то више није Јужни ток. Јужни ток је био пројекат који је развијан до 2014. године. Он је у децембру 2014. године заустављен и као такав пројекат више не постоји. Русија је са Турском након тога, негде 2017. године, кренула да развија пројекат Турски ток. Турски ток је пројекат који је, пре свега, везан за снабдевање Турске гасом и он спаја Русију и Турску подводним гасоводом испод Црног мора, односно по дну Црног мора, и то је пројекат који је капацитета две цеви по 15,75 милијарди, од којих је једна за потребе турског тржишта, а друга за потребе европског тржишта. То је вратило размишљање и вратило фокус интересовања и овде у Србији, у Бугарској, Мађарској, могућност да се део тог гаса транзитира преко Бугарске, Србије, према Мађарској и према централноевропским гасним складиштима, негде отприлике по рути некадашњег Јужног тока, али у одређеној мери мањег капацитета.

Ми смо у протеклом периоду доста интензивно радили по том питању. Морам да кажем да сам поносан на то што смо много више радили него што смо о томе причали и чини ми се да смо данас у врло доброј позицији када је тај пројекат у питању. Ми смо одређене озбиљне активности реализовали по питању тог пројекта, спровели све фазе закупа капацитета, као и у Бугарској, и комерцијално је тај пројекат доказан кроз потребе које су исказале компаније које су закупили капацитет на том новом транзитном правцу. Реализовали смо читав други низ мера везаних за прибављање дозвола. Тај пројекат развија компанија „Гастранс“, која је сада у фази прибављања свих неопходних дозвола за градњу тог гасовода, од припремних радова, преко полагања цеви, изградње линијске инфраструктуре и свих осталих неопходних компресорских објеката. Прошли су кроз тај регулаторни део.

Подсетио бих вас, узимајући у обзир чињеницу да је Србија члан Енергетске заједнице и да је на европском путу, да смо ми дефинисали као важан фактор да се тај пројекат развија у Србији кроз поштовање Трећег

енергетског пакета. Управо из тог разлога је компанија „Гастранс“ добила за тај пројекат изузеће од одређених одредби Трећег енергетског пакета, али уз поштовање, да кажем, читавог низа других мера које Трећи енергетски пакет дефинише. То смо радили кроз изузеће код нашег регулатора и уз прибављање мишљења код секретара Енергетске заједнице. Ако се сетите, Секретаријат је дао условно позитивно мишљење за тај пројекат и тај пројекат је након тога добио коначно решење од наше агенције. Постоје још нека одређена додатна усаглашавања која ћемо ми радити са Енергетском заједницом како би тај пројекат био у потпуности у складу са европском регулативом. Пре свега је везан за ликвидност домаћег тржишта и раздвајање „Србијагаса“ по енергетским делатностима и то су неки приоритети које ћемо ми решавати током 2019. године.

Оно што је у овом тренутку кључно, комерцијални разлози и економски разлози за тај пројекат постоје. Када су у питању регулаторни услови, ми смо дали све те кључне регулаторне елементе. Када су у питању дозволе за извођење радова, оне су у фази прибављања. Када је финансирање тог пројекта у питању, оно је обезбеђено, тако да могу са пуно оптимизма да вам кажем да се тај пројекат добро развија. Ми очекујемо да први радови на том пројекту буду отпочети у априлу ове године и очекујемо да највећи део линијског дела тог гасовода, када кажем линијског, мислим без компресорских станица, и у Бугарској и у Србији те компресорске станице ће бити постављене 2020. и 2021. године, значи да тај линијски део гасовода у највећој мери буде реализован до краја 2019. године. То је врло амбициозан план, али узимајући у обзир да постоји велико искуство компанија које ће учествовати у реализацији тог гасовода, тај план је реалистичан и ми ћемо врло интензивно радити на томе и, наравно, овај парламент ће бити увек адекватно информисан о свим активностима на том пројекту.

Тај пројекат је за Србију важан. Он ће обезбедити, понављам, пуну енергетску безбедност Србије, имаћемо сигурно снабдевање гасом, а са друге стране, Србија ће на тој мапи гасног бизниса доћи на једну далеко бољу позицију, као држава кроз коју ће се одвијати транзит и као држава која ће од транзита гаса имати и одређене користи.

Још једанпут, хвала, господине Петровићу, на питању. Понављам, овај парламент ће увек бити благовремено и апсолутно информисан, као што то радимо на надлежном одбору, који је место на коме о свим плановима у области енергетике потпуно отворено и потпуно аргументовано говоримо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Даме и господо народни посланици, већ при крају наше данашње седницу хоћу да вам се захвалим у своје име и у име грађана Републике Србије за то што сте толико стрпљиви, што сте толико упорни и што се заиста искрено борите, што не дозвољавате да вас понесу емоције и да одговорите оним силедијама на све оно што су овде радили и оно што у овом тренутку раде.

Знате, хоћу да ово знате ви, али на првом месту хоћу да знају и грађани Србије, један од силедија који нас је сачекао, који је покушао да заустави народне посланике и чланове Владе да раде свој посао и да буду пред грађанима Србије, мислим на Мирослава Алексића, бојкотује Скупштину. Али није бојкотовао ни овај пут дневнице. Уредно је дошао и пријавио се да је ту, да добије путне трошкове, да добије дневницу, да га плате грађани Србије за оно што стоји на степеништу, што покушава да заустави честите људе да раде свој посао, што се бави силедијством, јединим што зна. Дакле, они једноставно не могу да одоле а да не отму где год им се укаже прилика и да однесу шта год им се укаже прилика.

Грађани Србије, да знате, данас сте му платили да стоји на степеницама, да препада људе, да салеће људе, да лаже, да пљује, да вређа. Данас сте га платили да буде испред Скупштине, а он се уредно пријавио да узме ваш новац. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колега Петар Петровић.

Изволите.

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ: Захваљујем се министрима на исцрпним одговорима. Само бих хтео да упознам госпођу председницу Владе са једним податком. Она је рекла да је уназад, у последњој години у Србији 10% више новорођене деце него прошле године.

Хоћу, председнице Владе, да вас само упознам, али ме не слушате, добро нема везе, прочитаћете стенограм, да откако је ЈС у Јагодини преузела управљање локалном самоуправом од 2004. године, због своје популационе политике коју је тада увела, сваке године, из године у годину, повећава се број новорођене деце и могу да вам кажем да је у овом тренутку Јагодина други град по броју новорођене деце у односу на број становника. Према томе, само да знате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Гроздана Банац.

Изволите.

ГРОЗДАНА БАНАЦ: Поштовани председавајући, хвала најлепше.

Уважени министри, имам питање за госпођу Брнабић као председницу Владе. Пошто је Милан Кркобабић, председник ПУПС-а Србије, ми смо већ предложили, наша шефовица посланичке групе је

предложила да се разматра питање и реорганизације ПИО фонда, а и технолошко-иновационог фонда који би се основао. Молим вас, то је једно изузетно озбиљно питање, изузетно важно и за младе, јер је питање како ће да се из буџета исплаћују пензије. За пет година ће бити и роботике и ИТ сектора и свега осталог. Знате, смањиваће се радна снага. Треба размишљати о повећању пензионера и о исплати пензија за које ће у будућности млади морати да размишљају како ће и како ћемо ми бити исплаћивани и од чега.

Председник Милан Кркобабић је предложио да сви релевантни чиниоци, то значи представници Владе, председници политичких партија, синдиката, сви релевантни чиниоци да учествују на том састанку и да предложе и да дају своје сугестије. Најлепше вас молим да заиста размислите. Ми смо врло свесни да сте у великом проблему и да држава заиста има пуно посла, али се о овоме заиста мора размислити. Ја вас најлепше молим да предузмете мере како би се организовао овај предлог, како би могао да се реализује. Хвала вам најлепше.

(Народни посланик Миладин Шеварлић тражи повреду Пословника.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шеварлићу, уместо што ми показујете Пословник, боље би било да прочитате члан 216. Пословника, па онда покушајте.

Реч има председница Владе госпођа Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Поштована народна посланице, само желим да вас уверим да већ размишљамо о овоме. Имала сам један мало другачији концепт, али свакако ће ми бити задовољство да седнемо и да видимо како можемо да приступимо решавању овог питања.

Дакле, ми смо 7. марта послали делегацију нашу, били су људи из мог кабинета, били су људи из привреде, били су људи из Министарства финансија у Норвешкој. То смо договорили када је у јулу била премијерка Норвешке овде у Србији. Послали смо их. Ја сам их замолила да оду и да посебно погледају како функционише норвешки нафтни фонд. То је, практично, њихов пензиони фонд, који апсолутно не зависи од буџета, који је најјачи пензиони фонд на свету и један од најјачих инвестиционих фондова на свету. Дакле, желели смо да видимо како је Норвешка радила када је почела да експлоатише нафту, када је део прихода од нафте издвајала у посебан фонд који се користио само за пензије, а који је, такође, користио и као инвестициони фонд, из чега су они даље инвестирали паре па су онда те паре враћали пензијама. Наравно, то су морале да буду јако нискоризичне инвестиције да се не би играли новцем пензионера или будућних пензионера.

Могу вам рећи да је била јако, јако добра посета. Размишљала сам да гледамо како можемо да искористимо све новце од наших рудних богатстава, посебно имајући у виду и то да је код нас између 10% и 12% светских резерви литијума, да то паметно искористимо, да цео профит од тога, производње, полупроизвода или финалних производа одвајамо у наш неки посебни фонд који ће бити нешто налик норвешком нафтном фонду. Тако да смо размишљали и ја сам добила прошле недеље извештај из те посете. Гледаћемо са Министарством финансија како можемо даље да радимо на томе и да се припремимо. Реално, надам се да ће 2021. године кренути изградња тог хемијског постројења у Лозници до 2023. године. Од 2023. године ми бисмо, ако смо одговорна власт, морали да отворимо тако неки фонд којим ћемо онда покривати све оне изазове које данас имамо са неодрживим системом пензије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик колегиница Гроздана Банац.

Изволите.

ГРОЗДАНА БАНАЦ: Пуно вас се захваљујем с обзиром на то да сте ви заиста о томе размишљали и да сте имали разумевања. Молим вас, још једном вам се пуно захваљујем и мени је драго, јер заиста сам јако дуго пре свега пензионер, а друго, ја сам и мајка деце и интересује ме због моје деце, због све деце на овом свету, да имају осигурану будућност што се тиче, јер то је, практично, фонд солидарности. То су облигациони односи. Пуно тога има у томе, зато је председник инсистирао. Ово је један од озбиљних предлога и ја вам се захваљујем да имате слуха за то, да сте већ о томе размишљали, да сте ишли као делегација. Молим вас најлепше, пошто је министар у Влади, да ми обећате да ћете заједно разговарати и да ће се ипак о овоме донети једна заиста позитивна одлука. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштована премијерко, поштовани министри, даме и господо народни посланици, имаћу неколико питања за премијерку, министра одбране господина Вулина и потпредседницу Владе др Зорану Михајловић.

Првенствено бих питао премијерку Брнабић у вези наставка пројекта дигитализације – шта су даљи планови и какви су пројекти који се тичу процеса образовања и нове школске године која нам предстоји, дакле припреме у вези тога, шта ће се дешавати у том смеру и у том смислу? Већ су нешто моје колеге покриле и питале у вези односа државе према младим људима, према младим талентима и научницима. Знам да сте ви пуно за ових годину и по дана урадили на том плану и поготово у

смислу унапређења иновативне привреде, унапређења сектора иновационих технологија и прављења хабова, технолошких паркова и дефинисања Србије као земље и државе знања и образовања.

Што се тиче министра Вулина, желим да га питам о безбедносној ситуацији у земљи, о безбедносним изазовима на простору Косова и Метохије и да нам каже нешто више о томе какви су планови Војске Србије када је у питању додатна модернизација, имајући у виду да је досадашња политика Владе и њега као министра била таква да се пуно инвестира у ново наоружање, у безбедност земље, у обезбеђење наших граница и, наравно, промодно одговарање на све безбедносне изазове који постоје у нашој земљи.

За потпредседницу Владе Зорану Михајловић питање које се тиче даљег напретка Србије када је у питању Дуинг бизнис листа Светске банке и даљи продори и напредак наше земље и дефинисање даљих планова – како ће то изгледати у будућности и како ћемо напредовати у том веома важном аспект у функционисања које утиче на привлачење директних страних инвестиција и које утиче на побољшање и поспешивање пословног амбијента у нашој земљи?

Ја знам да је и једна делегација наша већ сада, тренутно у Вашингтону, али на састанку са представницима Светске банке и разговорима који се тичу унапређења пословног амбијента и наше позиције када је у питању Светска банка. Нису, као неки који су вас овде, и вас и премијерку и друге министре, дочекали са транспарентима, а и покушали да вам не дају да прођете и да дођете до ове пленарне сале, нису отишли инкогнито. Нису отишли тако као што је отишао Драган Ђилас, а да то не зна ни наша амбасада тамо, с обзиром на то да сам боравио у слично време неколико дана у Вашингтону.

Читам данас и вести да се човек срео са помоћницима, помоћником неког помоћника, и наводно неким конгресменима чија имена нисмо ни чули, тако да бих замолио премијерку да ми каже нешто и о томе да ли ће се очекивати неко законско решење и законски оквир када су у питању лажне вести и борба против таквих појава које генерално утичу на супстанцу нашег друштва и утичу, наравно, на све оне позитивне процесе који се одигравају данас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има председница Владе госпођа Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Није нам остало много времена, поштовани народни посланиче.

Поставили сте ми питање на моју омиљену тему, а то је реформа образовања и дигитализација у школама, што мислим да је апсолутни кључ за дугорочну конкурентност и успех нашег друштва и наше земље.

Мени је драго да кажем и да поновим да смо ми у мандату ове владе увели, а да смо прво увезали све основне школе у оквиру безбедног интернета у оквиру академске мреже Србије, да смо увели програмирање у петом и шестом разреду основне школе, да смо обучили све наставнике, да смо уз велику подршку привреде, ја им се овом приликом захваљујем, набавили опрему. То је процес набавке опреме који никада не стаје. Још увек немамо довољно опреме, још увек немамо довољно добре опреме у школама и то настављамо. Такође смо у основним школама од ове школске године увели као пилот-пројекат 2.000 дигиталних учионица и дигиталне уџбенике који помажу и наставницима да на један савременији и занимљивији начин приближе градиво ученицима и да ученици много интерактивније учествују у настави.

Што се тиче средњих школа, ми смо чак пет пута повећали број специјализованих ИТ одељења. Што се тиче факултета 20% смо повећали капацитете на техничким факултетима и рекла сам већ, обезбедили 100 милиона евра за инфраструктуру.

Посебно ми је драго да смо у новембру прошле године кренули у изградњу Научно-технолошког парка Ниш, да у априлу крећемо изградњу још једне лабораторијске ламеле на Електронском факултету у Нишу, а да до краја ове године треба да се заврши изградња Научно-технолошког парка Нови Сад. И ја ћу вас подсетити да до 2015. године ми нисмо у Србији имали ни један једини научно-технолошки парк. Ми ћемо завршити мандат ове владе са три научно-технолошка парка – научно-технолошки парк Београд, који је кренуо да ради када је Александар Вучић био председник Владе, а то је 2015. године, научно-технолошки парк Нови Сад и научно-технолошки Ниш, и најмање још три ванредна објекта за истраживање и развој у изградњи.

Од 1. септембра ове године ми ћемо повезати 500 основних школа на брзи интернет, да имају све учионице брзи интернет, чиме ћемо омогућити 10.000 дигиталних учионица. Идеја нам је да, уз подршку кредита Европске инвестиционе банке, кроз пројекат повезаних школа до 2021. године у Србији имамо у потпуности дигиталне школе, што мислим да ће бити, у чему ћемо свакако бити један од лидера у Европи. Мислим да је ово једна од ствари у коју смо највише и енергије и времена и новца уложили и на то сам апсолутно поносна. Као што кажем, мислим да је ово једна од ствари које ће обележити мандат овој влади и које ће обележити нашу дугорочну конкурентност пред нама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Поштовани, без сваке сумње, главна безбедносна претња која долази у Републику Србију јесте претња коју лансирају са простора Косова и Метохије неосуђени терористи који данас

воде привремене институције самоуправе у Приштини. Потпуно непредвидиви људи, који су на слободи не зато што су невини, већ зато што су сведоци о њиховим злочинима побијени.

Политика условљавања такси, честих инцидената, напада на српско становништво, изазивање сукоба јесте највећа безбедносна претња за Републику Србију у целини и за Србе који живе и на простору КиМ, и уопште где Срби живе. Сва политика шиптарског руководства јесте у томе да изазову инцидент, да изазову сукоб након кога би Србија била оптужена за прекомерну употребу силе након које би се позвали у помоћ велики моћни заштитници. То је сва политика шиптарског руководства. Све што раде, увек водите рачуна о томе, раде како би изазвали употребу силе од стране Републике Србије, њене војске, њене полиције, њених безбедносних структура и онда закукали за помоћ и гледали да опет привуку туђу децу да гину за њихове циљеве. Уосталом, шта се друго може очекивати од неосуђених терориста?

Војска Србије ће наставити да се модернизује. Од 2012. године када је Александар Вучић постао министар одбране и када је након тога као председник Владе почео да обезбеђује економску стабилност, Војска Србије није она деморалисана и она запустена војска која је била пре 2012. година, она војска која није смела да каже на годишњицу НАТО агресије да је у питању НАТО агресија, него је морала да ћути и да говори о НАТО акцијама, о НАТО операцијама, која није смела ни да назове ствари правим именом а камоли да се јача и да се опрема.

Војска Србије, као што сте видели, јача је и богатија за 14 Мигова 29, који се ремонтују и који се модернизују. Имаћемо и три нова хеликоптера Ми 17, четири нова хеликоптера Ми 35. Стићи ће и пет нових хеликоптера Х 145, 30 модернизованих тенкова Т 72, 30 БРДМ-ова, такође модернизованих. Војска Србије ће модернизовати и ради већ на модернизацији својих противваздухопловних система Куб. Модернизујемо и наш авион „орао“.

Као што видите, радимо да наша Војска Србије буде много моћнија, да буде много јача. Али не само то. Ми радимо на томе да сваки припадник Војске Србије буде задовољнији. Зато су нам плате веће него што су икада биле. Зато су дневнице подигнуте. Зато је уведена солидарна помоћ за рођење детета. Зато су уведени додатни бонови за исхрану за одређене структуре у нашој војсци и за одређене родове. На првом месту се води рачуна о сваком војнику.

Стигли су нам нови балистички комплети. Да се похвалим и да се обрадујемо што ће наши војници бити заштићени. Стигле су нове униформе. Стигле су нове чизме. Војска Србије улаже у војну инфраструктуру да бисмо имали бољи смештај и зато када видите, а знате

добро, да када стигну позиви за резерву, за оне који треба да помогну својој земљи и да буду спремни за своју земљу, значи да долазе у војску која је сигурна, стабилна, модернизована, војску која може да плати њихово ангажовање, војску која може да плати њихов боравак.

Све оно што нисмо радили деценијама, ми сада коначно радимо. Ми смо сада у стању да то радимо. Сада можемо да исплатимо и надокнаде резервистима. Сада можемо да обезбедимо смештај, храну, сада можемо да платимо старешине које ће бринути о њима. То је једини начин да имате снажну војску. То је једини начин да имате војску која ће бити у стању да чува своје границе и да чува мир.

Војска Србије је у стању да обезбеди Србију од сваке опасности која може да дође споља. Али морам још једном да упозорим све грађане Србије на то да главна претња долази изнутра. Главна претња долази од оних који би да направе „Мајдан“ у Београду, који би да нас посвађају, који би да се тучемо између себе, који би да натерају обичне, младе људе да се туку за њихове привилегије и за њихову прилику да још једном пљачкају Србију и да још једном раде све оно што су радили.

То је главна претња. На то војска не може да да одговор. На то могу одговор да дају само грађани Србије и ја се надам да ће га дати на изборима. Ја желим да га дају на изборима, на фер, демократским изборима, као што су увек били, бар од 2012. године, без сваке сумње. Дакле, највећа опасност, највећи безбедносни проблем јесте покушај изазивања сукоба између Срба, између нас. За све остало, ми можемо да изађемо на крај са тим, а са овим излазе на крај грађани Србије и излазе тако што изађу на изборе.

Данас овде у Парламенту нема оних који би требало да нам кажу неки други поглед на свет, али бојим се да немају другу политичку идеју, да немају програм. Шта би нам рекли? Да су овде, као што знате, вређали би, плували би, мрзели би. На првом месту би плували Вучића, па његову породицу, па онда редом. Не би нам дали ни једну једину идеју. Не би нам рекли зашто треба гласати за њих. Не би нам рекли како се то отварају фабрике, како се привлаче инвестиције. Не би нам рекли како да војска буде боља, припремљенија, наоружанија. Само би изнели своју мржњу. Али и такви треба да буду овде и да бирачи виде ко од нас шта нуди и како нуди.

Велика је несрећа за један народ када мора стално да расправља о унутрашњим сукобима. Ми нисмо подељено друштво и немојте да слушамо стално ту причу да смо ми подељено друштво. Какво подељено друштво у коме 60% или 55% људи гласа за једну политичку групацију? Какво је то подељено друштво? Шта је онда Немачка, на пример, где имате 20-30% за различите политичке опције, па је л' код њих грађански рат? Ми

никако нисмо подељено друштво. Ми само имамо агресивни, мали број веома агресивних људи који су спремни да ураде све да би њихове привилегије биле поново враћене, да би поново били заштићени и да би поново могли да пљачкају као што су пљачкали. Ништа друго. Нема другог сукоба. Нико од нас није у сукобу са људима који мисле другачије. То је здраво, то је добро, то је корисно, али како да не будете у сукобу са људима који нападају народне посланике, који упадају у РТС, који носе моторне тестере, који нападају Председништво Републике Србије, који позивају на грађански рат, на сукобе, на „Мајдан“, на шаторе, на Украјину. Са таквим људима ви морате да будете у сукобу; не силом, али снагом политичких аргумената. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Добро вече свима.

Прво, мислим да је врло важно знати да смо ми једна одговорна Влада. Ви сте за нас, као посланици и посланице, гласали и изгласали све оно што ми радимо свих ових година и, оно што је важно да се зна, ми се сваки дан боримо за сваку инвестицију, за свако радно место. На крају крајева, то показује један одговоран буџет, стабилан буџет, смањен јавни дуг, смањена стопа незапослености и наше место на Дуинг бизнис листи Светске банке, јер је та листа јако важна. Када год неко треба да дође у Србију да у нашој земљи инвестира, он прво што гледа, између осталог, гледа управо стање на Дуинг бизнис листи.

Дакле, ми смо се сваког тренутка и сваког дана борили и од једне земље која је за време Тадића, Ђиласа и осталих, који би сада да буду главни, била негде последња на тој Дуинг бизнис листи и када нико живи није желео ни да дође у нашу земљу да инвестира, ми смо данас земља, рецимо, која је само по издавању грађевинских дозвола једанаеста у свету од 189 земаља, колико се гледа. Дакле, ми сваког дана радимо.

Овог тренутка док ми, ево, овде завршавамо посланичка питања, група из Владе Републике Србије, кабинета председнице Владе и Министарства грађевине је у Вашингтону и разговара управо са представницима Светске банке како да покажемо шта смо још урадили у области, дакле, бољег бизнис окружења како би се наша позиција у извештају у јуну, који ће Светска банка дати као новог, била још боља.

Дакле, ми се искрено надамо да ћемо, како смо и рекли, имати до следеће године електронски катастар. То значи да ћемо имати у једном тренутку електронску грађевинску дозволу, електронске планове, као и електронски катастар. То значи да неће бити више никаквих проблема око уписа власништва, али исто тако и издавања других дозвола.

Не заборавите да на данашњи дан ми имамо преко 40.000 градилишта. Имали смо нешто испод 1.000 градилишта 2012. године, тако да мислим да смо ми на добром путу да будемо једна од најбољих земаља у овом делу Европе на самој Дуинг бизнис листи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто је сада 19.00 часова, завршавамо рад у делу седнице која се односи на посланичка питања.

Захваљујем се свима на учешћу.

Седницу настављамо сутра у 10.00 часова.

(Седница је прекинута у 19.00 часова.)